

ஜீவநதி

கலை
இலக்கிய
மாத
சஞ்சிகை

100/-

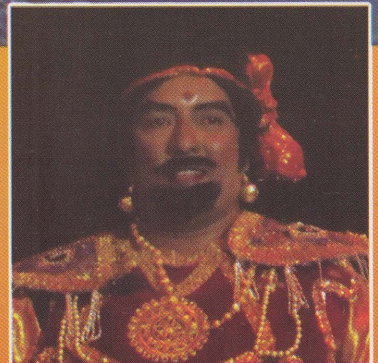
95

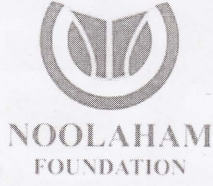
புரதம ஆசிரியர் : க.புரணீதரன்

ஆவணி 2016

எம்.எம்.ஜெயசீலன், பேராசிரியர் செ.யோகராசா. கடோக்கஜன்.
போராசிரியை அம்மன்கிளி முருகதாஸ். க.புனிதவித்தகன். நாச்சியாதீவு பர்வீன்.
சித்திரா சின்னராஜன். ச.முருகானந்தன். ஈழக்கவி. ஏ.எம்.எம்.அலி.
வை.விஜயபாஸ்கர். கிண்ணியா சபருள்ளா. மூதூர் மொகமட் ராபி.
சத்தியன். அலெக்ஸ் பரந்தாமன். வை.வன்னியசிங்கம்.
சி.இதயராசன். இ.ச.முரளிதரன்

ஈழத்தின் எண்ணிய நூலகம்

www.noolaham.org

ஈழத்துத்தமிழ் பேசும் சமூகங்களின் பல்லாயிரம்
ஆவணங்களைக் கொண்ட எங்கிருந்தும்
எவரும் எந்நேரமும் இலவசமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய
மாபெரும் அறிவுக்களஞ்சியம்
7178 சஞ்சிகைகளை எமது எண்ணிய நூலகத்தில்
தற்போது நீங்கள் பார்வையிடலாம்.

பல அரிய ஈழத்து சஞ்சிகைகளை தேடி மின்வருடி எமது இணைய
நூலகத்தில் இணைத்து வருகின்றோம்.
இருப்பினும் காலத்தால் முந்திய பல சஞ்சிகைகள் கிடைப்பது
அரிதாகவுள்ளது. அவற்றை வைத்திருப்போர் எமக்கு அவற்றை
அனுப்பி உதவுமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.
(மின் வருடலின் பின் திருப்பித் தரப்படும்)

ஆண்டின் இறுதியில் ஈழத்து சிற்றிதழ்கள் பற்றிய அறிமுக
நூல் ஒன்றை வெளியிட திட்டமிட்டுள்ளோம். அந்நூலின்
முழுமை உங்கள் கைகளிலேயே....

பல இதழ்கள் முழுமைப்படுத்தப்படாமல் சில இதழ்களே எமது நூலகத்தில்
இணைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே தங்களிடம் உள்ள சஞ்சிகைகளை எம்மிடம் கையளித்து
அவற்றை முழுமைப்படுத்த உதவுங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு

Noolaham Foundation
95, Vaddakulathady,
Point pedro Road, Kaddapiray,
Kopay, Jaffna.
Phone : 0094 212231292

Noolaham Foundation
No.7, 57th Lane, Colombo - 6
Tel : +94 112 363 261
noolaham.org
noolahamfoundation.org
noolahamfoundation@gmail.com

ஜீயந்திரி

கட்டுரைகள்

இலக்கியமம் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பும்	
இலக்கிய வாசிப்பில் புதியதோர் அணுகுமுறை	
எம். எம். ஜெயசீலன்.....	03
நாரீவே தமிழர் வரலாறும் வாழ்வியலும்	
பேராசிரியர் செ.யோகராசா.....	14
வழிபாட்டு அரசியலுக்கான	
வணிக வாரிப்பு:கபாலி	
கடோக்கஜன்.....	24
ஈழத்து நவீன கவிதை - வரலாறும் வளர்ச்சியும்	
பாவலர் துரையப்பா பிள்ளையின் பாடல்கள்	
பேராசிரியை அம்மன்கிளி முருகதாஸ்.....	30
பல்கலை ஆற்றலுள்ள கலாபூஷணம்	
திரு.வ.கந்தசாமி	
க.புனிதவித்தகன்.....	35

சிறுகதைகள்

கிண்ணியா சபருள்ளா	07
மூதூர் மொகமட் ராபி.....	26
சத்தியன்.....	35
அலெக்ஸ் பரந்தாமன்.....	39

நேர்காணல்

வை. விஜயபாஸ்கர்.....	19
----------------------	----

எதிர்வினா

வை. வன்னியசிங்கம்.....	23
------------------------	----

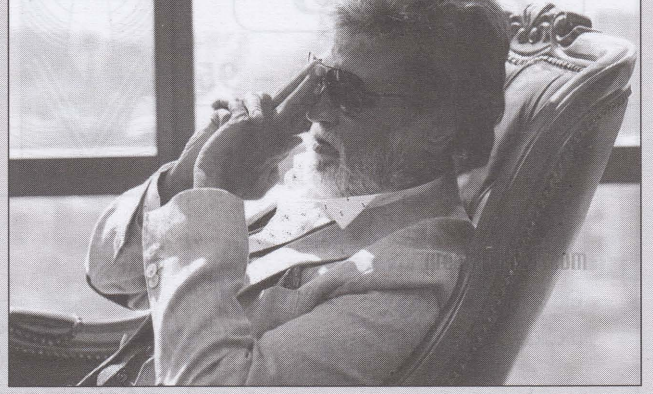
கவிதைகள்

நாச்சியாதீவு பர்வீன்.....	07
சித்திரா சின்னராஜன்.....	13
ச. முருகானந்தன்.....	18
ஈழக்கவி.....	43
ஏ. எம். எம். அலி.....	47

நூல் மதிப்பீடு

சி. இதயராசன்.....	44
இ. ச. முரளிதரன்.....	48

பேசும் இதயங்கள்

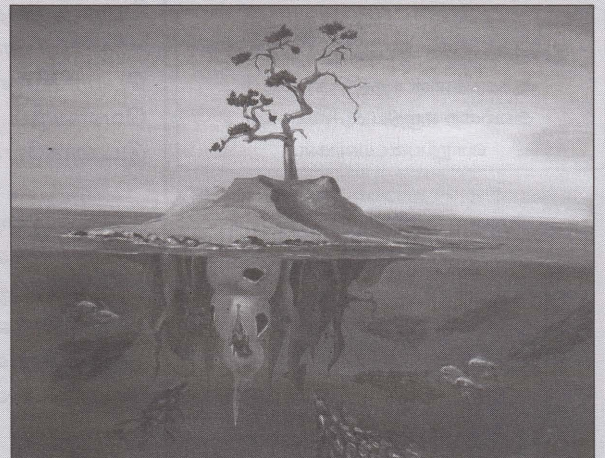
**வழிபாட்டு அரசியலுக்கான
வணிக வாரிப்பு : கபாலி**

-கடோக்கஜன் -

நேர்காணல்

- வை. விஜயபாஸ்கர் -

அட்டை ஓவியம்

நன்றி இணையம்

ஜீவநதி

2016 ஆவணி இதழ் - 95

பிரதம ஆசிரியர்
க.பரணீதரன்

துணை ஆசிரியர்கள்
வெற்றிவேல் துவீயந்தன்
ப.விஷ்ணுவரீத்தினி

பதிப்பாசிரியர்
கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கு :
கலை அகம்
சாமணந்தறை ஆலடிப்பிள்ளையாரீ வீதி
அல்வாயீ வடமேற்கு
அல்வாயீ
இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:
திரு.தெனீயானீ
திரு.கி.நடராஜா

தொலைபேசி : 0775991949
0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

வங்கித் தொடர்புகள்
K.Bharaneetharan
Commercial Bank, Nelliady
A/C - 8108021808 - CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து
ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும்
அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே
பொறுப்புடையவர்கள்.

ஜீவநதி சந்தா வியரம்

தனிச்சந்தா - 100/= ஆண்டுச்சந்தா - 1500/=
வெள்ளாடு - \$ 60U.S

மணியோட்டரை
அல்வாயீ தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K .Bharaneetharan,
Kalaiaham ,
Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
K.Bharaneetharan Commercial Bank - Nelliady Branch
A/C No.- 8108021808 CCEYLKLY

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை
ஆழ நீர் தன்னை வமாண்டு
செறி நரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...
முதியதோர் உலகம் செம்வோம்! - யாரதிதாசன்-

வலி தரும் ஒலி

சூழலை மாசுபடுத்துவனவற்றுள் ஒன்றான ஒலியின் விளைவுகள் குறித்து எவருமே அதிக அக்கறை காட்டுவதாக இல்லை. தேவைக்கு அதிகமான ஓசையும் சூழலை மாசுபடுத்துவதே. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேற்பட்ட ஒலிச்செறிவைக் கொண்ட சத்தத்தினால் கேட்கும் திறனை செவிகள் இழக்க கூடும். அதிக அளவு "டெசிபெல்" உடன் கூடிய அலறல்களினால் ஏற்படுத்தப்படும் அதிர்வலைகள் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் ஊறுவிளைவிக்க வல்லன.

ஒலியினால் ஏற்படக்கூடிய பாதகமான விளைவுகளின் தோற்று வாய்க்குக் காரணமாக இருப்பவை எமது ஆலயங்களே என்று எண்ணும் போது விசனிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. பக்திப்பாடல்களையே விழாக்களின்போது ஒலிக்கச் செய்கின்றோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, ஆலயத்திருவிழாக்காரரும் நிர்வாகிகளும் அடிக்கும் கூத்து கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. திருவிழாக்காலங்களில் ஆலயச்சூழலிலுள்ள அனைத்து வீதிகள் வழியேயும் வர்ணவிளக்குகளால் அலங்கரித்து, வீதி முகப்புக்களில் ஒலிபெருக்கிகளை உயரக் கட்டி, "எட்டுக்கட்டைக்கும்" கேட்கக்கூடியதாக ஒலிக்கச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் தமது பெயரையும் புகழையும் பறைசாற்றலாம் என்று இவர்கள் எண்ணுகிறார்கள்.

உண்மையில் இப்பக்திப்பாடல்களைக் கேட்டு பரவசமடைவோர் எவருமே இல்லை. தொடர்ந்து நீண்ட நேரத்துக்கு ஒலிக்கச் செய்யக் கூடிய இறுவட்டு வசதிகளிலும் இன்று பெருகிவிட்டன. இதனால் ஏறத்தாழ நாள் முழுவதும் அல்லது இரவு முழுவதும் இந்த ஒலிபெருக்கிகளின் அலறல்களுக்கு மத்தியிலேயே ஆலயசுற்றுச் சூழலில் வசிப்போர் தமது நாளாந்தக் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. மாணவர் தமது படிப்பில் கவனஞ் செலுத்தப் பிரயத்தனப்பட வேண்டியுள்ளது. ஒலிபெருக்கிகளை மாத்திரமன்றி ஒலிப்பெட்டிகளையும் (sound box) பொருத்துவதனால், நள்ளிரவில் நித்திரையின்போது கூட "கும் கும்" சத்தங்களினால் மக்கள் அவதியுறுகின்றார்கள். பக்திப் பாடல்கள் என்ற பெயரிலே எவரும்எழுதி இசை அமைக்கலாம் என்ற ரீதியில் இன்று வெளிவரும் "குத்துப் பாடல்கள்" ஆலயங்களை கேளிக்கைக்குரிய இடமாகவே மாற்றி வருகின்றன.

இறைவனை இசையால் துதித்து வணங்கி நல்லருள் பெற்ற அருளாளர்களையும் அநுபூதிமான்களையும் நாம் அறிவோம். இறைவனை வணங்கித் துதிப்போர் நெஞ்சங்களை இசைவுபடுத்தி, இறைவன்பால் நமது சிந்தனைகளை ஒருமுகப்படுத்துவதில் இந்த அருட்பாடல்கள் துணைசெய்வன. ஆலயங்களுக்கு வரும் அடியார்களின் உள்ளத்தில் தெய்வீக உணர்வை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் தெய்வீக இசையை மெலிதாகப் பின்னணியில் ஒலிக்கச் செய்யின், அந்தஇசை உயிர் வளர்ப்பதாகவும் இருக்கும். இவ்விடயத்தை நாம் எல்லோருமே கொள்வோமா?

- க.பரணீதரன்-

மனிதனுக்கும் பௌதீக சூழலுக்கும் இடையி லான தொடர்பின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் சூழலியல் திறனாய்வு, மனிதர்களுடைய பண்பாடும் பௌதீக சூழலும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்பதை முன்னிலைப்படுத்து கின்றது. மனிதர்களுடைய பண்பாடு பௌதீக சூழலின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டதோடு பௌதீக சூழலும் மனிதர்களுடைய பண்பாட்டினால் தாக்கத்திற்கு உட்படுகின்றது. இது அனைத்து சமூக குழுமங்களின் பண்பாடுகளுக்கும் பொருந்தும்.

சுற்றுச்சூழல் மாற்றம், அதன் பாதுகாப்பு தொடர்பான ஆய்வுகள் அண்மைக்காலங்களில் வெவ்வேறு தளங்களிலும் வேகமாக இடம்பெற்று வருவதைக் காணலாம். இவ்வளர்ச்சி பல்வேறு காரணிகளின் விளைவினால் ஏற்பட்டதாகும். குறிப்பாக, அதிகரித்து வரும் காடழிப்பு, புவி வெப்பமடைதல், பனிப்பாறை உருகுதல், கடல்நீர் மட்டம் உயர்தல், உயிர்ப்பல் வகைமையின் சிதைவு, வறட்சி, வெள்ளப்பெருக்கு, கால நிலை மாற்றம் போன்றன விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவற்றினால் உலகம் தனது பசுமையை இழந்து வருகிறது. இந்நிலை தொடர்ந்து நீடிக்குமா னால் எதிர்காலத்தில் பூமிப்பரப்பில் மனிதனது இருப்பு ஐயத்திற்கிடமானதாகவே அமையும். இந்நிலையைத் தடுப்பதற்கு சர்வதேச அளவிலும், தேசிய மட்டத்திலும் அரசுகளும், சமூக நிறுவனங்களும், தனிநபர்களும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர், பல உடன்படிக்கைகள் கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ளன; வெவ்வேறு தொனிப்பொருளில் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்கும் மாநாடுகள் ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றன. ஆனால், அவை யாவும் நடைமுறைச் செயற்பாட்டை மட்டுப்படுத்துவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. எனவே, ஒவ்வொருவரும் அடுத்த தலைமுறையினரைக் கருத்திற்கொண்டு, இயற்கை மீதான ஆக்கிரமிப்பைக் குறைத்து பசுமை காக்கவேண்டிய அவசியம் பரவலாக உணரப்படலாயிற்று. அதனொரு வெளிப்பாடாகவே இலக்கிய விமர்சனத்தில்

சூழலியல் திறனாய்வு அமைகிறது. அதாவது, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் மொழி மற்றும் இலக்கியத்துறையினரின் ஈடுபாடு அதிகரித்த போது, இலக்கியத் துறையில் சூழலியல் கற்கை எனும் தனித்த பிரிவும் அதற்கான கோட்பாட்டடிப்படைகளும் விருத்தியடைந்தன.

படைப்பாளிகள் இயற்கைக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான நெருங்கிய உறவை தமது படைப்புக்களில் எவ்வாறு பதிவு செய்துள்ளனர் என்பதைக் கண்டறிய முயற்சிக்கும் சூழலியல் திறனாய்வானது, அதிகரித்துவரும் சூழலியல் சார் பிரச்சினைகளைச்

**இலக்கியமும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பும்
இலக்கிய வாசிப்பில் புதியதொர் அணுகுமுறை**

சிறப்பாகக் கையாள வதற்கு மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் பற்றிய புரிதல் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை எனும் கருதுகோளினை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

இலக்கியக் கற்றலுக்கு புவியை மையப்படுத்திய அணுகுமுறையைக் கையாளும் சூழலியல் திறனாய்வினை “இலக்கியத்திற்கும் பௌதீக சூழலுக்கும் இடையிலான உறவினைக் கற்றல்” (Cheryll Glotfelty, Harold Fromm, 1996: XVIII) எனச் சுருக்கமாக வரையறுப்பர். பொதுவாக, இலக்கியத்திறனாய்வுகள் படைப்பாளிகள், படைப்புக்கள், உலகம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பினையே விசாரணைக்குட்படுத்துகின்றன. இங்கு “உலகம்” என்பது ஏனைய இலக்கிய விமர்சனக் கோட்பாடுகளில் சமூகத்தினை மட்டும் குறித்து நிற்க, சூழலியல் திறனாய்வில் உலகம் என்பது முழு பிரபஞ்சத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். (ShikhaKumari, 2011)

இலக்கியத்தில் ஆதிக்காலத்திலிருந்தே மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான நெருங்கிய உறவு வெளிப்படுத்தப்பட்டு வந்தாலும் இலக்கியத்தை சூழலியல் நோக்கில் ஆராயும் முறைமை அண்மைக் காலத்திலேயே மேற்கிளம்பியது. குறிப்பாக, வில்லியம் ரூக்கார்ட் (William Rueckert) என்பவரே சூழலியல் திறனாய்வு (Ecocriticism) என்ற சொல்லை, 1978ஆம் ஆண்டு தான் எழுதிய 'Literature and Ecology : An Experiment in Ecocriticism' என்ற கட்டுரையில் முதன் முதலில் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதன் பின்னர் செரில் கிலாட்பெல்டி, ஹெரால்ட் ப்ரொம் போன்றவர்களால் 1990களிலேயே சூழலியல் திறனாய்வு தனித்த வொரு துறையாக அமெரிக்காவில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு பின்னர் ஐரோப்பா, ஆசியா எனப் பரவலடைந்தது.

அண்மைக் காலங்களில் உலகம் எதிர்நோக்கி வரும் சூழலியல்சார் பிரச்சினைகளால் சூழலியல் திறனாய்வின் எண்ணக்கருக்கள் நாளுக்கு நாள் விரிவடைந்து வருவதோடு அதன் முக்கியத்துவமும் பரவலாக உணரப்பட்டுவருகின்றது. குறிப்பாக, பண்பாட்டுச் சூழலியல், சூழலியற் பெண்ணியம் போன்ற கருத்தாக்கங்கள் இத்துறையில் வளர்ச்சியடைந்து இன்று பரவலாக கலந்துரையாடப்படுகின்றன. உலக மயமாதல் என்ற போர்வையில் முதலாளியம் இயற்கையையும் சுற்றுச் சூழலையும் அழித்து சந்தைப்பொருளாக்கி வருகின்றது, நிலம், நீர், பருவம், மக்கள் என்பவற்றுக்கேற்ப மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்த விவசாயம் இன்று முற்றிலும் சந்தையை இலக்காகக் கொண்டே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது; நகரமயமாதல் என்ற மோகத்தால் கிராமங்கள் தமது பசுமையை இழந்து வருகின்றன; இயற்கை மீதான மனிதனது ஆதிக்கம் பெருகிக்கொண்டே வருகின்றது. இதனால் சூழலியல் திறனாய்வானது அதிகரித்து வருகின்ற சூழலியல்சார் பிரச்சினைகளைக் கலைநோக்குடன் அறவியல் அடிப்படையில் சிந்திக்கக்கூடிய மனப்பாங்கினை உருவாக்க முனைவதோடு மொழியும் இலக்கியமும் சூழலியல்சார் கருத்தாக்கங்களின்

முக்கியத்துவத்தினை எவ்வாறு பதிவுசெய்துள்ளன என்பதைக் கண்டறியவும் முயற்சிக்கின்றது.

இயற்கையை ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடைய நான்கு அமைப்புக்களாக சூழலியல் இலக்கியக் கோட்பாடு வகைப்படுத்துகிறது. அவையாவன:

01. மனிதர் வாழாத வெட்டவெளி : பாலவனம், பெருவெளி, கடற்பரப்புக்கள் போன்றன
 02. வளமான காட்சிப் பரப்பு : காடுகள், குளங்கள், மலைகள், அருவிகள் போன்றன
 03. கிராமியச் சூழல் : வயல், சிறுகுன்று போன்றன
 04. வீடு சார்ந்த அழகியல் சூழல் : பூந்தோட்டம், நகராக்கம், இயற்கை வனப்பாக்கம் போன்றன
- இங்கு முதலாவதாகக் கூறப்பட்டுள்ள மனிதர் வாழாத வெட்டவெளி முற்றிலும் இயற்கை வயப்பட்டதாகவும் நான்காவதான வீடு சார்ந்த அழகியல் சூழல் மனிதர்களின் செயற்பாடுகளை உள்ளடக்கிய பண்பாட்டு வயப்பட்டதாகவும் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இதன்படி மனிதர்கள் தூய இயற்கை வெளியிலிருந்து வரலாற்றுப் போக்கில் பண்பாட்டு வெளிக்குள் வந்து சேர்ந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால், மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்ட பண்பாட்டு வெளிகளான நகரங்களும், தோட்டங்களும் முற்றுமுழுதாக இயற்கையிலிருந்து விலகியவை அல்ல. அதேவேளை மனித வாழ்வற்ற வெட்ட வெளிகளும் முற்றுமுழுதாக மனித வாடையே அற்றவையும் அல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (பஞ்சாங்கம், க, 2011, ஜெயராசா, சபா, 2008)
- இவ் இயற்கை அமைப்புக்களில் கிராம வாழ்வின் சிதைவும் நகர வாழ்வின் எழுச்சியும் இயற்கையை எவ்வாறு கலைத்துப்போட்டன என்பதில் சூழலியல் திறனாய்வாளர்கள் அதிக அக்கறை செலுத்துகின்றனர். குறிப்பாக, கிராம வாழ்வின் சிதைவும் நகர வாழ்வின் பரவலும் கிராமங்களில் வெற்று வீடுகளை அதிகரித்ததோடு கிராமங்களின் இயற்கை அடையாளங்களையும் சிதைத்தன. அதனால் இயற்கையான வாழ்வனுபவங்களின் இழப்புப் பெருகின, மனிதர்களுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்பில் விரிசல்கள் பெருத்தன; சூழலியல்சார் பிரச்சினைகள் என்றுமில்லாத அளவு அதிகரித்தன. இவற்றினைப் படைப்பாளிகள் தம் படைப்புக்களில் பிரதிபலித்துள்ளனரா? அவை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ளன? சூழலியல்சார் கருத்தாக்கங்கள் அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளனவா? போன்றன சூழலியல் திறனாய்வில் ஆராயப்படுகின்றன.

தமிழ்ச்சூழலில் நகர வாழ்வின் பரவல் கிராம வாழ்வையும் அதன் இயற்கையையும் சிதைத்த முறைமையும், நகர வாழ்வில் பெருகிவரும் இயற்கை மீதான ஆதிக்கத்தையும், மனிதர்கள் இயற்கையிலிருந்து தூர விலகிச் சென்றதையும் பல படைப்பாளிகள் சிறப்பாகப் பதிவுசெய்துள்ளதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக:

எங்கள் கரிசல் சீமையில்
ஊப்பசிக் கார்த்திகைகளில்
வானம் கூடிக்கருக்கும்
வாடையும் தென்றலும்
மேகத்தை வருடிவிடும்

மின்னல்கள்

இருட்டுக்கு உதை கொடுக்கும்

இடி இறங்கி வந்து

பூமியை கிச்சங் காட்டும்

நூறு நூறு புதிய பறவைகள்

இலைக் கூட்டங்களில் விசிலடிக்கும்

குளிச்ச மண்ணின் சுகமானவாசம்

துடுக்காய் வளரும் பச்சை முகங்கள்

கரிசல் முகம் களை கடும்

விவசாயிகள் நெஞ்சம் குளிரும்

காலம் இப்போ பெரண்டு போச்சு

(மேற்கோள்: சீனிச்சாமி, து, 2010: 276,277)

என்ற இக்கவிதையில் கரிசல் பூமியின் கிராம வாழ்வின் அழகும் அவ்வியற்கை வாழ்வில் ஏற்பட்ட சிதைவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். முதலில் மழைக்கால கரிசல் நிலத்தில் அழகினைக் கூறிய கவிஞர், கடைசி வரியில் “காலம் இப்போ பெரண்டு போச்சு” என்பதன் மூலம் அவற்றின் சிதைவினை உணர்த்துகின்றார்.

அடுக்கு மாடிகளில் வாழ்பவர்கள்

சூரியனை

காண்கிரீட்டில் புதைத்தாயிற்று

சேரிக் குடிசைகளுக்குப் பக்கத்தில்

சாக்கடை நீரில்

விழுந்தது நிலா

சோடியம் விளக்குகளின்

மஞ்சளில் நனைந்த மனிதர்கள்

தொலைக்காட்சிப் பெட்டி முன்னால்

மரத்துப் போனார்கள்

(மேற்கோள்: மேலது: 227)

நகர வாழ்வின் செறிவில் இயற்கையுடனான தொடர்பை அறுத்து, செயற்கை ஒளியில் உணர்வற்று வாழ்பவர்களை இக்கவிதையில் காணலாம். இவ் விரண்டு கவிதைகளும் நகரமயமாதல், நாகரிகமய மாதல் என்ற உலக முதலாளித்துவத்தின் கருத்துருவங்களுக்குள் சிக்குண்டு இழக்கப்பட்ட அப்பழுக்கற்ற கிராமிய வாழ்வையும், இயற்கையுடனான தொடர்பை துண்டித்துக்கொண்டு மரத்துப்போன நகரவாசிகளையும் காட்டுகின்றன. அவ்வகையில் சூழலியல் திறனாய்வாளனுக்கு இவ்விரு கவிதைகளும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக அமைகின்றன.

மனிதனுக்கும் பௌதீக சூழலுக்கும் இடையிலான தொடர்பின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் சூழலியல் திறனாய்வு, மனிதர்களுடைய பண்பாடும் பௌதீக சூழலும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்பதை முன்னிலைப்படுத்துகின்றது. மனிதர்களுடைய பண்பாடு பௌதீக சூழலின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டதோடு பௌதீக சூழலும் மனிதர்களுடைய பண்பாட்டினால் தாக்கத்திற்கு உட்படுகின்றது. இது அனைத்து சமூக குழுமங்களின் பண்பாடுகளுக்கும் பொருந்தும்.

தமிழ்ச்சமூக வரலாற்றில் சங்க இலக்கியங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவ்விலக்கியங்கள்

காட்டும் ஐவகை நிலப்பாடுகளும் அங்கு வாழ்ந்தவர்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களும் அவ்வவ் நிலவியல் தன்மைகளோடு இயைந்ததாகவே காணப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, ஒவ்வொரு நிலத்திலும் வாழ்ந்த மக்களின் தொழில், உணவு, உடை, பழக்கவழக்கங்கள், தெய்வ நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் போன்ற பொருள்சார், பொருள்சாரா பண்பாட்டம்சங்கள் நிலவமைப்புக்கு ஏற்ப வேறுபட்டிருந்ததைக் காணலாம். உதாரணமாக, குறிஞ்சி நிலத்து மக்கள் வேட்டையாடுதலையும் திணைவினைவித்தலையும் பிரதான தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். மருத நிலத்தினரோ விவசாயத்தினை தமது பிரதான தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். இவற்றினைத் தீர்மானித்ததில் மலையும் மலைசார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்தின் பௌதீகச் சூழலும் நீர்வளம் மிகுந்த மருத நிலத்து பௌதீகச் சூழலுமே செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன என்பது தெளிவு. அத்தோடு குறிஞ்சி நிலத்து திணைவிதைப்பிலும் மருத நிலத்து விவசாய முறையிலும் பல வேறுபாடுகள் நிலவியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

“அருவியார்க்கும் கழையியல் நனைந்தலைக்

கறிவளரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தல்

கொழுங்கிழங்கு மிளிர்க் கிண்டிக் கிளையோடு

கடுங்கட் கேழல் உழுத பூழி

நன்னாள் வருபத நோக்கிக் குறவர்

உழா அது வித்திய பருஉக் குரற் சிறுதிணை

முந்து விளை யாணர்”

(புறநானூறு - 168)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் மலைச்சாரலில் பன்றிகள் கிழங்கினைக் கிளறிய இடத்தில் உழாமல் குறவர் திணை விதைத்த செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. அதேவேளை மதுரைக்காஞ்சியில் நன்றாக எருதுகள் உழுத விளை கின்ற வயல் பற்றிய குறிப்புண்டு. (நல்லேர் நடந்த நசை சால் விளைவயல் - மதுரைக்காஞ்சி 173) இவை குறிஞ்சி நிலத்திலும் மருத நிலத்திலும் இடம்பெற்ற விவசாய நடவடிக்கைகளின் வேறுபாட்டினை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வேறுபாட்டுக்கு அந்நிலங்களின் பௌதீக சூழல் பெருந்தாக்கத்தினைச் செலுத்தியிருப்பதோடு மனித சமுதாய படிமலர்ச்சிக்கேற்ப பண்பாட்டுரு வாக்கமும் அப்பண்பாட்டுரு வாக்கத்தில் பௌதீக சூழலின் தாக்கமும் நிகழ்ந்துள்ளதையும் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. அவ்வகையில் மனித சமூகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியினைப்படையில் பண்பாட்டுருவாக்கத்தை நோக்குகின்றபோது பௌதீக சூழலுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்பினைத் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

வேட்டைச் சமுதாயத்தில் மலைப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மனிதன், மலைப்பகுதிகளிலிருந்து காடுகளுக்குள் நுழைந்தபோது மேய்ச்சற் சமூகமாகப் படிமலர்ச்சி அடைகின்றான். இதன்பின்னர் ஆற்றங்கரையோரங்களில் குடியேறும்போது வேளாண்மைச் சமூகமாக மாற்றமடைகின்றான். அதனைத் தொடர்ந்து கைத்தொழில் மற்றும் இயந்திரமயமாகிய சமூகமாகப் படிமலர்ச்சி அடைந்த போது ரயில் மற்றும் கடல்

பயணங்களுடன் வேற்றுக்கிரகங்களுக்கும் செல்கின்றான். இவை பண்பாடு, பௌதீக சூழலின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டவை என்பதையும் பண்பாடும் பௌதீக சூழலில் தாக்கத்தினை செலுத்துகின்றது என்பதையும் காட்டுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மனித சமுதாய படிமலர்ச்சியினையும் அதில் நிலவிய முரணநிலைகளையும் சித்திரிப்பதாக அமைந்துள்ள எம்.ஏ.நுஃமானின் அதிமானிடன் என்ற கதைக்கவிதையில் ஒவ்வொருகட்ட சமுதாய படிமலர்ச்சியிலும் மனித சமூகத்தின் வாழ்விடமும் வாழ்வியலும் வேறுபட்டுள்ளமை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை நோக்கலாம்,

அடர்ந்த அந்தக் காட்டின் இடை ஓர்
இருட்டுக் குகையுள் இருந்தான் மனிதன்
பரட்டைத் தலையன் பிறந்த மேனியாய்க்
கையில் தடிபுடன் காவல் இருந்தான்
உள்ளே ஒருபுறம் உலர்ந்த விறகுகள்
தணலும் சாம்பலும் ஆகக் கிடந்தன
காலையில் கொன்ற பெரிய பன்றியின்
பச்சை மாமிசம் ஒரு பக்கம் இருந்தது
சருகுகள் பரப்பிய தரையில், சற்றுத்
தள்ளிக் குழந்தைகள் சயனித்திருந்தன..“

(தாத்தாமாரும் பேரர்களும்)

வேட்டையுடைய மனிதனின் மலைப்பிராந்திய வாழ்வியலை இவ்வாறு கூறும் எம்.ஏ. நுஃமான், அடுத்த கட்டத்தில் காடுகளுக்குள் பிரவேசித்து மேய்ச்சல் சமூகமாக படிமலர்ச்சி அடைந்த மனிதனைப் பின்வருமாறு காட்டுகின்றார்:

பரந்து கிடந்த பசும்புல் வெளியில்
மாடுகள் மேய்ந்தன...
அகன்ற ஓர் மரத்தின் அடியிலே வந்து
குந்தினான் மனிதன். குடிசையில் இருந்து
வந்த அவனின் மனைவி, புதிதாய்ச்
சுட்ட கிழங்கும் சுட்ட இறைச்சியும்
தொட்டுக் கொள்ளச் சொற்ப தேனும்
கொண்டு கொடுத்தான் ...
அவளின்
இடையில் கட்டி இருந்த இலைகள்
வாடி இருப்பதைக் கண்டான். உடனே
ஓடிச் சென்று பெரிய இலைகளாய்
ஆய்ந்து அவளை அணியச் செய்தான்

வேட்டையுடையில் அம்மணக்கோலமாய்
இருட்டுக் குகையில் பச்சை மாமிசத்தை உண்டு வாழ்ந்த
மனிதன், மேய்ச்சற் சமூகத்தில் சுட்ட கிழங்கும்
இறைச்சியும் உண்டு, இலைகளை ஆடையாக்கி,
குடிசையில் வாழ்கிறான். இதனையடுத்த
வேளாண்மைச் சமூகத்தின் வாழ்வியலைப் பின்வரு
மாறு காட்சிப்படுத்துகின்றார், கவிஞர்.

பச்சையாய்த் தெரிந்த பயிர் வயல்களிலே
உச்சமான விளைவை உண்டாக்கப்
பாய்ந்த அந்நீரில் பரிதியின் கதிர்கள்
பட்டுத் தெறித்தன. பல அலங்காரக்
கட்டிடங்கள் காட்சி அளிக்கும் ஓர்

தெருவினை நோக்கி விரைந்ததேரிலே
ஒருபுறம் மனிதன் உட்கார்ந்திருந்தான்
மடியிலே அவனின் மனைவிக் கா
வாங்கிய ஆடையை மடித்து வைத்திருந்தான்

முன்னைய கட்டங்களிலிருந்து மாறுபட்டு
நிலையான விவசாய உற்பத்தியினை இங்கு மேற்
கொண்டுள்ளதோடு குடிசை வாழ்விலிருந்து வளர்ச்சி
யடைந்து பல அலங்கார கட்டிடங்களில் வாழத்
தொடங்கியுள்ளான் மனிதன். மேலும், இலை
குழைகளை அணிவதிலிருந்து விடுபட்டு நெய்த ஆடை
களை அணியத்தொடங்கியுள்ளதோடு அவற்றினை
நெய்கின்ற தனித்த குழுமங்களும் தோற்றம்
பெற்றுள்ளன. பயணிப்பதற்குத் தேர்களும் தெருக்களும்
அமைக்கப்பட்டுமுள்ளன. இவ்வாறு மனிதசமூகப்
படிமலர்ச்சியில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் வாழ்விட
சூழலுக்கு ஏற்ப பண்பாட்டம்சங்கள் வேறுபட்டிருந்ததையு
ம், பௌதீக சூழலின்மீது மனித பண்பாட்டம்சங்கள்
செலுத்திய தாக்கத்தையும் கவிஞர் அதிமானிடன்
கவிதையில் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மனித நாகரிக வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்டத்தில்
இயற்கையோடு ஒன்றித்து வாழ்ந்த மனிதன், கால
வோட்டத்தில் பௌதீக சூழலின்மீது அதிக தாக்கத்
தினை செலுத்தத் தொடங்கினான். அதனால்
இயற்கைக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான தொடர்பில்
விரிசல்கள் பெருகத்தொடங்கின. இவ்விரிசல்களின்
நீட்சி பூம்பிப்பந்தில் ஜீவராசிகளின் நிலைத்த இருப்புக்கு
பெருஞ்சவாலாக அமைகின்றது. அதனால்தான் இன்று
உயிர்ப்பல்வகைமையின் முக்கியத்துவம் அதன் பாது
காப்பு குறித்து பரந்தளவிலான ஆய்வுகள் மேற்
கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன. அவ்வகையில் இலக்கியப்
படைப்புக்களிலும் அவற்றின் வெளிப்பாடுகளைக்
காணமுடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக:

வீடுகள் கட்டக்
கூடுகள் பிரிக்கப்படும்
கூட்டத்தை உச்சிக்கும்
மரங்களை கீழேயும்
கடத்தும் வாகனங்கள்
பூக்கள் நகரும்
இலைப் பிரதேசத்தில்
புழுதி கிளப்பி ஓசையிட
துள்ளிக் குதிக்கும் விலங்கினங்கள்
பள்ளி கொள்ள வழியேது?
மலைகளைப் போர்த்திய
காடுகள் மறைகிறது தெரிகிறதா?...
கூட்டை இழந்த பறவை ஓலம்
சாட்டை அடிபோல் கேட்கிறதா?...

(மேற்கோள்: சீனிச்சாமி, து, 2010: 230,231)

என்ற இக்கவிதை மனிதனுடைய பண்பாட்டு
நடவடிக்கைகளால் அழிக்கப்படும் மலைக்காடுகளைப்
பற்றியும் அவற்றினால் இருப்பிடங்களை இழக்கும்
விலங்குகள், பறவைகள் பற்றியும் பேசுவதோடு
காடழிப்பின் கோரத்தையும் உயிர்ப்பல்வகைமையின்
சிதைவினையும் உணர்வுபூர்வமாகப் பதிவு செய்துள்ளது.

இந்நிலை தொடர்ந்து நீடிக்குமானால் இன்று விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள நிலை நாளை மனிதர்களுக்கானதாகும். எனவே, மனித பண்பாடானது பௌதீக சூழலின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டதிலிருந்து விடுபட்டு பௌதீக சூழலின் மீது மனித பண்பாடு தீவிர தாக்கத்தினைச் செலுத்துவது மனிதனுக்கே கேடாக அமையும். அவ்வகையில் மனிதனுக்கும் சூழலுக்கும் இடையிலான நெருங்கிய உறவைப் பேணல் மிக முக்கியமானதாகும். குறிப்பாக, மனிதனும் மனிதன் அல்லாதவையும் இடையுறவும் இடைத்தாக்கமும் கொண்டவையாகும். அவற்றில் ஏதாவது தளம்பல்கள் ஏற்படுமிடத்து மனிதர்களுக்கே பெரும்பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. சூழலியல் திறனாய்வு அவற்றினைக் கருத்தில் கொண்டே இயற்கை மனிதனை விட மேலானது என்றும் மனிதன் இயற்கை உயிரினங்களில் ஓர் உயிரி மட்டுமே என்றும் கூறுவதோடு மனிதனையும் மனிதன் அல்லாதவைகளையும் ஒன்றிணைத்து அனைத்தையும் சமநிலைக்குக் கொண்டுவர முயற்சிக்கின்றது. இதனை மைக்கல். பி. பிரான்ஸின் பின்வரும் கூற்று மேலும் தெளிவுபடுத்துகின்றது:

“சூழலியல் திறனாய்வு என்பது இலக்கியத்தில் உள்ள இயற்கையை ஆராய்வதன்று. இது ஓர் இயற்கை சார்ந்த உலகப் பார்வை. மனித இனத்தோடு மனிதன் அல்லாதவைகளையும் அவைகளின் சுற்றுச்சூழல்களையும் ஒரே இனமாக இணைத்து மனித இனத்தைப் பெருக்கிக் காட்டும் முயற்சியாகும்.” (மேற்கோள்: பிரடரிக், சுரேஸ், 2005: 766)

தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாற்றிலும் இலக்கிய வரலாற்றிலும் இவ் ஒப்பமதிப்பும், ஒருங்கிணைப்பும் பண்டைய காலம் முதலே பேசப்பட்டும், வழங்கப்பட்டும் வந்துள்ளமை ஒரு சிறப்பம்சமெனலாம். நவீன காலத்தில் இதனை ஆத்மார்த்தமாக நேசித்துப் பாடிய

கவிஞனாக பாரதியைக் கூறலாம்.

காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி நீள்
கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்
நோக்குந் திசையைல்லாம் நாமன்றி வேறில்லை
நோக்க நோக்கக் களியாட்டம்

(பாரதியார் கவிதைகள்: ஐயபேரிகை)

இவ்வரிகள் சூழலியல் திறனாய்வின் அடிப்படை நோக்கை முழுமையாக உள்ளடக்கியிருப்பதைக் காணலாம்.

இலக்கியப் பயணத்தில் மேற்கூறியவாறு ஒரு வேறுபட்ட தோற்றத்தைக் காட்டிநிற்கும் சூழலியல் திறனாய்வானது, சூழலியல்சார் பிரச்சினைகளின் வேர்களை இனங்காணல், இயற்கைக்காக குரல் எழுப்பல், இயற்கையின் மதிப்பினை மீள்மதிப்பீடு செய்தல், மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான தொடர்பின் முக்கியத்துவத்தினை வலியுறுத்தல், இயற்கையை நேசிக்கும் மனப்பாங்கினை உருவாக்கல், எமது முன்னோர்களின் இயற்கையோடு ஒன்றித்த வாழ்வை இலக்கியவழி வெளிச்சமிட்டுக் காட்டல் எனப் பல சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும் சூழலியல் திறனாய்வுக்கு எதிரான பல விமர்சனங்களும் உண்டு. குறிப்பாக, சமூக முரண்பாடுகளையும், ஆதிக்க சக்திகளின் அடக்குமுறைகளையும், பின்னை முதலாளியத்தின் சுரண்டல்களையும் அபகரிப்புக்களையும் கவனத்தில் கொள்ளாது, வெறுமனே இயற்கையை மட்டும் முதன்மைப்படுத்துவதால் ஒட்டுமொத்த மானுட விடுதலைக்கிட்டாது என்றும் இயற்கையை மையப் படுத்தி நோக்குமுறைமையால் மட்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்ட இலக்கிய செல்நெறியினை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்றும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாதம் முற்றிலும் உண்மையானவையே ஆகும். இருப்பினும் அதிகரித்துவருகின்ற சூழலியல்சார் பிரச்சினைகளை மட்டுப்படுத்துவதற்கு சூழலியல் திறனாய்வாளர்கள் முன்னெடுத்துவரும் செயற்பாடுகளை மறுப்பாரில்லை.

கையான்

பனை மட்டை
கரத்தை அல்லது
நொங்குக் கரத்தை
செலுத்தியபடி
ஒற்றையடிப்பதைகளில்
புழுதி தெறிக்க ஓடி
விளையாடிய நாட்கள்
இன்னும் இனிக்கிறது

பழைய சைக்கிள் ரிம்மம்
காராக பஸ்ஸாக இன்னும்
லொறியாக நினைத்த வண்ணம்
கையில் சிறு தடியால் அடித்து
ஓட்டி விளையாடியும்
மகிழ்ந்துள்ளோம்

கிட்டி விளையாட்டில் விழுந்த
கீறல்களின் தழும்புகளை
தடவிப்பார்க்கிறேன்

கிளித்தட்டு வட்டம்
கும்பிடு பூச்சி
பாண்டிக்குழி ஆடு புலியாட்டம்
என் மகள்களுக்கு
தெரியாத விளையாட்டுக்கள்

திண்கை வீடுகளில்
தீவிரமாய் இயங்கிய
ஆடவர் கூட்டம் இன்றில்லை

மாமரத்து நிழல் தன்னில்
மரப்பலகை அடை வைத்து
“ஜில்” போல விளையாடுகையில்
“கையான்” தெரிவினிலே
கைகலப்பு ஏற்படும்
பின்னர் அது கலகலப்பில்
முடிந்து போகும்

இன்று வாகை மரங்களில்லை
வானுயர்ந்த தென்னை இல்லை

ஓட்டில்லை உறவில்லை
ஊருக்குள் ஒற்றுமையில்லை

“கையான்” இல்லாத ஜில் போல்
பிரிந்து போய் கிடக்க வாழ்க்கை
சுவாரசியமற்று ...

நாச்சியாழீவு பர்வீன்

செயற்கையாய்

ஈரத்தை சிதறிக் கொண்டிருந்த அந்த
ஏசியிலும் ரியாஸ் எக்கச்சக்கமாக
வியர்த்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த
அறையில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த
எயார் ஸ்ப்ரேயின் வாசனையில்
எரிபற்று நிலையை உணர்ந்தான்
அவன்.

“டொக்டர் ஆர் யூ ஷூவர்...”
வைரோலோஜிஸ்ட்

பகீரதனின் வார்த்தைகளில் தெளிவின்
தீர்க்காயுசம். சந்தோஷக் கோடுகளற்ற
நேர்கோட்டு ஓவியங்களாய் வரையப்
பட்டிருந்தன வார்த்தைகள். இரு
கைகளாலும் தனது தலையைப்
பொத்திக் கொண்டு மைனஸ்
டிகிரியில் குளிர்ந்துகொண்டிருந்த
அந்த அறையில் ஆயிரம் செல்சியஸ்
டிகிரியில் கொதித்துக் கொண்டிருந்த
ரியாஸைக்குள் மரண வலி ஏற்படுத்திய
திகில் அல்லது உச்ச கட்டமாகத் திடீர்
விநியோகம் செய்யப்பட்டிருந்த
அச்சத்தின் மீதிருந்த மரண பயம்.
ஓட்டு மொத்த வாழ்வும் ஓர் நொடி
யில் பஸ்பமாகிப் போய்விட்டதில்
ஏற்பட்ட பயம்... என உணவுச் சங்கிலி
போல.. நுளம்பின் வாழ்க்கை வட்டம்
போல நீண்டு முடிவுக்கு வந்தது.

முகத்தில் அரும்பிய வியர்வை
களைத் துடைத்ததில் பிசுபிசுத்துப்
போயிருந்தன விரல்கள்...

வியர்வைச் சுரப்பிகள்
விஸ்வரூபமெடுத்திருந்தன.

“டொ...க்..டர்... நூறு
சதவீதம் உண்மையா...” அது
பொய்யாக இருக்கக் கூடாதா என்ற
நப்பாசையும் தப்பாசையும் நடுங்கிக்
கொண்டிருந்த அவனது குரல்
வலையில் யாசகம் கேட்டு யாகம்
நடத்திக் கொண்டிருந்தன.

“நத்திங் ட்டு ரியாஸ்..
ஃபைனல் ரிஸல்டும் கூட வந்தாச்சு..
இத விட இனி வேறெந்த டெஸ்டும்
கெடயாது. உங்க பொஸிஸன்
கன்ஃபர்ம் ஆச்சு...” என்ற
டொக்டரின் வார்த்தைகளில் சற்று
கூடுதல் வருத்தம் குந்திக்
கொண்டிருப்பதாய் தென்பட்டது.

வயசு முப்பத்தி மூன்று
ரியாஸைக்கு. இளைஞன்... புதுசாய்த்

நிண நீர்ப் பீடனம்

திருமணமானவன். நான்கு மாசங்களுக்கு முன்னர் இந்தியாவின்
கொடைக்கானலிலும், குலுமனாலியிலும் ஊட்டியிலும், ஹனிமூன்
கொண்டாடி விட்டு ஆக்ரா போய் மனைவி சஸ்னாவிடம் தாஜ்மஹால்
பற்றி காமத்தின் கிறக்கத்தோடும் காதலின் இறுக்கத்தோடும் சுடச்சுடக்
கவிதை சொன்னவன். இந்த உலகமே என் உள்ளங்கைக்குள் என
தனக்குள்ளாகவே கங்கனம் கட்டிக் கொண்டு காலத்தை நையாண்டி
செய்த கதாநாயகன்.

இவன் இந்த நூற்றாண்டின் நுனி நாக்கு ஆங்கிலத்தோடு சீ போர்டில் விரல்கள் தாளமிட உறங்கும் நேரம் தவிர சொஃப்ட் வெயார் ப்ரோக்ராம் எழுதித் தள்ளுகின்ற ஒரு ஐ டி ப்ரஃபெஷனல்... சும்மா சொன்னால் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் நவீன காலனித்துவ ஐ டி அடிமைகளில் ஒருவன்.

அமெரிக்காவின் நியூ ஜெர்ஸிஸ் ஒரு மூன்று வருஷம் ஐ டி ஸ்பெலிஸ்டாக ஒரு சொஃப்ட் வெயார் நிறுவனத்தில் கடமை புரிந்து விட்டு இனிப் போதும் என முடிவெடுத்துக் கொண்டு எக்கச்சக்க பொருளா தாரத்தோடு ஏதாவது செய்யலாம் எனும் நம்பிக்கை யோடு நாடு திரும்பிய கையோடு பார்த்த முதற்பார்வையில் பிடித்துப் போக கடந்த நான்கு மாதங்களுக்குள் சற்றும் அலுக்காது திகட்ட திகட்ட சன்னாவுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போதுதான்... எதிர் பாராமல் இந்த இடி...பிரபஞ்சத்தின் மீதான ஊழிப் பிரளயம்.

பலத்த அடி...

நிளையாப்புறத்திலிருந்து எதிரி தாக்குகின்ற போது நிலைகுலைந்து போகும் ஒரு நிராயுதபாணியாக நின்று கொண்டிருக்கும் ஓர் போர்வீரனைப் போல பார்வைகளை வெறிச்சோட விட்டுக் கொண்டு மெல்லிசாய் ரியாஸ் எனும் அந்த பச்சை நரம்புகள் புன்னகைக்கும் முழு ஷேவிங்கில் மினுங்கும் இளைஞன் விசும்பிக் கொண்டிருந்தான்.

அவனுக்கு எதிரே இருந்த அந்த மேசையில் நீல நிறத்தில் மினுக்கிய பைலுக்குள் அவனுக்கு எதிராக சிகப்பு விளக்கினை எரித்துக் கொண்டிருந்த மருத்துவ அறிக்கை அவனுக்குள் மரணம் எனும் முழு நீளத்திரைப்படத்தினை காட்டிக் கொண்டிருந்தன.

துரத்திக் கொண்டிருந்த மரணத்தின் கொடுர வழிகள் பார்த்து மரத்துப் போயிருந்த ரியாஸை டொக்டரின் சொற்கள் கண்களைத் திறந்து பார்க்கச் செய்தன.

“எக்ஸ்ட்ரீம்லீ வெறி சொரி ரியாஸ்... ஒண்ணுமே பண்ண முடியாது... யூ ஆர் ரியலி அன் போர்ச்சுனேட்...”

“.....”

கடந்த மாதம் புதிதாக தான் பார்ட்னராக இணைந்துள்ள மென்பொருள் தயாரிக்கும் நிறுவனமானது ஒரு மாதகால மேலதிக பயிற்சிக்காக மலேஷியாவுக்கு மூன்று பேரை அனுப்புவதற்கு தெரிவு செய்தவர்களில் ரியாஸும் ஒருவன். மலேஷியா புறப் பட முன்னர் மூவரும் தமது சிறுநீர், ரத்தம் தொடர் பான முழுமையாக பரிசோதனை செய்து தங்களது ஹெல்த் பிட்னஸ் சான்றிதழ்களை வழங்க வேண்டியிருந்தது.

ப்ளட் சுகர், கொளஸ்ரோல், இத்யாதி இத்யாதிகளோடு முக்கியமாக வெனரல் டிஸீஸ் டெஸ்ட், எச்.ஐ.வீ. டெஸ்டும் அதில் அடங்கியிருந்தது.

வீட ஆர் டி எல் ரிப்போட்ட்களில் நொன் ரியாக்டிவ் என அவன் சார்பாக ரிசல்ட் வந்திருந்தது.

ஆனால் எச் ஐ வி டெஸ்டில்

“சொரி மிஸ்டர் ரியாஸ் யூ ஆர் டயக்னோஸ்ட் வித் எச்ஐவி எயிட்ஸ்...”

“வாட்...”

அவனது ஆயிரம் ரிச்சிட்டர் ரியாக்ஷனில் அத்தனை நரம்புகளும் பின்னிக் கொள்ள மூளையின் ஷெல்களில் தீப்பொறி.. நாக்குலர்ந்து போக... “நான்... நான்.. எயிட்ஸ்... பேஷண்டா... எப்படி... என்ட் அல்லாஹ்... நோ... நோ... அப்படியிருக்காது...”

தனக்குள் தேற்றிக் கொண்டாலும் குருதியில் என்ன இருக்கின்றதென்பதைத்தான் அந்த ரிப்போட்டுக் களின் குறிப்புகள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தன.

கடந்த மாதம் ஆரம்ப கட்டமாக விண்டோ ஸ்க்ரீன் டெஸ்டில் எச்ஐவி எயிட்ஸ் ஒன்று... இரண்டு டெஸ்டுகள் எடுக்கப்பட்டு வந்த அறிக்கையில்

எச்ஐவி என்டிபொடிஸ்-ஒன்று

எச்ஐவி என்டிபொடிஸ்-இரண்டு எலைஸா

பெறுபேறு- பொஸிடீவ் என எந்த

இரக்கமுமில்லா ரிப்போர்ட் வந்திருந்தது.

“இது ஆரம்ப கட்ட ரிப்போர்ட்ஸ்தான்...

இதன்படி பார்த்தா உங்களுக்கு எச்ஐவி இன்ஃபெக்ட் ஆகியிருக்கு. ஆனா ஸஃபனலா இன்னுமொரு டெஸ்ட் இருக்கு... எச்ஐவி பொஸிடீவ்னு ரிப்போர்ட் வந்தா அதக் கன்ஃபர்ம் பண்ண வெஸ்டர்ன் ப்ளொட் டெஸ்டுக்கு அனுப்பி வைப்போம்... சம் டைம் அந்த டெஸ்டுல ஆரம்ப கட்ட ரிஸல்ட் மாறவும் வாய்ப்பிருக்கு... பட்.. வெரி ரெயார்... எனினும் உங்க ப்ளட் சேம்பிள எகெய்ன் வெஸ்டர்ன் ப்ளொட் டெஸ்டுக்கு அனுப்பி வைப்போம்... ப்ரேய்... ஃபோர்த கோட்... ஐ ஹோப் வெல்...ஃபோர் யூ..” என்ற டொக்டரின் வார்த்தைகளில் ஓரளவு நம்பிக்கை பெற்றிருக்க ரியாஸ் அந்தக் கணத்திலிருந்து தொடர்ந்த தேச்சையாக அல்லாஹ்வைப் பிரார்த்தனையும் நேர்ச்சையும் செய்த கையுமாகக் கண்ணீரோடு

“என்னக்காப்பாத்து ரப்பே” என்றவன் இதோ

டொக்டர் பகீரதன் முன்னால் உலகமே அழிந்து போன கணக்கில்... அவது சரி ஒவ்வொரு ஆன்மாவினுடைய அழிவும் அவனைப் பொறுத்த வரை உலகத்தின் அழிவுதான். முகம் அஷ்ட கோணலாகி இருள் கலந்த சுவாசத்தோடு... வெஸ்டர்ன் ப்ளொட் டெஸ்ட் ரிப்போர்ட் வந்திருந்தது. ஆங்கிலத்தில் அடிக் கோடிட்ட கறுப்பு வர்ணத்தில் பூதகணங்களாய்.

“எச்ஐவீ பொஸிடீவ் ஈஸ் ஹியர் வித் ஃபேர்தர் கன்ஃபர்ம்மட் என்ட் த பேஷண்ட் ஈஸ் கன்ஃபர்ம்மட் டு ஹேவ் பீன் இன்ஃபெக்ட்டட் வித் எச்ஐவி...”

எயிட்ஸ் நோயால் ரியாஸ் பீடிக்கப்பட்டிருப்பது உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறதாம்.

“என்ட் அல்லாஹ்..இது எப்படி... எப்படி

சாத்தியமாயிற்று...ஹியூமன் இம்மியூனோ டிஃபிஸியன்ஸி வைரஸ் எனது இரத்தக் கலங்களுக்குள் நுழைந்து விட்டதா... எனக்குச் சொல்லாமலேயே எனது முன்னனுமதி இல்லாமலேயே எந்த

அழைப்பிதழுமில்லாமலேயே... அழையா விருந்தாளியாக நுழைந்து இனிமேல் எனது இரத்தத்தில் உள்ள கலன்களின் அன்டி பொடிஸினை ஏமாற்றி வெண் குருதியில் உள்ள சீடஃபோர்டீ கலங்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழித்து என்னைக் கொல்லப் போகிறதா.

கடந்த மூன்று வருடங்களில் பனி பொழியும் பால் நிலாப் பொழுதுகளில் சில இரவுகளில் நியூ ஜெர்ஸியில் ஹோட்டல்களிலும் உல்லாச விடுதி களிலும் காமத்தின் கட்டளைக்கு கட்டுப்பட்டு ஹோமோன்களின் சதிப்புரட்சியில் பகுத்தறிவின் மூளையில் சிகப்பு விளக்கினை அலட்சியம் செய்து வாலிப சேஷ்டைகளில் மனோ இச்சைக்கு அடிமையாகி விளக்குகின்ற அறைகளில் வெண் தோற் பெண்களின் ஃபிஸிகல் அனாடமி பற்றி பிரஸ்தாபித்ததன் பின் விளைவாக... இலவச இணைப்பாக... கற்பனைக்கும் எட்டாத பின் விளைவுகளுக்காக தப்புப் பண்ணிய அந்த ஒப்பற்ற இரவுகளின் ஒப்பனைகேற்ற பரிசாக இதோ எச்ஐவி என்னை ஆக்கிரமித்திருக்கிறது இனி என்றைக்கும் வெளியேறிச் செல்லாத வெறியோடு.

நாடித்துடிப்பில் நடுக்கமும், இதயத் துடிப்பில் இயல்பற்ற ஓசையும் அவனது இதழ்களில் ஈரத்தை எப்போதோ சுரண்டியிருந்தன.

அமெரிக்காவின் திறந்த பாலியல் கலாசாரத்தின் பலிபீடத்தில் இவனது கழுத்து இதோ மரணத்துக்காக பலி பீடத்தில் வைக்கப்பட்டு விட்டது. ஐந்து நிமிட சொர்க்கத்துக்காக முழு ஆயுளும் பிரதியுபகாரமாக ஆக்கப்படும் என்று அவனால் கற்பனை கூடப்பண்ண முடியவில்லை.

சர்வாங்கமும் அடங்கிப் போய் கதிரையில் சரிந்து போயிருந்தான் ரியாஸ். “டொக்டர் இந்த ரிப்போர்ட் கன்ஃபர்மா... இல்ல வெளிநாட்டுக்குப் போய் வேறு ஏதாவது டெஸ்ட் எடுக்கனும்னாலும் பரவாயில்லை. இப்பவே நான் போறன்”. முற்றிலுமாக வாழ்க்கை தொலைந்து ஒற்றையாக நிற்கின்றவனை மிஸ்கினின் ஓநாயாக மரணம் அந்த ஒற்றை ஆட்டினைக் குத்துவதற்காக தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

“சொரி டு சேய்.. உங்க நிலம எனக்கு நல்லாத புரியுது. நீங்க படிச்சவர்.. ஹைலி எஜுகேட்டட். நீங்க எச் ஐ வி தொற்றுக்குள்ளாக்கப்பட்டது நூறு வீதம் ஷூவர். ஆரம்பத்துலேயே எச்ஐவி தொற்றுக்குள்ளாக் கப்பட்ட விஷயம் எச்ஐவி எலைஸா டெஸ்ட் மூலமாகத் தெரிஞ்சுடுச்சி. ஆரம்ப கட்ட எச்ஐவி எலைஸா டெஸ்டுல பொஸிடீவ்னு வந்ததாலதான் அத ஃபேர்தர் கன்ஃபர்ம் பண்ணுதுக்கு வெஸ்டர்ன் ப்ளொட் டெஸ்டுக்கு ரிஃபர் பண்ணினோம். அதுல கூட உங்க எச்ஐவி இன்பெக்ஷன் கன்ஃபர்மாயிடுச்சி... சொரி ரியாஸ்...”

“.....?.....”

“பை த பை... இப்ப இந்த ரிப்போர்டின் படி

இப்ப நீங்க எச்ஐவி இன்பெக்ஷன் ஆரம்ப கட்டத்துலதான் இருக்கீங்க... என் அனுமானத்தின்படி சுமார் ஓரிரண்டு வருடத்துக்கு முந்தித்தான் உங்களுக்கு இந்தத் தொற்று ஏற்பட்டிருக்கணும்.. இஃப் யூ டோன்ட் மைன்ட்... எங்காவது யாரோடாவது செக்ஸ் வச்சுக்கிட்டீங்களா மிஸ்டர் ரியாஸ்... பீஃப்ரேங்க.”

“அது வந்...து அது வந்..து முன்னமே ஒங்ககிட்ட சொல்லியிருக்கன்.. நான் ஒரு ஐ டி ப்ரொஃபஷனலு. மூனு வருஷமா அமெரிக்கா நியூஜெர்ஸில இருந்திருக்கேன். அஞ்சு மாதத்துக்கு முந்தித்தான் நாட்டுக்குத் திரும்பினேன். இந்த மூனு வருஷத்துல அப்பப்ப என் கேர்ஸ் ப்ரண்ட்ஸ் கூட ஐ ஹேட் செக்ஸ் டொக்டர்...”

“ஓ.. பிட்டிஃபுல்... அன்சேஃப் செக்ஸ்.. நீங்க தொடர்பு வெச்சவங்களள யாரோ ஒருத்தருக்கு இல்லன்னா பலருக்கு ஏற்கெனவே எச் ஐ வி இன்பெக்ஷன் டெஃபினிட்டா இருந்திருக்கனும். அவங்க மூலமாகத்தான் உங்களுக்கு எச்ஐவி இன்பெக்ஷன் ஆகியிருக்கனும். யூ மேட் ஏ மேஜர் ப்ளன்டர்...”

உண்மைதான் ரியாஸ் ஹோர்மோன்ஸின் சித்து விளையாட்டுக்களுக்கு கலாசார மரபுகளைக் காவு கொடுத்து விட்டு பத்து நிமிஷம் உடற்பசியைத் தீர்த்த பாவத்துக்காக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவனது உயிர் காவு கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று எந்த விதமான விசாரணைகளுமின்றி தீர்ப்பு அல்லாஹ்வினால் எழுதப்பட்டுவிட்டது. இந்த மாதிரியான தீர்ப்பு களினைப் பொறுத்தவரை அவைகளுக்கெதிராக அப்பீல்களே கிடையாது. இறை தண்டணையின் பிரதான இயல்பே அதுதானே.

அந்த ஏசியின் உறுமலிலும் ரியாஸின் இறுமல் ஒலி சன்மமாக காற்றில் ஒரு முகாரி ராகத்தினை சாரங்கி வாத்தியத்தில் சப்தம் செய்து கொண்டிருந்தது.

“இதுக்கு மருந்தே இல்லையா டொக்டர்... என் முழு சொத்த வித்தாவது எந்த நாட்டுக்காவது போய் நான் இந்த நோய குணப்படுத்திட்டு வாறன்... ப்ளிஸ் டெல் மீ டாக்டர்... ஐ வோண்ட் டு லிவ்... ஐ வோண்ட் மை லைஃப்”

இந்த வியாதிக்கு இந்தப் பிரபஞ்ச வெளியில் இது வரைக்கும் எந்த மருந்தும் கண்டு பிடிக்கப்பட வில்லை என அவனுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் எச்ஐவி அவனுக்குள் ஏற்படுத்திய இயலாமை இப்படி ஒரு கேள்வியை அவனுக்குள் கேட்க வைத்தது.

முகத்தில் தனதிரு கைகளாலும் அறைந்து கொண்டு வெறி பிடித்தவன் போல கதறினான் ரியாஸ்...

“ஓ மை காட்.. காட் டவுன்... காட் டவுன்.. எழுந்த டொக்டர் பகீரதன் அவனை அமைதிப் படுத்தி

“மிஸ்டர் ரியாஸ்... பாஸ்ட் ஈஸ்ட் பாஸ்ட்... யூ ஆர் இன்பெக்ட்டட் வித் எச்ஐவி... அது உறுதிப்படுத்தப்பட்டாச்சி... இனிமே என்ன பண்ணனும்னு யோசிங்க. அதவிட்டு இப்படி டென்ஷனாகி அழுது

எதுவுமே ஆகப் போறதில்ல... நான் சொல்லுறத கொஞ்சம் காது கொடுத்துக் கேளுங்க..."

கண்ணீர் வழிந்த கண்களை அரைவாசியாகத் திறந்து டொக்டரைப் பார்த்தான் ரியாஸ்... அவனது பார்வை செத்துப் போயிருந்தது.. அதில் ஜீவன் காணாமற் போனோர் பட்டியலில் சேர்ந்திருந்தது.

"நான் ஏற்கனவே சொன்னேன்... நீங்க இப்ப எச்ஐவி தொற்றின் ஆரம்பத்துல இருக்கீங்கன்னு. இன்னும் எக்குவையர்ட் இம்மியுனோ டிஃபிஸியன்ஸி சின்ரோம்ங்கிற எயிட்ஸ் நிலைமைய நீங்க அடையல... இன்னும் ஏழெட்டு வருஷத்துக்கப்புறம் எச்ஐவி இன்ஃபெக்ஷன்... எயிட்ஸ்ந்ற நிலைய அடையும் சோ... இப்ப இருந்தே ட்ரீட்மெண்ட்ட ஆரம்பிச்சம்னா நீண்ட காலத்துக்கு உங்கலால ஆரோக்கியமா வாழ ஏலும்..."

"ஆனா சாவத் தடுக்க முடியாதுல்ல டொக்டர்..."

"வெரி சொறி ரியாஸ் எஸ் ஏ டொக்டர் என்டி ரெட்ரோ வைரஸ் தெரபியூடாக மருந்து பண்ணலாம்... எச்ஐவியிலிருந்து எயிட்ஸைக்குப் போக ஏலாம உங்கலக் காப்பாத்த ஏலும்... இதத் தவிர ஒரு டொக்டரா வேறெதையும் என்னால செய்ய முடியாது மிஸ்டர் ரியாஸ்..."

அவரது வார்த்தைகளில் கவலையின் விஷவாயுக்கசிவு அந்த இளைஞனுக்காக, வாழ வேண்டிய வயதில் சாவினை அழைத்து வந்திருக்கும் அந்த நாதியற்றவனுக்காக கசிந்து கொண்டிருந்ததனை ரியாஸின் காதின் நாணங்கள் கவனிக்க மறுக்கவில்லை.

இனிமேல் கொஞ்சம் கொஞ்சம் நரக வேதனை தந்து உயிர் திண்ணும் எச்ஐவிகள் எனது வெண்குருதியின் CD4T கலங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொலை செய்யப்படும். மில்லியன் கணக்கான வைரஸ் துகள் ஒவ்வொரு உருவாக மில்லியன் கலன்களை CD4T கலங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கொலை செய்யப்படும். சீடஃபோர்டி கலங்கள் அநியாயத்துக்குத் தூக்கிலிடப்படும். எச்ஐவிக்கும் எனது சீடஃபோர்டி கலங்களுக்கும் இடையிலான புனிதப் போரில் எச்ஐவி ஷாத்தான்கள் வெற்றி கொள்ளும்.

இறுதியில் இறுதியில்... என்னைக் காத்த நிணநீர்ப்பீடனத் தொகுதி நிர்மூலமாக்கப்பட்டு... உடம்பின் சுரப்பிகள் வீக்கத்தால் வீறிட, தொடர் காய்ச்சலில் கட்டிலில் சிறகொடிந்த புறாவாகக் கிடக்க, அக்குள்களில் வீக்கம்... கென்சர், டிமென்ஸியா... எனடை இழந்து முள்ளும் தோலுமாகி...

"ஹீ ஈஸ் எ எயிட்ஸ் பேஷன்ட்... அவர கெயார்ஃபுல்லா பார்த்துக்கங்க... சாதாரண தடுமல் கூட வரக் கூடாது... அதுவே உயிராபத்தாகி விடும்... பேஷன்டின் இம்மியூன் சிஷ்டம் கம்ளீட்லி டெமேஜ்ட்..." எனச் தான் எதற்கும் லாயக்கற்று வைத்தியசாலையில் கட்டிலில் கிடக்கையில் சொல்லும் டொக்டரின் அபாய வார்த்தைகள்...

என்ட அல்லாஹ்...

சதைகள் கரைந்து எலும்பும் தோலுமாக நோய் எதிர்ப்பு சக்தி முற்றிலும் தொலைந்து மரணத்துக்கான தருணத்தை முற்றிலுமாக எதிர்பார்த்துக் கிடக்கின்ற அந்தக் கணங்களை நினைக்கையில் நரம்புகளுக்குள் நடுக்கம் பிறந்தது. கோடித்துகள்களாய் நொறுங்கி அத்தனை எலும்புகளும் ஒரு சேர உடைக்கப்பட்ட வலியை மணிக்கு ஆயிரம் டெல்லில் உணர்ந்த ரியாஸ் இன்னுமின்னும் விசம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

"சாவு நிச்சயமாயிடுச்சில்ல டொக்டர்..."

"சாவு உறுதியாச்சில்ல டொக்டர்..."

"என் மொளத்து எழுதப்பட்டாச்சுல்ல டொக்டர்..."

"இனிமே என்னக் காப்பாத்தவே முடியாதுல்ல டொக்டர்.."

"கொஞ்ச நாள்ல படுத்த படுக்கையாயிடுவன்ல டொக்டர்..."

டொக்டருக்குப் பதில் சொல்லத் தருணங்கள் தராது மரணத்தின் பிடியில் மாட்டுண்ட ரியாஸ் வார்த்தைகளை தர வரிசை செய்து கொண்டிருந்தான்.

"கூல் டவுன் மிஸ்டர் ரியாஸ்"

"எல்லாமே டவுனானத்துக்கப்புறம் அதுல கூலென்ன ஹொட்டென்ன டாக்டர்..."

விரக்தியின் வசீகரத்தில் கொதிநீராய் வார்த்தைகள் கொட்டித் தீர்த்தன. எயிட்ஸ்...

எயிட்ஸ்... இனி சமூகத்தின் மத்தியில் புறத்தொதுக்கப்பட்ட பிண்டமாகவும்

வெறுத்தொதுக்கப்பட்ட விஷச் செடியாகவும்

"தூ... நீயெல்லாம்... ஒருமனு..ஷ..."

காரித்துப்பும் சமூகத்தின் மஞ்சள்ரி ரியாஸின் முகத்தில் வடிந்து கொண்டிருந்தது.

புதுப் பொண்டாட்டி சஸ்னா... எனக்கு எயிட்ஸ் என்று அறிந்தால்... அவளது ரியாக்ஷன் எப்படியிருக்கும்

"அது சரி மிஸ்டர் ரியாஸ் ஒங்களுக்குக் கல்யாணம் ஆயிடுச்சா..."

"யெஸ் டொக்டர் இப்பதான் நாலு மாசத்துக்கு முன்னாடி ஆயிடுச்சி..."

"ஈஸ் இட்... அப்படின்னா இன்னொரு பிரச்சினையும் இருக்கே..." நெற்றிவியர்வையைத் துடைத்துக் கொண்டார் பகீரதன்..

"வாட் டூ யூ மின் டொக்டர்"

"கல்யாணமாயிடுச்சீங்கிறீங்க. டெஃபினிட்டா உங்க மனைவியோட செக்ஸ் வெச்சிருப்பீங்க.. இஃப் சோ... ஒங்க வைஃபுக்கும் உங்க மூலமா எச்ஐவி இன்ஃபெக்ட் ஆகியிருக்க மெக்ஸிமம் வாய்ப்பிருக்கு... உடனடியா அவங்களை எச்ஐவி ப்ளட் டெஸ்டுக்கு உட்படுத்தலும்..."

"ஓ... என்ட அல்லாஹ்..."

தன்னைப் பற்றி மட்டுமே இதுவரை கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ரியாஸ் இந்தக் கணம் வரை தனது மனைவி பற்றி அந்தக் கோணத்தில்

யோசித்துப் பார்க்கவே இல்லை.

இரண்டாவது அடி

இதயத்தில் இடி

புதிதாய்ப் படமெடுத்தாடும் ஒரு கட்டு

விரியனின் கூறிய பற்கள் அவனை இப்போது கடித்துக் குதற ஆரம்பத்தில் தனது தலைவதியை சற்று நேரம் நொந்து கொள்வதிலிருந்து ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு எந்தப் பாவமும் அறியாத, தனது மனைவி சஸ்னாவுக் காக கண்ணீர் விட ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தான்.

“நோ நோ சஸ்னாவுக்கு எதுவும் ஆகி விடக் கூடாது. ஷி ஈஸ் இன்னொருஷன்... பாவம் செஞ்சது நான்தான்... அவ இல்ல... பழிய நான்தான் சமக்கணும்... யா அல்லாஹ் என்னைய வேணா எடுத்துக்கோ... அவள எப்படியாவது காப்பாத்து...”

அழுது அரற்றியவன் அல்லாஹ்வை மனதால் தொழ ஆரம்பித்தான் என்பதனை ஒன்றிணைந்த அவனது இரு கரங்களினதும் உள்ளங் கைகள் உரக்கச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தன.

“மிஸ்டர் ரியாஸ்... இம்மீடியட்டா அவட ப்ளட்ட எச்ஐவி டெஸ்டுக்கு உட்படுத்தி அவக்கும் இன்ஃபெக்ஷன் இருக்கா இல்லையானனு கன்ஃபர்ம் பண்ணிக்கனும்..”

ஒரே நாளில் எத்தனை அடிகள்... எத்தனை வலிகள்... எத்தனை மரண ஓலங்கள். ரௌத்ரங்களின் ருத்ரதாண்டவத்தில் அவனைச்சுற்றி எத்தனை கதகளிகள்... அரவமற்ற இரவில் ஒரு கோடி ஆந்தைகளின் கோரஸாக ஒலிக்கின்ற அலறல்கள். முக்கால்வாசி இருண்டு போயிருந்த அவனது மனசின் மூலையில் ஆயிரக்கணக்கானோரின் தற்கொலைக்குக் காரணமாகவிருந்த ஹங்கேரியின் பியானோ வாசிப்பாளரான ரெஸ்ஸோ ஜெரலின் “க்ரூமி சன்டே” பாடல் ஆயிரம் டெஸ்பலில் அவனை அலைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தது.

நான் செய்த ஒற்றைப்பாவத்தின் காரணமாக சம்பந்தமேயில்லாத எனது மனைவி ஏன் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

இரத்த நாளங்களில் ஸ்ட்ரைக்.

“இன்னிக்கே உங்க வைஃப் ஹொஸ்பிடலுக்கு கூட்டி வந்திடுங்க மிஸ்டர் ரியாஸ்... அவ் ப்ளட் சேம்பிள எடுத்து ப்ரிளிமினரி டெஸ்டுக்கு அனுப்பி வைப்போம். தேவைப்பட்டா வெஸ்டர்ன் ப்ளொட் டெஸ்டுக்கு ரிஃபர் பண்ணலாம்...”

கண்டங்கள் அனைத்தும் அவனுக்குள் நகர்ந்து இடம் மாறி அண்ட சராசரங்கள் கிடுகிடுவென சரிந்து வீழ்ந்தன. வெறித்த பார்வையோடு விழித்தவனை

“நாளைக்கு ஹொஸ்பிடலுக்கு வந்திடுங்க... ட்ரீட்மெண்டை ஆரம்பிச்சுடலாம்...”

“சாவு நிச்சயிக்கப்பட்ட பிறகு மருந்தும் மாத்திரையும் எதற்கு டொக்டர்.” எழுந்தவன் டொக்டரின் பதிலுக்குக் காத்திராமல் நிலைகுத்திய விழிகளோடு நீர்வற்றிப் போயிருந்த உடம்போடு தள்ளாடிக் கொண்டு வெளியில் வந்தான்.

வாழ வேண்டிய வயசில் சாவு. அழகுடன்

அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்ட அவனது வாழ்க்கை இத்தனை சீக்கிரத்தில் இழவு வீட்டில் வைத்துக் களவு போகுமென்று கனவு கூடக் கண்டதில்லை. தன்னைச் சுற்றி நடக்கின்ற எல்லாமே கனவாக, கற்பனையாக, மாயத் தோற்றமாக அல்லது கட்டுக்கதைகளாக இருக்கக் கூடாதா என்ற நப்பாசை தோன்றுகின்ற போதெல்லாம் மோதுகின்ற காற்றுப்பட்டாலும் வலியால் திணறுகின்ற உடலின் புலன்கள் இது நிஜம். இனி இதுதான் யதார்த்தம் என உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தன.

திணை விதைத்தவனின் வாசற்படியில் திணை வினை விதைத்தவனின் களஞ்சிய அறையில் வினை மூடைகள். மனோ இச்சைக்கு அடிமைப்பட்டு மனோ இச்சையினைத் தனது கடவுளாக வரித்துக் கொண்டதன் விளைவு இந்தளவு இருக்கும் என்று அந்த இரவுகள் அவனுக்குக் கற்றுத்தர மறுத்து விட்டன. இராத்திரி வேட்டையில் சாஸ்திரங்களின் விழுமியங்கள் இருட்டிப்பு செய்யப்பட்டதனால் மாத்திரைகள் எதுவுமற்ற நோய்க்குள் வீழ்ந்து மரணக்கனியை புசிக்க ஆயத்தமாகி விட்ட ஆஹிருதி ரியாஸ்.

சொற்ப நேரத்து சொர்க்கத்துக்காக எதுவுமே தெரியாத அப்பாவி மனைவியையும் அழைத்துக் கொண்டு நரகத்தின் விருந்துபசாரத்தில் கலந்து கொள்வதற்கான நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் இனி...

அடைத்துக் கொண்ட இதயத்தில் மூர்ச்சிக்கவும் கஷ்டப்பட்டு மனைவி சஸ்னாவை எண்ணிப் பார்த்ததில் எரிகாயத்துக்குள்ளான முக்கால்வாசிப் பிணமாய் எழுந்தருளினான். சஸ்னாவுக்குத் தெரிந்தால் அவள் இதனை எப்படி எடுத்துக் கொள்வாள்... டேய் ராஸ்கல்... அநியாயமா என்ட வாழ்க்கையை நாசம் பண்ணிட்டியேடா... நீயெல்லாம் ஒரு மனிஷனா... நாசமாகத்தான் போக... நீ நெஞ்ச பாவத்தக்கு என்னையும் சேர்த்துப் பங்காளியாக்கிட்டியேடா... என்ட அல்லாஹ்... எனக்கு மட்டும் ஏனிந்த நெல...”

என மாரில் அடித்துக் கொண்டு வெறியோடு அவனுக்கெதிரே கதறிக் கொண்டிருக்கும் சஸ்னாவின் தலைவிரி கோலம் அவனுக்குள் இன்னுமின்னும் மைனஸ் டிகிரிக் குளிரைப் பதிவேற்றம் செய்து கொண்டிருந்தது.

“எப்படி அவளை எதிர்கொள்ளப் போகிறேன்...?”

“என் பாசத்துக்குரிய கணவனே... முத்தத்தின் மூலம் சொர்க்கத்துக் கதவுகளைத் திறந்து காட்டிய காதலின் முதல்வனே தங்கத்தட்டில் வைத்த மாம்பழத்துண்டுகளில் தயவுதாட்சண்யமின்றி நஞ்சை வைத்துப் போனாயே... நரகத்துக்குத்தான் போய் ஒழிவாய் நீ...”

என்கின்ற தோரணையை அழுது விசம்பி நின்று கொண்டிருக்கும் அவனது புதுமனைவியிடம் அவன் காட்சியுருவாக்கம் செய்யப்போகின்றானா... நினைந்து

நினைந்து...

“என்னங்க”

சஸ்னாவின் குரலில் யதார்த்த களத்துக்கு வந்த ரியாஸ் திடீர் திருப்பத்தில் எப்படி என்னையுமறியாமல் வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

பெருந்துயரின் பின்னணியில் நமக்கே தெரியாமல் இயல்பாக சில விடயங்கள் நடந்து முடிந்து விடுகின்றன. ரியாஸ் வீடு வந்து சேர்ந்த போது மனைவி வாசலிலேயே காத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அவளது குரலுக்கு சற்றும் காது கொடுக்க மாட்டேன் என்ற தோரணையில் ஒரு உயிருள்ள ஜடமாக உள்ளே சென்று கொண்டிருந்தான். வழமை யாக வாசலில் வருகின்ற போதே இதோ நான் வந்து விட்டேன். என்கிற பாணியில் ஏதோ ஒருசினிமாப் பாட்டை முணுமுணுத்தவாறே வீட்டுக்குள் நுழையும் ரியாஸ்.. “சுருக்கா டய கொண்டு வா... இந்த டைய குயிக்கா கழட்டி விடு... என டெலிகொம் ஏடிஎஸ்எல் இன்டர்நெட்கனெக்ஷனில் பஃபரிங் எதுவுமில்லாமல் அவசரப்படுத்தும் ரியாஸ் கடந்த ஒரு வாரமாக திடீரெனக் காணாமற் போயிருந்தான்.

ஏன்...

பல தடைவ கேட்டும் எதுவித பதிலுமில்லை அவளுக்கு அவனிடமிருந்து... ஏதாவது ஒஃபீஸ் பிரச்சினையா இருக்கும்...”

சாதாரண இல்லத்தரசிகளின் சராசரி

அனுமானங்கள்.

ரியாஸின் பின்னாலேயே போய் அவனை அப்படியே கட்டிக் கொண்ட சஸ்னாவை விலக்க முயற்சித்தும் அதில் தோற்றுப் போன ரியாஸிடம் சஸ்னா

“என்னங்க...”

“...ம்...”

“என்னப்பாருங்களேன்...”

அவளது முகத்தில் வழமைக்கு மாறான ஆனந்ததாண்டவம். மஞ்சற் சூரியனின் ஆரஞ்சு நிற தேஜஸில் அவளது முகம் பள பளத்துக் கொண்டிருந்தது. அவளை ரியாஸ் நேருக்கு நேர் பார்த்தான்... ரொம்பத்தான் பூரித்துப் போயிருந்தது அந்தப் பூ.

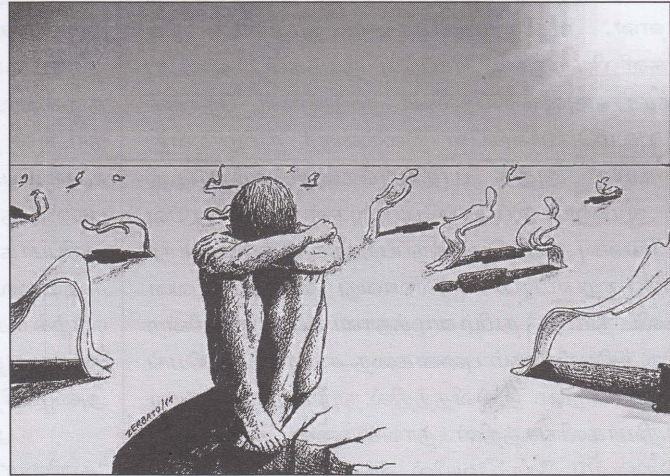
“என்னங்க இன்னிக்கு காலையில்ல இருந்து உங்களுக்காக காத்திட்டு இருக்கேன். போன் பண்ணியிருப்பேன்..ஆனா உங்களுக்கு நேரடியாச் சொல்லும்னு இத்தின நேரமா காத்திட்டு இருந்தேன். எனக்கு மண்டையே வெடிச்சிரும் போல இருக்கு தெரியுமா..அப்பாடா இந்தாங்க உங்க காத கொஞ்சம் குடுங்களேன். காதக் குடுங்களன்னா...”

“சொல்லு சஸ்னா...”

“அதாங்க.....நான்...நான்... கர்ப்பமாயிருக்கேங்க”

சித்ரா சின்னராஜன்

மனசுக்குள் ஓடுகின்ற
அழுக்கு ஆறுகளை
எமது எஜமானர்களால்
இன்னமும் சுத்தம் செய்ய
முடியவில்லை...!
அது கூவம் நதியாய்
சாதியச் சாக்கடைகளைச்
சுமந்து செல்கின்றது.....
ஈராயிரம் ஆண்டுகளின்முன்
வர்ணாச்சிரம தர்மம் என்னும்
அதர்மக் கோட்பாடு
கங்கையில் குளித்தும்
காவிரியில் புனலாடியும்
கீரிமலைக் கேணியில் தீர்த்தமாடி
புண்ணியதானம்
செய்தபோதும்
தீண்டாமைக் கொடுமைகளின்
பாவங்களை
இன்னமும் கழுவவில்லை
நமது நாயன்மார்களோ
பக்தி இயக்கம் நடாத்தி
பெளத்தரையும் சமணரையும்
இலட்சக்கணக்கில்
கழுமரத்தில் ஏற்றினார்கள்..?
எமது நல்லைநகர்க் காவலனோ

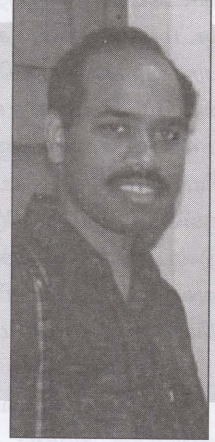
சாதியக் கோட்டைகள்

மன்னார் சுற்றி வளைப்பில்
அறுநூறு தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்களை
தன் வாளுக்கே இரையாகி
வீர வரலாறு படைத்தான்!
இன்னும் சிலர்
இஸ்லாமியரை அகதிகளாக்கி
வீட்டைவிட்டுத் துரத்தினார்கள்....!
எமது தேசியத் தலைவர்களோ
ஆரிய மதத்தையும்

ஆரிய மொழியையும்
எங்கள் ஆலயங்களில்
அறியனை ஏற்றிவிட்டு
இரும்புத் திரைபோட்டு
ஆலயக் கதவுகளை
இன்றுவரை பூட்டியுள்ளார்கள்....!
இங்கே வளர்வது
இராஜ கோபுரங்களா...? அல்லது
சாதியக் கோட்டைகளா....?

நார்வேத் தமிழர் வரலாறும் வாழ்வியலும்

சென்ற நூற்றாண்டின் எண்பதுகளிலிருந்து ஜரோப்பிய நாடுகள், கனடா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா நாடுகளை நோக்கி நிகழ்ந்த புலம்பெயர்வுகளே இலங்கைத் தமிழர்களது வாழ்க்கையில் அதிக பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி யுள்ளன. ஆயினும், இப்புலம்பெயர்வுகள் பற்றிய ஆய்வுகள் போதியளவு நடைபெற்றிருப்பதாகக் கூறமுடியாது. இத்தகைய குறைபாட்டினை ஓரளவாவது நிவர்த்தி செய்வன வாக, புகலிட நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எழுதுகின்ற நவீன இலக்கியங்களும் புனைகதை சாரா இலக்கியங்களும் திகழ்கின்றன.

முன்னுரை

இலங்கைத் தமிழர்களது வாழ்க்கையில் வெளிநாடு நோக்கிய புலம்பெயர்வுகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து அவ்வப்போது நடைபெற்று வந்துள்ளன. ஆயினும், சென்ற நூற்றாண்டின் எண்பதுகளிலிருந்து ஜரோப்பிய நாடுகள், கனடா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா நாடுகளை நோக்கி நிகழ்ந்த புலம்பெயர்வுகளே இலங்கைத் தமிழர்களது வாழ்க்கையில் அதிக பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி யுள்ளன. ஆயினும், இப்புலம்பெயர்வுகள் பற்றிய ஆய்வுகள் போதியளவு நடைபெற்றிருப்பதாகக் கூறமுடியாது. இத்தகைய குறைபாட்டினை ஓரளவாவது நிவர்த்தி செய்வன வாக, புகலிட நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எழுதுகின்ற நவீன இலக்கியங்களும் புனைகதை சாரா இலக்கியங்களும் திகழ்கின்றன. இவ்விதத்தில் நார்வே எழுத்தாளரான இ.தியாகலிங்கத்தின் நாவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நார்வேயில் வாழ்கின்ற தமிழர்கள் தமது வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளை அவதானிப்பதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வு மூலங்கள்

இ.தியாகலிங்கம் பின்வரும் நாவல்களை எழுதியுள்ளார். அழிவின் அழைப்பிதழ்(1994), நாளை(1999), பரதேசி(2008), வரம்(2009), திரிபு(2009), எங்கே? (2011), ஒரு துளி நிழல்(2013), பராதேசிக்குத்துகள்(2014)

மேற்குறித்த நாவல்களுள் இறுதியாக குறித்த மூன்று நாவல்கள் தவிர ஏனைய நாவல்களே இவ்வாய்விற்கு மூலங்களாக விளங்குகின்றன.

இலங்கைத் தமிழர் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சனைகள்

தனிமை

இலங்கையிலிருந்து(குடும்பமாகவன்றி) தனி ஒருவராக புலம்பெயர்ந்து புகலிட நாட்டில் வாழ்பவர் எதிர்கொள்கின்ற முக்கியமான பிரச்சனைகளுள் தலையாயது அவர் தனிமையாக வாழ்வதாகும். சொந்த நாட்டில் தனித்தோ குடும்பத்துடனோ வாழ்பவர்களால் உணரப்பட முடியாததான இப்பிரச்சனை காரணமாக புகலிட நாட்டுத் தமிழர் மத்தியில் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் குறிப்பாக பண்பாடு சார்ந்த பாதிப்புக்கள் அதிர்ச்சிதரக் கூடியவை. ரமணன் என்ற தமிழ் இளைஞனது தனிமை வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவை பற்றி அலசுவதாக இ.தியாகலிங்கத்தின் “அழிவின் அழைப்பிதழ்” விளங்குகின்றது.

அழிவின் அழைப்பிதழ் நாவலின் ஆரம்பமே “தனிமை”யால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களைத் தெளிவாக உணர்த்துவதாக காணப்படுகின்றது. அப்பகதி இவ்வாறு தொடங்குகின்றது.

“ஐந்து வருடங்களாக இந்நாட்டுக்கு வந்து, என்னதான் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து இருந்தாலும் தனிமையில் இருப்பது போன்ற உணர்ச்சிதான் எப்பொழுதும் மனதில்! நாட்டிலே அப்பா அம்மாவுடன் இருக்கும் போது இப்படி தனிமை உணர்ச்சி தோன்றியது இல்லை. ஆண்களுடன் ஆண்கள் அன்னியோன்னியமாக இருப்பது, நடிப்பது போல உடம்பைத் தொட்டுக் கொள்ளாத உறவு இது. இதில் எப்படிப்பட்ட அன்னியோன்னியம் இருக்க முடியும்? ஒரு தாய் மகனைத்

தொடாமலே வளர்த்தால் அவர்களிடத்தில் பாசம் தோன்றலாம். அந்த பாசத்தால் உண்டாகாத ஒரு உணர்ச்சியும் இதமும் தொட்டு உண்டாகும் பாசத்தால் மட்டுமே உண்டாக முடியும்.

நான் விரும்பியவாறு நடக்கலாம். யாரும் தடுத்துவிட முடியாது. ஆனால், நான் அப்படி நடக்கவில்லை. மனிதாபிமானம், பாசம், மரியாதை ஆகியன காரணமாக இருக்கலாம். நான் சிந்திப்பது போன்று என் பெற்றோர்கள் சிந்திப்பதில்லை. எனது வேதனை பற்றி, எனது வருத்தத்தைப் பற்றி அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. எத்தனையோ கடிதங்கள் எழுதியாக விட்டது. ஆனால், அவர்களுக்கு புரியவைக்க முடியவில்லை. அவர்கள் புரிந்து கொள்ள விரும்பவில்லையா என்பது கூட எனக்குத் தெரியாது. நான் இப்படி நித்தமும் மனதிற்குள் புழுங்குவதால் எந்த முடிவும் வரப்போவதில்லை. புரிந்து ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் நான் இருக்க வேண்டியுள்ளது. எனது விருப்பத்திற்கு நான் நடப்பதனால், அப்பா அம்மாவின் ஆசைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் மாத்திரமா? அவர்களுடனான உறவை அல்லவா உடைத்துக் கொள்ள வேண்டும்? அதை நான் விரும்பவில்லை. இதற்கு முடிவு தான் என்ன? தலையில் நரை புழுக்க நான் வாழ வேண்டுமா? இது என்ன கொடுமை?....” (பக். 6-7)

மேற்கூறிய பகுதியினூடாக,

- (1) தனிமையின் கொடுமை
- (2) புகலிட நாட்டுச் சூழலும் வயதும், ஆண்-பெண் உடலுறவு சார்ந்த சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் தூண்டுதல்
- (3) பெற்றோர்கள் மகனது உடல், உள்நிலையை உணராமல்
- (4) உழைப்பை எதிர் பார்க்கும் பெற்றோரது மனோபாவம்
- (5) பெற்றோரது உறவினை துண்டிக்க முடியாத இளைஞனின் மனோநிலை

முதலான பல விடயங்கள் வெளிப்படுகின்றன. இத்தகைய சூழலில் ரமணன், கெய்தி என்ற

விலைமாதூடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றான். முதல் அனுபவத்தை இவ்வாறு விவரிக்கின்றான்.

“எனக்கும் அவளுக்கும் இடையில் காற்றுக் கூடப் புகமுடியாத இடைவெளி. நாங்கள் இறுக அணைத்து முத்தமிட்ட வண்ணம் இருந்தோம். பின்பு அவள் சற்று விடு வித்துக் கொண்டு நான் அப்படியே நின்றிருக்க முட்டுக்காலில் இருந்தாள். எனது இடையை கட்டி அணைத்தாள். இரண்டு முத்தமிட்டாள்.

என்னை நிமிர்ந்து பார்த்து விருப்பமா? என்று கேட்டாள்.

அவள் எனக்கு அந்த இன்பத்தைத் தந்தாள். இப்படியும் இன்பம் அனுபவிக்கலாம் என்பதை இலங்கையில் வாழ்ந்த காலத்தில் நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. அவளுக்கு இருந்த பொறுமை எனக்கு இருக்கவில்லை. என்னால் தாங்க முடியவில்லை. இன்னும் சிறிது நேரம் விட்டால் அது ஆபத்தானது என எனக்குப் புரிந்தது. எனவே அள்ளிச் சென்று படுக்கை மீது சாய்ந்தேன்...” (ப.40)

மேற்கூறியவாறு ஆரம்பித்து அடுத்த முறை, அடுத்தடுத்த முறைகள் எனத் தொடர்ந்த உறவுகளிடையே உடற்களைப்பு, குளிர் காலத்திலும் ஓயாத வியர்வைப் பெருக்கம், தீராத தலைவலி ஏற்பட்டமை காரணமாக ரமணன் வைத்தியசாலைக்குக் செல்கிறான். நன்றாகப் பரிசோதனைகள் நடந்து

சில நாட்களின் பின்னர் தான் ரமணன் எயிட்ஸ் நோயால் பீடிக்கப் பட்டிருப்பது புலப்படுகின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட சம்பவங்களுக்கு பிற்பட்ட ரமணனின் மன உணர்வுகள், மனப்போராட்டங்கள் நுணுக்கமாகவும் ஆழமாகவும் வெகு இயல்பாகவும் கலாபூர்வமான முறையிலும் நாவலாசிரியரால் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. (ரமணனின் நடத்தைகளை அறிந்தும் கூட அவன் மீது தீராக காதல் கொண்ட கவிதா விற்கும் எயிட்ஸ் நோய் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அதற்குக் காரணம் முன்பொரு நாள் கத்தியால் அப்பிள் வெட்டியபோது கைவிரலில் ஏற்பட்ட காயத்தினூடாக அவளிடம் எச்.வி. கிருமிகள் தொற்றிக்கொண்டமையாகும்) இத்தகைய எழுத்தாற்றல் காரணமாக இந்நாவல் வாசகர்களை எளிதாக ஈர்த்து அவர்களிடம் உளத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வலுவைப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுருங்கக்கூறின் புகலிடநாடுகளில் வாழ்கின்ற தமிழ்மக்கள் குறிப்பாக இளைஞர்கள் எதிர் கொள்கின்ற முக்கியமானதொரு பிரச்சினை சிறப்பான முறையில் முதன் முதலாக இந்நாவலூடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றதென்பது விதந்துரைக்கத்தக்கது.

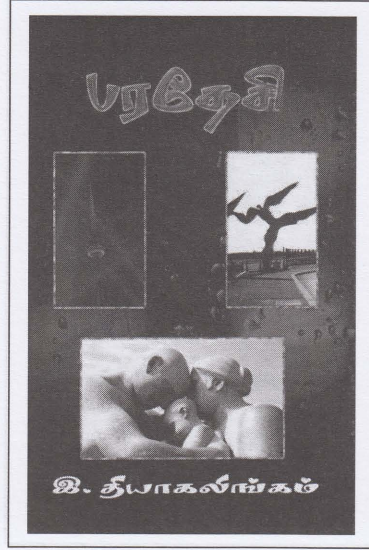
பொருந்தா மணம்

புகலிட நாட்டுத் தமிழரது வாழ்க்கை மீதுள்ள மோகம் காரணமாக அது ஏற்படுத்தும் ஈர்ப்புக் காரணமாக இலங்கையில் வாழ்கின்ற பெற்றோர்கள் துன்பப்பட்டு சீதனம் கொடுத்து தமது பெண்பிள்ளைகளுக்கு புகலிடத்தில் வாழ்கின்ற ஆடவர்களை திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர். இத்தகைய திருமணங்கள் பலவும் மனப்பொருத்தம் பாராமலும், நிழற்படங்களை மட்டும் நம்பியுமே நிகழ்வதும் இதனால் திருமணத்திற்குள்ளான பெண்களது வாழ்க்கை சொல்லாண்ணாத அவலங்களுக்குள்ளாவதும் சர்வசாதாரணமான விடயங்களாகவுள்ளன. எனினும் இவை பற்றி இலங்கைப் பெற்றோர்கள் பலரும் பெருமளவு அறிவதில்லை.

(அறிவோர் சிலரும் பதிவு அல்லது திருமணம் நடந்த பின்னரே உண்மை நிலையை அறிவார்) இவ்வாறு துன்பத்தில் மூழ்கிப் பலரும் நவீன கால அடிமை நிலையிலேயே காணப்படுகின்றனர் என்பது மிகைக் கூற்றன்று. முன்பின் எதுவுமே அறியாத குமாரவேல் என்பவரை திருமணம் செய்ய உடன்பட்டு நோர்வே சென்று (அவரை பதிவுத் திருமணம் செய்யாமலேயே) அவரோடு குடும்ப வாழ்க்கை நடத்துகின்ற நிம்மி என்ற பெண்ணின் வாழ்க்கைச் சித்திரமே “பரதேசி” என்ற நாவலாகும்.

“பரதேசியில்” வருகின்ற கணவனான குமாரவேலு எத்தகைய குண இயல்புகள் கொண்டவர் என்பதை நாவலின் பின்வரும் பகுதிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன:

குமாரவேலுவின் பாலுணர்ச்சி உந்தல், உடலுறவிற்கான அவசரம், பெண்ணின் மனோநிலையை உணராத நிலைமை, அறியாமை, படிப்பறிவின்மை, சாப்பாடு மீதான பேரவா முதலான குணம் சங்கள் தெளிவாகப் புரிகின்றன. இத்தகையவரான குமாரவேலுவுடன் இணங்கிப் போகின்ற தன்மை நிம்மிக்கு இருந்தாலும் அடி, உதை, வதை முதலான கொடுமைகள் காரணமாக தொடர்ந்து வாழமுடியவில்லை. எனவே, பதிவுத் திருமணத்தை துணிவோடு எதிர்க்கிறாள். வீட்டைத்துறந்து நம்பிக்கைக்குரிய நண்பனான திருநாவின் வீட்டில் சில நாட்கள் தங்குகின்றாள். பின்னர் கனடாவில் குடும்பமாகவிருக்கின்ற தனது சகோதரியான சுஜியுடன் வாழ முற்படுகின்றாள். அவர்களது முயற்சியினால் தனக்கு உகந்த, மனைவியை இழந்து குழந்தையுடன் இருக்கின்ற விசுவம் என்பவரை மறுமணம் செய்து கொள்கின்றாள். ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டபடி அவனது குழந்தையை தன் குழந்தையாக வளர்ப்பதுடன் சமூக சேவையிலும் ஈடுபட முடிவெடுக்கின்றாள். அவனைத் தோழனாக ஏற்

கின்றாள். பாரதிகண்ட புதுமைப் பெண்ணாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றாள். எவ்வாறாயினும் புகலிடச் சூழலில் நிம்மி என்ற பாத்திர உருவாக்கம் நிம்மியின் இறுதி முடிவுகள் காரணமாக (பதிவுத் திருமணத்தை எதிர்த்து நாட்டைவிட்டு வெளியேறுதல்) யதார்த்த வார்ப்பு என்பதை விட, இலட்சியவாய்ப்பு ஆக இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பே உள்ளதென்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. அவ்விதத்தில் முன்மாதிரிப் பாத்திரமாகவும் முற்போக்கான பாத்திரமாகவும் அவள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளாள்.

எவ்வாறாயினும் ஈழத்தில் வாழ்கின்ற தமிழ்ப்பெற்றோருக்கு “பரதேசி” கொடுப்பது சாட்டையடி என்றே கூறவேண்டும்.

குதாட்டம்

புகலிடத் தமிழர்கள் தமது பொருளாதாரப் பின்னடைவு காரணமாகவும், அதிக அளவில் உழைக்க வேண்டிய அத்தியாவசியம் காரணமாகவும் குறுக்கு வழிகளிலும் பொருள் தேட முற்படுகின்றனர். அண்மைக் கால துதாட்ட நிலையங்களுக்கு சென்று துதாடி பொருள் தேடுகின்ற முயற்சியில் ஈடுபடத் தொடங்கியுள்ளனர். இதனால் ஏற்படும் விபீதங்களை விளக்குவதாக வரம் என்ற குறுநாவலில் தொகுப்பிலுள்ள வினையாட்டு உருவாகியுள்ளது.

அற்புதன் - நந்தினி தம்பதிகள்! அவர்களுக்கு அரண், ஆரணி என்ற இரு செல்வர்கள் கலகலப்பிற்கு எடுத்துக்காட்டான

அக்குடும்பம் அற்புதன் துதாட்டத்தில் ஈடுபடத்தொடங்கிய காலந்தொடக்கம் சீரழியத்தொடங்கியது.

துதாட்டத்தின் முதல்நாள் புறச்சூழல் பற்றியும் மனம் எவ்வாறு துதாட்டத்தில் நாட்டம் கொள்ள ஆரம்பிக்கிறது என்பது பற்றியும் நாவலாசிரியர் பின்வருமாறு விபரிப்பதிலிருந்து புலனாகிறது.

“...நேரே வீட்டிற்குச் செல்லாது விடுப்பு ஒன்று எடுத்துச் செல்லலாம் என்று தோன்றிற்று. அந்த பாரிய சொப்பிங் சென்ரர் கம்பீரமாக நின்ற வண்ணம் கையசைத்து வா வா என வரவேற்பது போல் அவனுக்குத் தோன்றியது வேண்டாம் என்று தட்டி விட்டு வீடு சென்றிருக்க வேண்டும். ஏனோ இன்று மனம் மறுத்தது. பாசத்தோடு அழைத்த பசுவை நோக்கி ஏகும் கன்றாய் பரபரப்போடு அதற்குள் நுழைந்தான். காசு கரையும், பொருள்கள் தொலையும், மனிதர் அலைமோதும் நவீன சந்தையில் எங்கும் எப்போதும் பரபரப்பே. கண்களைக் கவரும் பெண்களும், பெண்களைக் கவரும் பொருள்களும் எங்கும் அலையும் சிறுவர்களும் காதலில் கலைத்த இடத்தை கணக்கில் எடுக்காத காதலர் கூட்டமுமாய், உலகத்தின் அத்தனை இனங்களையும் ஐக்கியப்படுத்தி தன்னகத்தே வைத்துச் சுறுசுறுப்பாய் இயங்கும் சிறிய உலகம் ஒன்றிற்குள் இவனும் தொலைந்து போய்விட எண்ணினான்...

எவ்வாறாயினும் புகலிட நாடுகளில் உருவாகும் புதிய அதிர்வு ஆனா துதாட்டம் பற்றிய அபாய அறிவிப்பு நாவல் என்ற விதத்தில் முதன் முதலாக இந்நாவலினூடாகவே அறியப்படுகின்றது என்பது கவனிக்கற்பாலது.

ஒரு பாலின உறவு

தமிழகச் சூழலிலேயே கடந்த சில வருடங்களாக ஒரு பாலின உறவு விவாதப்பொருளாக மாறிவருகின்ற சூழல் காணப்படுகின்ற போது, புகலிட நாட்டு தமிழ் குடும்பங்களிலே அது இடம்பெற ஆரம்பிப்பது வியப்பிற்குரியதன்று.

இவ்விதத்தில் நோர்வே தமிழ் குடும்பமொன்றிலே ஒரு பாலின உறவு உருவாவதையும் அதனால் ஏற்படும் விபரீதங்களையும் “திரிபு” நாவல் விபரிக்கின்றது. இதனைத் தான் “திரிபு தமிழ் இலக்கியத்திற்கு புதிய வரவு, துணிச்சலான புனைவு” என்கிறார் எஸ்.பொ.

கரன்- கமலினி குடும்பத் திற்கு சுமிதா, சுவேதா, சுந்தர் ஆகிய மூன்று பிள்ளைகள். இவர்களுள் சுமிதா ஓரளவு ஒரு பாலின உறவு நாட்டம் கொண்டவள். இவள்மீது ஓரினப் பாலுறவு நாட்டம் மிக்க சுவேகா என்பவள் “காதல்” கொள்கிறாள்.

முதன் முதலாக சுவேகா சுமிதா ஆகிய இருவரும் தங்களது பாலின உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் சூழலை நாவலாசிரியர் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துகிறார்:

“சுமிதா அறையில் இருந்த சோபாவில் சுவேகா வந்து இருந்தாள். அது இரவில் படுக்கையாகவும் பகலில் சோபாவாகவும் பாவிக்கக் கூடியது. ஒரு கணம் சுமிதாவை இவள் பார்த்தாள்.

காந்தங்களான அவள் கண்களில் இருந்து பாய்ந்த பார்வை கதிர்வீச்சாய் இதயத்தில் இறங்கிய ஒரு இன்ப வேதனையில் அவள் தடுமாறினாள். அழகிய பிரவுன் நிறம், கருநாகமான கற்றை முடி மாற்பைத் தாண்டாத வளர்ச்சி யோடு துண்டிக்கப்பட்ட கோலம், அழகிய மெல்லிய மேலிதழின் நளினம் சிறிது தடித்த கீழ் உதட்டின் சுழிப்பு, சரையான மணியோடு சாந்தம் பாடும் காதணிகள், சிறிதாகத் தொத்தி இருக்கும் வெட்டுப் பற்கள், கூரிய கிளிமூக்கு, அழகில் மயங்கிய சுவேகா தன்னை மறந்த வளாய் “கன்வெறி கொள்ளு தடி” என்றாள்.

சுமிதா ஒருமுறை கண்ணை மூடிக் கொண்டாள். பின்பு அகலத்திற்கு சுவேகாவைப் பார்த்தாள். அவளது பார்வையில் எப்போதும் ஒரு புன்னகை தவழும். அது தன்னிடம்

வந்து கரைந்துவிடு என ஓயாது இரகசியத் தூது விடுவதாய் இருக்கும். அரையாக வெட்டிச் சுரட்டப்பட்ட அவள் கருமுடி கை கோர்த்து அவளையும் காதலையும் உண்டு பண்ணும். இறுக்கமான அவள் அங்கங்கள். பெண்ணாக, ஆணாக, எல்லோரையும் பித்துக் கொள்ள வைக்கும் ஒன்றாகும். சுமிதா அவளைத் தொடர்ந்து பார்த்தாள். ஏதோ ஒரு உணர்வு அவளை இறுக அணைத்துக் கொள்ளுமாறு இடைவிடாது துரத்துவதாய் இருந்தது. ஏதோ ஒருவித அடங்காத மோகம் அதே கன்வெறி கொள்ள வைக்கும். சுமிதா சுவேகாவை இடைகொட்டாது ஊன்றிப் பார்த்தாள்.

மேற்கூறிய பகுதியிலுள்ள இருவருக்குமிடையிலான ஒரு பாலின உறவின் முகிழ்ப்பு வெளிப்படுகிறது. அத்துடன் இத்தகைய காதலால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளும் அலசப்படுகின்றன.

இவ்வாறு ஆரம்பித்த “ஒரு பாலின உறவு” நாளடைவில் உருவா

கருத்து முரண்பாடு காரணமாக முற்றுப் பெற்று விடுகின்றது. “பிரிவு” சுமிதாவிடம் மனச்சோர்வையும் உடற் சோர்வையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

ஆக, சுமிதாவின் இரு “காதல்”களும் கைகூடவில்லை. (இவ்விரு காதல்களும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கு எதிரானது என்ற காரணத்தினாலேதான் அவை நிறைவேறாத சூழலை நாவலாசிரியர் ஏற்படுத்தினாரா என்பது ஆய்வுக்குரியது) “காதல் கைகூடவில்லை என்பதன்று, இங்கு பிரச்சினை. தமிழ் பண்பாடு “காலம் என்பது கறங்கு போல் சுழன்று மேலது கீழாய் கீழது மேலாய்” மாறிய சூழலில் மாபெரும் மோதலை சந்திக்கின்றது என்பது இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியது. எனினும், புகலிடச் சூழலில் புதிய தலைமுறையினர் இவ்வகைக் காதலை ஆதரிக்க முற்படுகின்றனர் என்பதும் மூத்த தலைமுறையினருள் சிலர்கூட (உதாரணம்: சுமிதாவின் தாய் கமலினி) அதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் என்பதும் கூட கவனிக்கப்பட வேண்டியனவே. ஆயினும் லண்டன் முதலான இடங்களில் வாழ்கின்ற புகலிடத் தமிழர் இத்தகைய உறவு மாற்றங்களை ஆதரிப்பதில்லை என்பதையும் அறியமுடிகின்றது.

நவநாஜிகளின் இனவாதம்

தமிழர் உட்பட புலம் பெயர்ந்து சென்ற ஆசிய நாட்டவர்கள் புகலிடநாடுகளில் அண்மைக் காலமாக எதிர் கொள்ளும் புதிய பிரச்சினைகளொன்று, நவநாஜிகள் (இனவாதக் குழுவினர் மேற்கொள்கின்ற வன்செயல்களுக்கு முகங் கொடுக்க நேர்வதாகும்.

இதுபற்றிப் பேசுகின்ற “நாளை” என்ற நாவலுக்கு முன்னுரை எழுதிய கவிஞர் இன் குலாப் கூறியது போன்று “இவ்விடயம் இயன்றவுதகவல் ஊடகங்களால் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படும் தமிழ் மக்களின் அறியம்

படாத துயரம்” (ப.7) தொடர்ந்தும் இன்குலாப் இவ்வாறு விவாதிப்பதை மனங்கொள்வோம்.

“விளையாட்டுக் களத்திலே கூட மனிதர்கள் உடல் ரீதியான துன்புறுத்தல்களை அனுபவிக்கலாகாது என்கின்ற நன்னோக்கிலே குத்துச் சண்டை விளையாட்டை சட்ட விரோத மாக்கிப் புகழ் பூத்தது இந்த மண். என்று தேவகுரு பாராட்டிச் செல்லும் மனிதநேய மண். இருந்தும் அங்கும் அவர் இனவெறிக் கொடுமைகளை சந்திக்கிறார் அங்கும் நவநாஜிகள், வெள்ளைத் தோல் பெருமிர்கள் தமிழர்களை வெறுக்கிறார்கள். கறுப்புப் பன்றிகள் என்று தூற்றுகிறார்கள். இந்தத் தாக்குதல்களுக்கு, தேவகுருவின் குடும்பமே இலக்காகிறது. காந்திய வாதியான தேவகுரு அகிம்சையில் உறுதி கொண்டு அந்த நவநாஜிகளை அன்பினால் திருத்த முயல்கிறார்.

அவருடைய மனைவியின் மீதான துன்புறுத்தலில் தொடங்கி அவருடைய மகன் உயிரோடு எரித்துக் கொல்லப்படுவது வரை வன்முறை வளர்கிறது. இறுதி மட்டுக்கும் அகிம்சை நெறியில் நிற்கும் தேவகுரு, அந்த நொஸ்க் (நார்வே மொழி) இன் வெறியர்களுக்கு, அகிம்சை நெறியின் உறுதியை விளக்கி, தன்பக்கத்து நியாயத்தை உணர்த்துவதோடு நிறைவு பெறுகிறது.” (ப.8)

ஆக “நாளை” என்ற நாவல் இதுவரைப் பேசப்பொருளை பேசுகின்றது என்பது இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து நன்கு பூதாகரமான வடிவம் எடுக்கலாம் என்பதையும் இந்நாவல் மறைமுகமாக உணர்த்தி நிற்கின்றது.

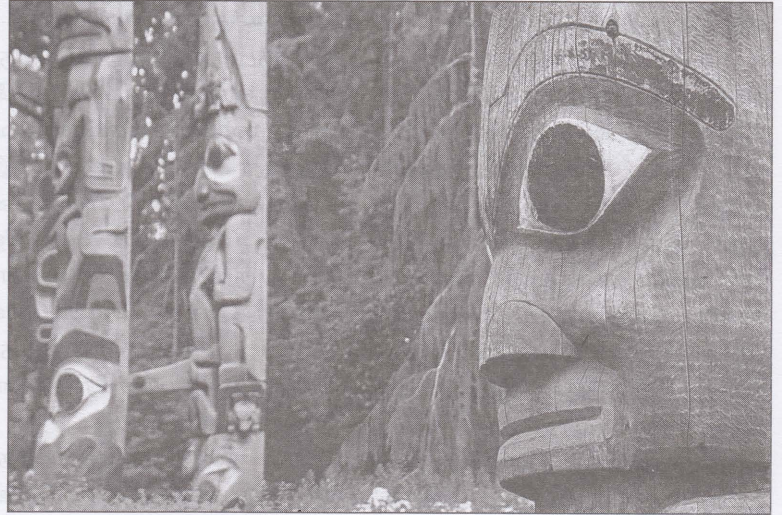
முடிவுரை

இதுவரை கூறப்பட்டவற்றை தொகுத்து நினைவு கூர்வோமாயின் அழிவின் அழைப்பிதழ் புகலிட நாடு என்ற விதத்தில் நோர்வேயில் வாழ்க்கின்ற தமிழ்

இளைஞர்கள் எதிர்நோக்குகின்ற தனிமைப் பிரச்சினையின் விசுவரூபத்தையும் விபரீதத்தையும் மனதைத் தொடும் விதத்தில் எடுத்துரைப்பதைக் கவனிக்க முடிகிறது. பொருந்தாமணம் காரணமாக தமிழ் பெண்கள் எதிர்கொள்கின்ற பேரவல வாழ்க்கையை பரதேசி தெளிவு படுத்துகின்றது. புகலிடத் தமிழர் சூதாட்டம் என்றொரு நாகரிகத்திற்கு அடிமையாகத் தொடங்குவதன் அபாய அறிவிப்பை விளையாட்டு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தமிழ்ப்பண்பாடு புகலிட நாட்டில் எதிர் கொள்கின்ற ஒரு பாலின உறவினை திரிபு வெளிப் படுத்துகின்றது. நோர்வேத் தமிழர் உட்பட புலம் பெயர்ந்தவர்கள் அனைவரும் நவநாஜிகளின் இனவாதத்திற்கு பலியாகப் போவதன் எச்சரிக்கைக் குரலாக நாளை நாவல் திகழ்கின்றது.

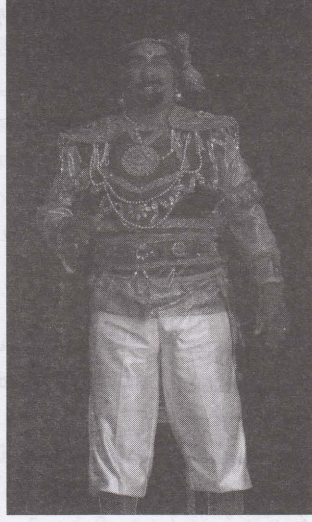
ச. முருகானந்தன்

கூர்மையாய் நீண்டிருந்த பொய்மையின் கூரத்தனத்துடன் மனித உரிமைகள் ஒருபோதும் மீறப்படவில்லை எனும் ஒற்றைக் குரலுக்கு மாறாய் எங்கும் ஒளிரும் சாட்சியங்கள்! மாயா வாதமாய் ஒலிக்கின்ற போர்க்குற்றம் இழைக்கப்படவில்லை எனும் பிம்பத்தை உடைத்தபடி மேலெழுந்து வரும் ஆவணப்படங்கள்! காட்சிகளின் வழிவந்த வரலாற்றுப் புள்ளிகளின் பிணக்குவியல்களின் தரிசனத்தின் சாட்சிப்படுத்தலினால் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகின்றது மூடி மறைந்த பதில்கள். காட்சிகளின் தரிசனத்தின் குரலத்தின் உண்மை கண்டு முகமூடி கிழிக்கப்பட மூச்சுப் பேச்சுற்று திகைப்பில் பேச வழியின்றி கேட்கப்படுகிறது இன்னும் அவகாசம். தீ நாக்குகளின் கோரமுற்றுகையின் சாட்சியங்களாய் தரிசனமாகும் சொத்தணி எச்சங்களின் பின்னும் சர்வதேச விசாரணையை நிராகரிக்கிறார்கள்.

இனியும் ஏன் கால அிவகாசம்?

சாட்சிதரும் அவல தரிசனத்தால் உறுதியாகும் மீறல்கள் பலவும் மறுப்பின்றி ஏற்கப்பட்டு விவாதப் புள்ளிகளின் எழுச்சியாய் பரிவும் புரிந்துணர்வுமாய் செயலூக்கம் பெறுகிறது சர்வதேசம்! உண்மைகளின் ஆதாரம் உணரப்பட்ட பின்னரும் இன்னும் இழுத்தடிப்போருக்கு இனியுமேன் கால அிவகாசம்?

இசை நாடக கலைஞன் உள்ளத்திலிருந்து...

நேர்காணல் - வை.விஜயபாஸ்கர்
சந்திப்பு - பரணீ

வை. விஜயபாஸ்கர் அவர்கள் அளவெட்டியைப்பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். வசாவிளான் குட்டியப்புலம் அரசினர் தமிழ் பாடசாலையில் அதிபராகக் கடமையாற்றும் இவர் 500 இற்கும் அதிகமான இசைநாடகங்கள், கூத்துக்களை நடித்தவர். நடிகராக மட்டுமன்றி ஒப்பனைக்கலைஞராக, பக்க வாத்திய கருவிகளை மீட்டிக் கூடியவராக, நாடக நூல்களின் பதிப்பாளராக, அண்ணாவினாராக, தயாரிப்பாளராக விளங்குகிறார். ஜீவந்தியின் வாசகர்களுக்காக வை. விஜயபாஸ்கரின் நேர்காணலை வெளியிடுவதில் மகிழ்கிறோம்.

பரணீ:

நாடகத்துறையில் நீங்கள் பிரவேசிப்பதற்கு பின்னணியாக அமைந்த காரணங்கள் யாவை?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

எனக்கு சிறிய வயதாக இருந்த காலத்தில் எங்களுடைய ஊரில் உள்ள கோவில்களில் பல கூத்துக்களும் இசை நாடகங்களும் மேடையேற்றப்படுவது வழமையாக இருந்தது. பெருமாக் கடவைப் பிள்ளையார் கோயிலில் நான்காம் திருவிழாவும் முத்துமாரி அம்மாள் கோவிலில் இரண்டாம், நான்காம் திருவிழாக்களும் முழுமையாக கூத்து திருவிழாக்களாகவே இருந்தன. இக்கூத்துக்களை நானும் ஏனைய சிறுவர்களுடன் இணைந்து பார்த்திருக்கிறேன்.

அந்தக்காலத்தில் அந்நாடக நிகழ்வுகள் மிக விருப்பத்திற்குரியனவாக எமக்கு இருந்தன. நான் குழந்தை வயதாக இருந்த காலத்தில் எனது பேரனார் என்னைத்தூக்கி வைத்து இசைநாடகப்பாடல்களையெல்லாம் பாடுவார். இப்பாடல்களை ஆறுவயது வரைக்கேட்டிருக்கிறேன். இதனால் கோவில் நாடகங்களைப் பார்க்கும் போது சில பாடல்கள் அறிமுகமானவையாக இருந்தன. நாடகம் முடிந்து ஒரு சில நாட்களுக்கு அப்பா பாடல்களை

பாடிக் கொண்டிருப்பது நினைவிருக்கிறது. ஆனால் அவ்வேளைகளில் ஒரு நடிகனாக ஆகவேண்டும் என்ற விருப்பம் அறவே இருக்கவில்லை.

பாடசாலையில் படிக்கும் போது ஒன்பதாம் வகுப்பில் ஆங்கிலம் கற்பித்த ஆசிரியர் பாடசாலை பரிசளிப்பு விழாவிற்காக ஒரு நாடகத்தை தயாரித்தார். அது ஒரு நீதிமன்ற காட்சியைக்கொண்ட நாடகம். அதிலே நான் கோட் முதலாளியாக நடித்தேன். அதில் எனது வசனம் ஒரு வரியிலேயே முடிந்துவிடும். "what I say is the truth and nothing but the truth" என்பதாகும். இதனை பல நாட்களாக ஒத்திகை பார்த்து மேடையேற்றினோம். ஆனால் என் எதிர்பார்ப்பையும் மிஞ்சியதாக ஆசிரியர்களினதும், ஏனையோரதும் பாராட்டுக்கள்

கிடைத்தன. இது மேடை தொடர்பான புதிய தென்பதையும் பயமற்ற உணர்வையும் வளர்த்துவிட்டது. ஆனால் மரபுவழி நாடகங்களில் பிரவேசிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் நான் பல்கலைக் கழகத்தில் நுழைந்தபோது கிடைத்தது. ஓய்வு நேரத்தில் சக மாணவர்களுடன் பாடிக்கொண்டிருப்பதை கண்டு பேராசிரியர் இ.பாலசுந்தரம் அவர்கள் தன்னை வந்து சந்திக்கும் படி செய்தியனுப்பினார். அப்போது அவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் சிரேஷ்ட மாணவர் ஆலோசகராகவும் பதவி வகித்து வந்தார். சத்தமாக பாடியதற்காக கண்டிப்பதற்காக என்னை அழைத்ததாக நினைத்து அவரது அலுவலகத்திற்கு சென்றேன். அவர் என்னைப்பார்த்து “தம்பி நீர் நன்றாக பாடுகின்றீர் எமது புதிய தயாரிப்பான காத்தவராயன் கூத்தில் இணைந்து நடித்தால் என்ன? என்று கேட்டார். நான் சம்மதம் தெரிவித்தேன். மறுநாள் ஒத்திகை ஆரம்பமாகியது. சுமார் ஒரு மாதம் தொடர்ச்சியாக மாதனை கணபதிப் பிள்ளை அண்ணாவியாரிடம் காத்தவராயன் பழகினோம். நான் கிறிஸ்தவ பாத்திரத்திற்காக தெரிவுசெய்யப்பட்டேன். இந்நாடகம் பல்கலைக்கழக கைலாசபதி கலையரங்கில் தொடர்ந்து பதினொரு தடவை மேடையேற்றப்பட்டு பெரும் புகழைப்பெற்றது. ஜம்பது தடவைக்கு மேல் இந்நாடகம் வெளிமாவட்டங்களிலும் மேடையேறியது இதன் காரணமாகக் கிடைத்த ஊக்கம் மேலும் பல மரபுவழி நாடகங்களை கற்றுக்கொண்டு ஆற்றுகை செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை எமது குழுவினரிடையே தோற்றுவித்தது. படிப்படியாக பல நாடகங்களை பழகிக்கொண்டோம்.

பரணீ:

மரபுவழி நாடகங்களில் நீங்கள் அதிக நாட்டம் கொண்டுள்ளமைக்கான காரணம் யாது?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

சிலருக்கு தாய்மொழிப்பற்று அதிகம். சிலர் பிறந்தநாடு சொந்தமண, தேசப்பற்று என நாட்டமுடையோராக உள்ளனர். சிலர் அதிக சமயப்பற்றும் தெய்வ நம்பிக்கையும் உடையவராக உள்ளனர். சிலரிடம் இயல்பாகவே கலைப் பற்று உண்டு. மரபுவழி நாடகங்கள் எமது இசைத்துவத்தின் தொன்மைக்கு சான்றாராதாரமான அடையாளங்கள் என்பதனால் அவற்றை அழியவிடாது பேணவேண்டும். எமது அடுத்த சந்ததியினரிடம் அதனை அறிமுகம் செய்யும் கடமையும் பொறுப்பும் எம் எல்லோருக்கும் உண்டு. இன்று பல அரங்குகளில் எமது பாரம்பரியக்கலைகளை பாதுகாப்பதன் அவசியம் பற்றிப் பலரும் உரக்கப்பேசி வருகின்றனர். பாரம்பரிய கலைகளுக்காக பிரதேச செயலகங்கள் தொடக்கம் பல நிறுவன அமைப்புகள் விழாக்கள் எடுக்கின்றன. இவ்வாறான விழாக்களில் பெரும்பாலானவை பாரம்பரிய கலைகளை வளர்க்க வேண்டும் என்ற தலைப்பில் வரும் அத்திகள் எல்லோரும் பல மணி நேரம் பேசிவிட்டு செல்வதாக உள்ளது. இவ்விழாக்களில்

மரபுவழிக் கலைகள், நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படுவது மிகமிக அரிது. மரபுவழிக் கலைகளை ஆற்றுகை செய்யாது, அவற்றை பார்த்து ரசிக்கும் அனுபவத்தை மக்களுக்கு வழங்காது வெறும் பேச்சினால் கலைகளை பேணமுடியாது. இவ்வகையான சிந்தனைப்போக்கும் மன ஆதங்கமுமே எனது மரபுவழி நாடகங்களின் மீதான அதிக ஈடுபாட்டிற்கு காரணமாகும்.

பரணீ:

இசைநாடகப் பாடல்களை முறையாகப் பாடுவதற்கு எவ்வாறு பயின்று கொண்டீர்கள்?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

ஆரம்பத்தில் கூத்து நடிகனாகவே அறிமுகமானேன். அதில் கிடைத்த ஊக்கமும் தொடர்புகளும் இசை நாடகத்தின் பால் என்னை இட்டுச்சென்றது. ஆரம்பத்தில் கலைவேந்தன் தைரியநாதன், நடிககலாமணி செல்வரட்ணம், VNசெல்வராசா. உருத்திராபதி போன்ற மூத்த நாடகக்கலைஞர்களிடம் இருந்து பாடல்களை கற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. பின்னர் கலாநிதி கலாமணி சேர், இசைநாடகபூபதி இரத்தினகுமார் ஆர்மோனிய கலைஞர்கள் சரவணமுத்து, ஜோன் கவால் போன்ற பல கலைஞர்களிடம் பயிற்சிபெறும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

பரணீ:

மரபுவழி நாடகங்களில் எப்பாத்திரத்தையும் சிறப்பாக ஆற்றுகை செய்து வருகிறீர்கள். இது எவ்வாறு சாத்தியமாய் உள்ளது?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

ஒரு பாத்திரத்தினை ஏற்கும் போது அப்பாத்திரத்தின் எல்லாப்பண்புகளையும் மனக்கண்ணில் கற்பனை யூடாக கண்டு அப்பாத்திரமாகவே மாறிவிடவேண்டும். வேட உடையை அணிந்த உடனேயே பேச்சு, பாவம், நடை அசைவுகள், குணம் என எல்லா அம்சங்களும் அப்பாத்திரத்துக்குரியதாகவே மாறிவிடவேண்டும். இவ்வாறானதொரு இயல்புத்திறனை எம்முள்வளர்த்துக் கொண்டால். எவ்வகைப்பாத்திரத்தையும் திறம்பட ஆற்றலாம்.

பரணீ:

அண்மைக்காலங்களில் பூதத்தம்பி நாடகத்தில் அந்திராசி பாத்திரத்தில் நடித்தும் வருகிறீர்கள். நடிக்காமணி வி.விவைரமுத்து, கலைமகிழ்நன் வே.க.பாலசிங்கம் ஆகியோருக்குப் புகழீட்டித் தந்த இப்பிரதான பாத்திரத்தில் நடிப்பதற்கான துணிச்சலை எவ்வாறு பெற்றுக் கொண்டீர்கள்?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

1989 இல் கலாமணி சேர் இன் தொடர்பினால் மனோகரகான நாடக சபாவால் மேடையேற்றப்பட்ட பூதத்தம்பி நாடகத்தில் அந்திராசியின் சேவகர்களில் ஒருவனாக நடித்தேன். பல தடவை இடம்பெற்ற மேடையேற்றங்களில் அந்திராசியின் பாத்திரப் பண்பை உணரமுடிந்தது.

இப்பாத்திரத்தை திறம்பட நடித்த கலைமகிழ்நன் வே.க. பாலசிங்கம் மறைந்தபோது அந்திராசி பாத்திரத்திற்கான வெற்றிடம் ஏற்பட்டது. அவ்வேளையில் எனக்கு பெரும் தென்பூட்டி, இது உங்களால் முடியும் என எனக்கு அப்பாத்திரத்தை நடிக்கும் வாய்ப்பினை எனது ஆசிரியர் கலாமணிசேர் வழங்கினார். ஆரம்பத்தில் பயமாக இருந்த போதிலும் பய உணர்வு அந்திராசி பாத்திரத்தின் பெறுமானத்தை சிதைத்து விடும் என உணர்ந்து வக்கிரமும் ஆக்ரோசமும் விரகமும் கலந்த பாத்திரபாவத்தை வெளிப்படுத்த அறிந்து கொண்டேன்.

பரணீ:

உங்கள் நாடக வாழ்க்கையில் இடம்பெற்ற குறிப்பான சம்பவம் எதனையும் குறிப்பிட முடியுமா?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

பல உண்டு. மனத்தில் கனமான உணர்வை ஏற்படுத்திய ஒரு சம்பவத்தை சொல்கிறேன். தமிழகலைக்காவலன் மெற்றாஸ் மயில் உடன் இணைந்து பல நாடகங்களை நானும் எனது அருமை நண்பன் விமலநாதனும் ஆற்றுகை செய்துள்ளோம். மெற்றாஸ்மயில் பல கூத்துக்களில் நடித்துப் புகழ்பெற்ற பெரும் கலைஞர். ஒருமுறை ஒரு காத்தவராயன் கூத்தை அளவெட்டி மகாஜனாசபை மண்டபத்தில் மேடையேற்ற தயாரானோம். அதில் கிருஸ்ணர் பாத்திரமேற்க ஒருவர் தேவைப்பட்டது. உடனே மெற்றாஸ்மயில் தான் இதுவரை ஒருபோதும் கிருஸ்ணர் பாத்திரத்தில் நடித்ததில்லை. எனவே இந்த நாடகத்தில் நான் கிருஸ்ணராக நடிக்க ஆசைப்படுகிறேன் என்றார். பல நாள் பயிற்சிக்கு பின்னர் மேடையேற்றத்திற்காக மண்டபம் வரை வந்துவிட்டோம். ஆனால் அன்று தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் நிகழ்வு ஒருவாரம் பின்போடப்பட்டது. அப்போது திரு. மெற்றாஸ்மயில் மிக கவலையடைந்து கூறினார். “எப்படியாவது

அடுத்தவாரம் நடித்தாக வேண்டும் இல்லையேல் நாமாகவே கூத்தை ஒழுங்க செய்து மேடையேற்றுவிோம்” இந்நிலையின் அடுத்தவாரம் நிகழ்வுக்கு நாள் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆனால் மெற்றாஸ்மயில் அதற்கு முதல்நாளே காலமாகி விட்டார். இந்நிகழ்வு எமதுமனதை மிகவும் பாதித்தது.

பரணீ:

மரபு வழி நாடகங்களில் நிலைமாற்றத்துக்கான நகர்வை எவ்வாறு ஏற்படுத்தலாம் என்று எண்ணுகின்றீர்கள்?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

மரபுவழி நாடகங்கள் பெரும்பாலும் புராண அதிகாச வரலாற்றுக் கதைகளை கர்நாடக சங்கீத பாணியிலும் கூத்து இசை வடிவத்திலும் நாடகமாக்கி ஆற்றுகை செய்யப்படுகின்றன. தொழில்நுட்பத்துறை, வளர்ச்சியால் வந்த காண்பியக் கலைகள் பெரும்பாலும் ஆரம்ப காலத்தில் தமிழில் இச்சாயலை பெற்றிருந்தும் காலவோட்டத்தில் மாற்றம் பெற்று தற்கால வாழ்வியற் தளத்தின் கற்பனைகளை காட்சிகளாக வழங்குகின்றன. மக்களின் ஆழ்மனநம்பிக்கைகளும், பக்தியும் பல சவாலான வினாக்களை எதிர் கொள்கின்றன. ஐம்பது வருடங்களின் முன் சத்தியவான் சாவித்திரியில் யமனாக நடித்தவரை அடுத்தநாள் காணும்போது கூட பயந்தார்கள். ஆனால் இன்று யமனை நகைச்சுவைப்பாத்திரமாக காட்டும் படத்தைப் பார்த்து குழந்தைகள் கூட சிரிக்கிறார்கள். இந்நிலையில் மரபுவழி நாடகங்களின் நிலைமாற்றத்திற்கான நகர்வு இலகுவானதல்ல. மாயக்காட்சிகளை தோற்றுவிக்கும் கணனிக் கீறல் வரைபுக்கலை (computer graphics) கொண்ட பிரமிப்பை மூல நோக்காக ரசிகர்களிடையே தோற்றுவிக்கும் தொழில்நுட்பத்துக்கெதிராக படச்சட்ட மேடையில் உயிர்மைக்காட்சிகள் (liveshow) போட்டியிடுவது மிக கடினமானது.

பரணீ:

மரபு வழி நாடகங்களை நவீன மயப்படுத்த விழைவது பொருத்தமானதா?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

இந்த நவீனமயப்படுத்தல் என்பது எப்படி, எவ்வளவு தூரத்துக்கு சாத்தியம் என்பது பிரச்சினைக்குரியது. நவீன மயப்படுத்தல் என்பது மரபுச்செழுமையை அழித்துவிடக் கூடாது என்பது முக்கியமானது மண்பிட்டியில் மேடைகட்டி வாழைக்குற்றியில் பந்தம் வைத்து உச்சஸ்தாயியில் நடிகர்கள் பாடி ஆடிய கூத்துக்கள் மின்சார விளக்கு, ஒலிபெருக்கி படச்சட்டமேடை என்ற தொழில் நுட்பம்சங்களை உள்வாங்கி இருக்கிறது.

பரணீ:

நீங்கள் பங்கு கொண்ட மரபுவழிநாடகங்கள் பற்றியும் ஏற்றுக் கொண்ட பாத்திரங்கள் பற்றியும் சுருக்கமாகக் கூறுவீர்களா?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

இசைநாடகங்களான சத்தியவான் சாவித்திரி, பூதத்தம்பி, நந்தனார், ஸ்ரீவள்ளி, கோவலன் கண்ணகி, அரிச்சந்திரா, பவளக்கொடி போன்றவற்றிலும் கூத்துக்களான காத்தவராய், சங்கிலியன், கோவலன் கூத்து என்பவற்றிலும் பல்வேறு பாத்திரங்களில் நடித்துள்ளேன்.

பரணீ:

யாழ்ப்பாண நாட்டார் வழக்கியற்கழகத்துக்கு உங்களின் பங்களிப்பு என்ன?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

யாழ்ப்பாண நாட்டார் வழக்கியற்கழகத்தில் ஆரம்ப உறுப்பினர்களில் நானும் ஒருவன். தற்போது பொருளாளர் பதவியை வகிக்கிறேன். இதுவரையில் கழகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பலநூறு மேடை ஆற்றுகைகளிலும் பங்குபற்றியுள்ளேன். இன்று சிரேஸ்ட் உறுப்பினராக அரங்க ஆற்றுகைக்கான ஒழுங்கமைப்புக்களை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பை சக அங்கத்தவர்களுடன் இணைந்து செயற்படுத்தி வருகிறேன்.

பரணீ:

மரபு வழி நாடகங்கள் தொடர்ந்தும் பேணப்பட வேண்டுமானால் யாது செய்ய வேண்டும்?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

சிறிய பிள்ளைகளிடையே மரபுவழிநாடகங்களின் ஆர்வத்தையும் இரசனைப்பற்றையும் வளர்க்க வேண்டும். அதற்கு அவர்களுக்கு மரபுவழிநாடகங்களைப் பார்ப்பதற்கான வாய்ப்பையும் ஊக்கத்தையும் வழங்க வேண்டும்.

பரணீ:

கல்விமுதுமாணிப்பட்டம் பெற்றுக்கொண்ட நீங்கள் மரபுவழி நாடகங்களில் நடித்து வருவது குறித்து ஏளனம் செய்வோரும் உள்ளனரா?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

இல்லை. அப்படியான மனப்பாங்குடையோர் நேரடியாக விமர்சிக்கும் பண்பை கொண்டிருப்பதில்லை.

பரணீ:

நீங்கள் பல்வேறு வாத்தியக்கருவிகளையும் இசைக்கக் கூடியவர் என்பதை நான் அறிவேன். இந்த ஆற்றலை எவ்வாறு பெற்றுக் கொண்டீர்கள்?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

வாத்தியக்கருவிகளை இசைப்பதற்கு முறையாக கற்கவில்லை. நாடக ஒத்திகைப் பயிற்சிகளின்போது அதற்கான அனுபவ அறிவு ஓரளவு கிடைத்திருக்கின்றது.

பரணீ:

இன்றைய மாணவர்கள் மத்தியில் மரபுவழி நாடகங்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் வரவேற்பு உள்ளது?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

எமது மக்களிடையே இயல்பாகவே ஊறிப்போய்விட்ட அந்நியக் கலை கலாசார மோகமும், பரீட்சை நோக்கிய கல்விமுறைமையும் இன்றைய மாணவர் தலைமுறையை ஆலய வீதிகளில் இரவுவேளைகளில் அமர்ந்திருந்து நாடகம் பார்க்கும் மக்கள் கூட்டத்திலிருந்து வெகுதூரம் தள்ளி விட்டது. இதனால் நாடகங்களுக்காக மட்டுமல்ல வழிபாட்டிற்காக கோவில்களுக்கு வரும் பிள்ளைகள் தொகை கூட வீழ்ச்சியடைந்து வருவது வெளிப்படையாக காணக்கூடியதாவுள்ளது.

பரணீ:

செவ்வியற் கலைகளின் சிதைந்த வடிவமொன்றாக (Hybrid Form) இசைநாடகத்தை விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுவது பற்றிய உங்களின் கருத்து யாது?

வை.விஜயபாஸ்கர்:

இதை நான் ஏற்கவில்லை. இசைநாடகம் பார்சிய மரபிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு அறிமுகமானதாக கூறுகின்றனர். ஆனால் பார்சிய அரங்குக் காலத்தின் முன்னதாகவே தமிழில் நாடக மரபு இருந்திருக்கிறது. “நாடகம் என்பது பாட்டும் நடிப்பும்” என்ற கருத்தியல் முன்பே நிலைபெற்றிருந்தது. இது தொடர்பான ஆழமான ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்படவில்லை. எவ்வளவு தூரம் எமது கிராமிய வழிபாட்டு முறைகளைச் சிதைத்து ஆகம வழிபாட்டுமுறை மேலெழுவதற்கு பொருளாதார வணிக வலுவிசைகள் வழிசமைத்தனவோ அவ்வாறே எமது பாரம்பரிய கலைகளும் இன்று அழிவடையும் விளிம்பிற்கு (extinction) தள்ளப்பட்டுள்ளன வழிபாட்டுக்கு பற்றுச்சீட்டு பெறவேண்டிய ஒழுங்கமை தளத்தில் நின்று சுதந்திரமாக இறைவனை மனிதன் பூசிக்கின்ற வழிபாட்டுமுறை மூடநம்பிக்கையாக சித்திரிக்கப்படுவது போல விமர்சனங்கள் மரபுவழி நாடகங்கள் மீதும் முன்வைக்கப்படுவது வழமையாகி விட்டது. ஆனால் இசைநாடகம் அதுவாகவே உள்ளது.

சி.சிவசேகரம் - எதிர்வினை ஆனி 2016 இற்கானது

சி.சி ஒரு மார்க்சியரும், மார்க்சிய விமர்சகரும் என்ற பொத்தாம் பொதுவான ஒரு அபிப்பிராயம் உண்டு. ஆனால் அவர் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுக்கான மார்க்சியராகவோ, விமர்சகராகவோ நான் பார்க்க வில்லை. இதனை ஜீவநதியில் அவர் வழங்கிய எதிர்வினை களும் உறுதிப்படுத்து வனவாகவே அமைந்துள்ளன.

எச்சாதியும் தன்னை ஒருதேசியமாக அறிவித்ததில்லை என்பது பற்றி.

சி.சி பேராசிரியராகவும் இருந்துள்ளார். அது அல்லாமலும் இருக்கின்றாராம். எது எப்படி இருப்பினும் இவருக்குப் இப்பதவி கிடைக்கும்வரை இவரை யாரும் பேராசிரியர் என அழைத்ததில்லையே! அதேபோல் உலகில் பல்வேறு மொழிபேசும் மக்கள் தேசிய இன அங்கீகாரம் பெறும்வரை, அவர்கள் (சிங்கள, தமிழ், ஜேர்மனிய. பிரெஞ், இத்தாலி போன்ற இன்னோரன்ன) தாய்மொழி பேசும் இனங்களாகத்தான் அறியப் பெற்றார்கள். அரவாணிகள் அல்லது திருநங்கைகள் எனப்படுவோர் மூன்றாம்பால் அங்கீகாரம் பெறும் வரை அலிகளென சமூகப்பிறம் போக்குகளாக உதாசீனம் செய்யப்பட்டனர். பாலியல் தொழிலாளர்கள் இச்சமூக அங்கீகாரத்தைப் பெறுமுன்னர் விபச்சாரிகள் என விழிக்கப்பெற்று கேவலப் பேர்வழிகளாகினர். ஆகவே இச்சமூக அங்கீகாரங்கள் சமூகப் போராட்டங்கள் மூலமாகவே பெறப்பட்டவையாகும்.

மற்றையபடி சி.சி சொல்கின்ற மா.லெ கம்பனிகளில் “சேட்டிபிக்கெற்” மூலம் சமூக அங்கீகாரம் பெற வில்லை. இது தலித் தேசியத்திற்கும் பொருந்தும். இதுவே இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் மார்க்சிய இயங்குநிலையாகும். கைலாசபதி அவர்கள் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கப் போராட்டத்தைத் தேசியச் செல்நெறிகொண்டே பகுத்தாய்ந்து எழுதினார். இதில் சி.சி.க்கு உள்ள கோளாறு எனக்கில்லை. இதுபுரிதலின் பார்ப்பட்ட விடயமாகும்.

தேசம் என்பது வரலாற்றில் இற்றைவரை தேச அரசையும், அரசியல் அதிகாரத்தினையும் பற்றியது என்கின்றார். இவ்விடயத்தில் சி.சி அரசருவாக்கம் பெற்ற தேசங்களுக்கும், தேசிய இனங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் தேசங்களுக்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாட்டையும் காணத்தவறுகின்றார். மார்க்சிய லெனினிஸம் தேசங்கள் பற்றிச் சொல்லும் வேறுபாட்டை மெச்சத்தக்க வகையில் குளப்புக்கின்றார்.

“தேசங்களின் தோற்றத்தை அரசுகளின் தோற்றத்தோடு சேர்த்து அடிக்கடி குளப்பிக்கொள்ளப்படுகிறது. தேசம் மற்றும் அரசு ஆகிய வார்த்தைகளை ஒன்றுக்கு மாற்றாக இன்னொன்றைப் பொதுவாகப் பயன்படுத்துவதால் இக்குளப்பம் எழுகிறது. சில அறிஞர்கள் இந்த வேறுபாட்டைத் தெளிவாகக் கண்டுகொள்வதில்லை. ஜார் ரஸ்யாவில் இருந்த யூதர்கள், தாம் ஒரு தேசமாகத் திகழவேண்டுமெனப் பெருமுயற்சி எடுத்தும் அவர்களால் அங்கு (தேசிய இன) அடையாளத்தை அடையமுடியவில்லை.” ஹொரேஸ் பி. டேவீஸ்

(தேசியம் பற்றிய மார்க்சியக் கோட்பாடு என்னும் நூலிலிருந்து)

தேசம் பற்றிய லெனினியக் கொள்கையின் முக்கியமான நோக்கங்களில் ஒன்று பின்தங்கிய தேசங்களை அதிகம் வளர்ச்சியுற்ற தேசங்களுக்குச் சமமாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதேயாகும். (இங்கே தேசங்கள் எனச்சூட்டுவது அரசருவாக்கம் பெற்ற தேசங்களை யல்ல) 1921 - 1923 ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற பத்தாவது மற்றும் பன்னிரண்டாவது கட்சிப்பேராயம் எல்லைப் பகுதிகளிலுள்ள ரஷ்யர்களுக்கு தேசங்கள் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஒழிப்பதற்கும் உதவ வேண்டுமென்று கோரப்பட்ட அறிக்கையிலிருந்து. (தேசியம் பற்றிய மார்க்சியக் கோட்பாடு என்னும் நூலின் ப. 169)

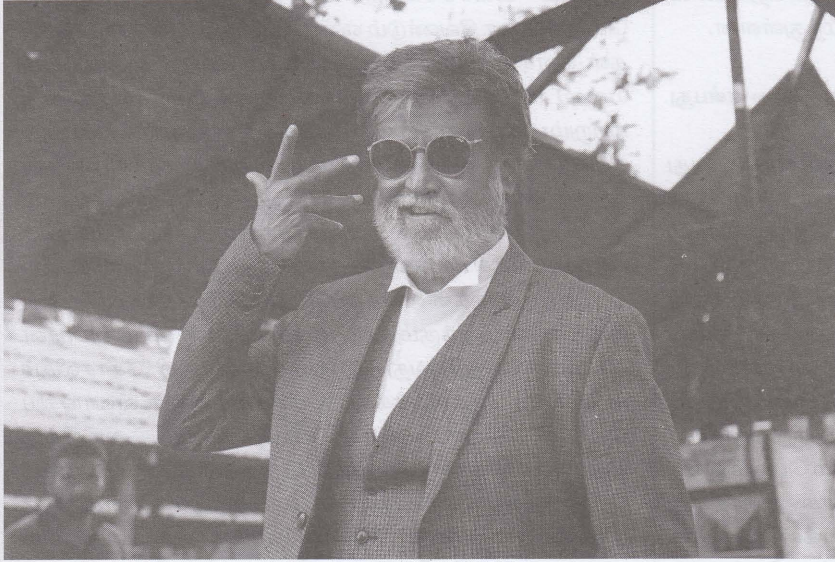
இடதுசாரிகள் வர்க்கப்போராட்டமே எல்லா வகையான சுரண்டலுக்கும் அநீதிக்கும் எதிரான முழுமையான விடயம் என நம்புவது பற்றிய கூற்றுப்பற்றி சோசலிசம் வரும்வரை காத்திருக்காது மார்க்சியத்தை உள்வாங்கிய தேசியப் போராட்டங்கள் வாயிலாகவும், அநீதிக்கு எதிரானவைகளை வெல்லவும், மக்கள்திரள் கொண்ட தேசிய அரசுகளை உருவாக்கி மக்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் முன்மாதிரி தென்னமெரிக்க நாடுகளில் வழிமுறைகளாகவும் இன்றைய உலக ஒழுங்கில் உள்ளன. இவைகள் எல்லாம் ஐரோப்பியவயப்பட்ட வர்க்கப்போராட்டப் புரட்சிகளின் மையப்பட்டதல்ல. மார்க்சியத்தை உள்வாங்கிய தேசியப் போராட்டங்களின் பார்ப்பட்டதாகும்.

இரட்டைத் தேசியம் சம்மந்தமாக சி.சி க்கு இருக்கும் பெரும் பிரச்சினை யாதெனில் அவர் சொல்லியவாறு “இரட்டைத் தேசியம் என்பதை இரட்டை அடையாளம் என நூலாசிரியர் எழுதியிருந்தால் அதை மெச்சத்தகுந்தவகையில் வரவேற்றிருப்பார். இரட்டை என்பதில் இருவருக்கும் உள்ள ஒற்றுமை தேசியம் - அடையாளம் என்னும் சொல்லாடலில் முரண் நகைகொள்கிறது.

“இரட்டைத் தேசியம் என்பது இரட்டை அடையாளம் என்பதன் தவறான சொற்பாவனையே” என அழுத்தும் சி.சி யிடம் ஒரு சிறு கேள்வி. இரட்டை அடையாளங்களில் ஒன்றான தமிழ் இனம் என்பது வெறும் அடையாளமா? இங்கேதான் சி.சி நூலாசிரியரிடம் தாழ்ந்து நிற்கின்றார். இரட்டை அடையாளங்கள் என சி.சி அடையாளப்படுத்துபவற்றை நூலாசிரியர் இரு தேசியம் என்கிறார். இதில் நூதனமாக எதனையும் கண்டு பிடிக்க வில்லை. இயங்குதளத்தில் நின்று சி.சி யின் அடையாளம் என்று சொல்வதை நூலாசிரியர் தேசியம் என்கிறார்.

முடிவாக “மந்திரம் சொல்பவர்கள் எல்லாம் பிராமணர்களும்ல்ல. பூனூல் போட்டவரெல்லாம் குருக்களும்ல்ல.” என்பது போல மார்க்சிய உச்சாடனக் கட்சிகளெல்லாம் மார்க்சிய லெனினிஸ கட்சிகளில்லை. அவற்றில் சிற்சிலவற்றை இனமத ஜாதிய ஆணாதிக்கம் பெண்ணடிமைத்தனங்கள் போன்றவை ஆட்டிப் படைக்கின்றன. இக்கட்சிகள் எல்லாம் சி.சி எதிர்பார்க்கும் கொள்கை கோட்பாட்டுச் செல்நெறிப் பணிகளை மக்களுக்கு ஆற்றாமா என்பதை தமது மனச்சாட்சியைத் தொட்டுச் சொல்வாரா?

வழிபாட்டு அரசியலுக்கான

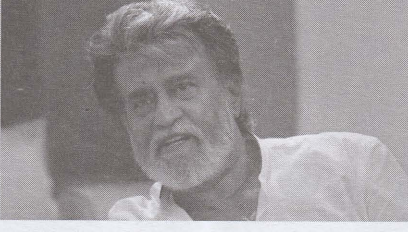
தமிழ்த்திரைப்பட வரலாற்றில் பிரமாண்ட Opening பெற்றது, இந்தியா முழுமையும் கொண்டாட்டத்தினைக் கட்டமைத்த “கபாலி” முதல் மூன்று நாட்களிலும் 210 கோடியினை வதல் செய்து இந்திய 'Box office' இல் முதலிடத்தினை பெற்றுள்ளது. எண்ணற்ற நிறுவனங்கள் தமது ஊழியர்களுக்கு முதல் நாள் காட்சிக்காக விடுமுறை வழங்கி நுழைவுச் சீட்டுக்களைக் கொடுத்து நன்மதிப்பினை உயர்த்தியுள்ளன. தனித்த காட்சிகளை ஒழுங்கு செய்து கொடுத்த நிறுவனங்கள் பல தங்களது வீரப்பிரதாபங்களை பறைசாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. பிரத்தியேக விமான சேவையினை நிகழ்த்தி “ரைட் சகோதரர்களுக்கு” மாபெரும் கௌரவத்தினையே ஏற்படுத்திவிட்டனர். நுழைவுக் கட்டணம் 2000/- தாண்டி எகிறியதாலும், பல்தேசிய நிறுவன ஊழியர்கள் திரையரங்க நிரப்பினை நிகழ்த்தியதாலும் பாமரத்தன ரஜனி விசிறிகள் பாதிப்படைந்து முதல் நாள் முதற் காட்சிகள் என்ற வாழ்நாள்

இலட்சியம் எட்டாக்கனியாகிவிட விரக்தியுற்று வீதிகளில் அங்கலாய்ந்துள்ளனர். சமூகவலைத் தளப்பதிவர்கள் கபாலிக்கடவுளின் விம்பம் நொருங்கிப் போகாத வகையில் இயக்குநரை எதிர்மறையாக விமர்சித்து விசுவாசத்தை தக்க வைக்க முயன்றுள்ளனர். அதையும் கடந்து வெளிவரும் விமர்சனங்களை நடிகர் கமல்ஹாசன் போன்ற சக கடவுளர் “66 வயதிலே நிகழும் அதிசயத்தை சரியாகத்தரிசிக்காது வீண் விமர்சனங்களை முன் வைப்பது நேர்மையா?” என்று புறந்தள்ளிப் புனிதப்பயணத்திற்கு ஆசி வழங்கி வருகின்றனர். ரஜனிகாந்த் என்ற தனிநபரின் நட்சத்திரப் பிரதிமை அகலித்த தொழுகையினைப்பெற்ற இத்திரைப்படத்தின் உள்ளீடு அவ்வளவு பெறுமதியானதா என்ற வினா அனைவரிடமும் எழுந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டின் திண்டி வனத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்க் குடும்பம் தொழில் நிமித்தம் மலேசியா சென்று பண்ணை முறை சமு

தாயத்திலே சிக்குண்டு வாழ்கிறது. அக்குடும்பத்தின் வாரிசான ரஜனிகாந்த் தன்சார்ந்த மக்களை மீட்கப் போராடுகின்றார். மலேசியா முழுவதிலுமுள்ள தமிழர்களின் விடுதலைக்குப் போராடும் நாசரோடும் இணைந்து போராட்டத்தை விரிவுபடுத்துகிறார். மலேசியாவிலுள்ள இன்னொரு குழுமமான “43” போதைப்பொருள், பெண்வணிகம் என்பவற்றில் ஈடுபட்ட இரு குழுமங்களுக்கும் இடையே மோதுகை நீள்கிறது. நாசர் கொல்லப்பட மரணத்திற்காகப் பழிவாங்கும் ரஜனிகாந்த் சிறை செல்கிறார். 25 வருடங்கள் கழித்து மீளும் ரஜனிகாந்த் தனது மகளையும் மனைவியையும் கண்டடைகிறார். “43” குழுமத்தையும் பழி தீர்க்கிறார். வன்முறையினைத்தேர்வு செய்யும் இளந்தலை முறையினை புனர்வாழ்வுக்கு நெறிப்படுத்துகிறார். இதுவே “கபாலி” திரைப்படத்தின் கதையாகும்.

நடிகர் அமிதாப் பச்சன் வயதிற்கேற்ற வேடத்திலே அபார நடப்பினை வெளிப்படுத்தி வணிக வெற்றியையும் பெற்று வருகிறார். அனைத்து தரப்பினரது கவனத்தை ஈர்ப்பதோடு தேசிய விருதினை தன்னகப்படுத்தியுள்ளார். இளைய தலைமுறை இயக்குநரிடம் தன்னை ஒப்புவித்து மாறுபட்ட படங்களிலே வெளிப்படுகிறார். இதனால் அமிதாப் பச்சனோடு ரஜனிக்காந்தினை ஒப்பிட்டு எண்ணற்றவர்கள் விமர்சித்துள்ளனர். இதனால் அத்தகைய பரிசோதனையை முயற்சி ஒன்றை மேற்கொள்ள விரும்பிய ரஜனிகாந்த் இயக்குநர் பா. இரஞ்சித்தின் படத்திலே நடிக் கத்தயாரானார். இத்தகைய வாய்ப்பினை எதிர்பாராத இயக்குநர் ரஜனி பாணிப் படத்தினை தனது கோணத்திலே

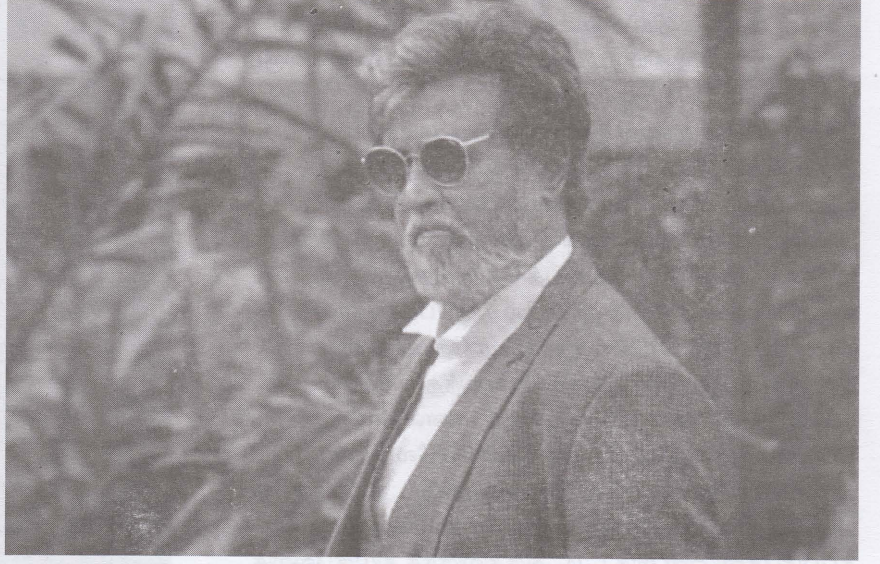

வணிக வார்ப்பு: கபாலி

எடுக்க விரும்பி “அன்ன நடை பயிலச்சென்று தன் நடையும் கெட்ட காகமாகி” உள்ளார்.

எண்ணற்ற இயக்குநர் களிடம் கதை கேட்ட ரஜனிகாந்த் இயக்குநர் பா.இரஞ்சித்தின் கதையைத் தேர்வு செய்ததன் பின்புலத்திலுள்ள அரசியலையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எந்திரன், குசேலன், கோச்சடையான், லிங்கா போன்று சமகால அரசியல் சாராத கதை ஒன்றையே ரஜனிகாந்த் எதிர்பார்த்தார். எனவே பா. இரஞ்சித்தின் கதையே அவருக்கு பிடித்திருந்தது. படத்தின் அறிவிப்பு வெளியான போது, சிவாஜிகணேசனின் அகன்ற வீச்சு நடிப்பினைத் தவிர்த்து பிறிதொரு கோணத்திலே பாரதிராஜா “முதல்மரியாதை” தந்தது போல, ரஜனிகாந்தின் தகுநய(style) நடிப்பினைப் புறந்தள்ளி “முள்ளும் மலரும்” போன்ற மாற்று சினி மாவையே அனைவரும் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் படத்தின் முகிழ்காட்சித்தொகுப்பு விளம்பரப் படுத்தப்பட்ட போது “பாலா” பாணிப் படம் என்ற எதிர்பார்ப்பு தொற்றிக் கொண்டது. எனினும் அனைத்து எதிர்பார்ப்புக்களையும் தகர்த்து பலவீனங்களின் பவனியாகவும், வழிபாட்டு அரசியலுக்கான வணிக வாய்ப்பாகவுமே படம் வெளி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ரஜனிகாந்த், ராதிகா ஆப்தே, தன் சிகா, தினேஷ், கிஷோர் என்பவர்களது நடிப்பு திரைச்சுவைகளுக்களை அதிகம் ஈர்த்துள்ளது. ராதிகா ஆப்தேயை தேடுகின்ற காட்சியின் நீளம் சகிப்புத்தன்மையின் உச்சத்திற்கே அழைத்துச்செல்கிறது. தன் சிகா வின் பாத்திர வார்ப்பின் வீரியத்தை

பிற்பகுதியில் வேண்டுமென்றே மழுங்கடித்துள்ளனர். அழைப்பு மணி ஓசைக்கு தன் சிகா பயப் படுதலின் பின்னுள்ள ஆண்மைச் சிந்தனை ஒவ்வாமைக்குரியது. தினேஷின் கேலிச்சித்திரத்தன நடத்தையும் ஏற்கக் கூடியதல்ல. புரட்சி, விடுதலை போன்ற கருத்தியலை வெளிப்படுத்தும் திரைப் படத்தில் தினேஷ் “அடிமை” போலவே செயற்படுவது “தலை மையை” போலித்தனப்புரட்சியாள ராகவே சிந்திக்க வைக்கிறது. நெகிழ் தருணங்களை அழகாக அளிக்கை செய்த ராதிகா ஆப்தே பாராட்டுக் குரியவர். யதார்த்தமும் - மீறலும் மாறிமாறி வருவதால் ரஜனிகாந்த் நெருடலான நடிப்பு பிளையே வெளிப்படுத்துகிறார்.

தமிழ் சமூகத்தின் உள்ளே புரையோடியுள்ள ஒற்றுமையின்மை, துரோகம் குறித்தும் புரட்சி பற்றியும் நிறையவே Class எடுக்கும் இயக்குநர், ஒடுக்கும் அதிகார வர்க்கத்தினை அழுத்தமாக அடையாளம் காட்டத் தவறிவிட்டார். “கோட்” அணிவதற்

குக்கூட அம்பேத்காரின் அரசியலை உதாரணங்காட்டுகிறார். “மெட்ராஸ்” படத்தின் நிறைவைக் கபாலி வழங்கவில்லை. வசனங்கள் கூட சில இடங்களிலே தான் கூர்மையாக உள்ளன. “ஒவ்வொரு பறவையும் ஒரு விதையை சுமந்து கொண்டு போகுது. ஒவ்வொரு விதைக்குள்ளேயும் ஒரு காடு இருக்கு” என்ற வசனம் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவே கொண்டாடுமளவிற்கு “கபாலி” திரைப் படத்தின் உள்ளீடு வீரியமானதன்று. “சின்னத்தம்பி” தொடங்கி “தெறி” வரைக்கும் எதற்காகக் கொண்டாடப்பட்டது என்ற முகாந்திரம் தெரியாதிருப்பது போலவே, கபாலியின் கொண்டாட்டத்தின் பின்புலம் கடைசி வரை மர்மமாகவே இருக்கும்.

தமிழர்கள் நிலவிலே குடியேறும் வாய்ப்புக் கிடைத்தால் “ஆம்ஸ் ரோங்” திரை யரங்கில் அடுத்த ரஜனிகாந்த் திரைப் படத்தை திரையிடும் குறிக் கோளுடன் தான் குடியேறுவார்கள் என்பது மட்டும் உறுதியானது.

உலகத்திலுள்ள அத்தனை ஆண்களும் அழகான பெண்களைக் கண்டதும் அசடுவழிபவர்கள் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். அருணகிரி - கிறீன் வீதிச் சந்தியில் என்னையும் என் ஸ்கூட்டியையும் மோதி வீழ்த்திய ரமீஸ் மெய்யதீன் போன்ற சிலரும் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்கள்.

மதிய உணவு இடைவேளை முடிந்து அலுவலகம் திரும்புவதற்கு திருஞானசம்பந்தர் வீதியைத்தான் நான் வழமையாக விரும்புவேன். அன்றைக்கு மட்டும் என்ன நினைத்தேனோ தெரியவில்லை அருணகிரி வீதியைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். ஸ்கூட்டியைக் கிளப்பி சந்தியில் திருப்பியதுதான் தாமதம். கிறீச்... கிறீச் என்று டயர் தேய்த்து ஏதோ ஒன்று என்மீது மோதுவதுபோல வந்து உரசிவிட்டுச் சென்றது. அடுத்தகணம், நீர்வற்றி மணல் காய்ந்து போன வடிகாணுக்குள் கிடந்தேன் மேலே துண்டு வானம் தெரிந்தது. நல்லவேளையாக இடது முழங்கையில் லேசான ஒரு சிராய்ப்புத் தவிர காயமேதுமின்றித் தப்பித்தேன். என் ஸ்கூட்டி அருகிலிருந்த கிடுகுவேலிக்

pszerbato/10

நிலவு தூங்கும் நேரம்

குள் செருகிநின்று உறுமிக்கொண்டிருந்தது. அதற்குச் சேதமில்லை என்றாலும் வாங்கிய புதிதிலேயே இப்படி ஆனது கவலையாக இருந்தது.

நான் சுதாரித்து எழுந்துகொள்வதற்குள் ஹெல்மெட் அணிந்திருந்த யாரோ ஒருவன் ஓடிவந்து என் கைகளைப் பிடித்துத் தூக்கிவிட்டான். அந்த வேளையில் வீதியில் யாருமே இருக்கவில்லை என்றாலும் விழுந்த அவமானம் பிடுங்கித்தின்றது. எனக்கு உதவியவன்தான் என்னை இடித்திருக்கிறான் என்பதை அவனது ஆடைகளின் அலங்கோலமே காட்டிக்கொடுத்தது.

“சே.. இப்பிடித்தான் கண் மண் தெரியாம வருவீங்களா..?” என்றேன் கோபத்தோடு.

“அதுசரி, ஏன் சொல்ல மாட்டீங்க.. வலதுபக்க பெண்டூல ரோங் சைட்ல வந்தது யாரு..? ஓ! “எல்” போர்டா நீங்க.. காயம் ஒண்ணுமில்லியே..?” என்று ஹெல்மெட்டைக் கழற்றியபடி அக்கறையோடு கேட்டான். அவன் நடுத்தர உயரத்தில் வெண்ணிற சேர்ட், டை மற்றும் கருநீல ஜீன்ஸ் அணிந்து டைகட்டி லேசான தாடியுடன் இருந்தான். அவனது கண்களில் ஏதோ ஒரு வசீகரம் இருந்தது.

“இல்ல.. உங்களுக்கு..?”

“அதான் பாக்கிறீங்களே..!” என்று தன் எரிச்சலை அடக்கிக்கொண்டு வரவழைத்த முறுவ

லோடு கழுத்துக்குக் கீழே காண்பித்தான். வலது தோள் பட்டை, மார்புச்சட்டை முழுவதும் புழுதியில் தோய்ந்திருக்க அதில் ஊஞ்சலாடிக்கொண்டிருந்த சன்களாலின் ஒருபக்கம் உடைந்து ஓட்டையாக இருந்தது. கோபத் தோடு அதைக் கழற்றிக் காணுக்குள் வீசி எறிந்தான்.

“ஓ.. வெரி லொறி” என்றேன் நிஜமான பரிதாபத்துடன்.

“இட்ஸ் ஓகே.. எனக்கும் ஒண்ணும் இல்ல. ஆனா என் பைத்தான்..” என்று அவன் கைகாட்டிய போதுதான் பார்த்தேன். வீதியெங்கும் கண்ணாடிச் சிதறல்கள் தாறுமாறாய்ப் பரந்து கிடக்க அவனுடைய பைக் வலப்புறமிருந்த மின்சாரக்கம்பத்தில் மோதி நொறுங்கிக் கிடந்தது.

“உங்களில மோதிடாம இருக்கிறதுக்கு அந்தப் பக்கம் திருப்பப்போய்த்தான் போஸ்ட்ல கொண்டு விடவேண்டியதாச்சு.. இப்ப என்ன செய்யிறது..?”

“சரி, வாங்க.. என் வீடு இங்க பக்கத்தில்தான்.. முதல்ல வந்து கை காலைக் கழுவிட்டு மற்றதை யோசிப்போம்” என்று அவனை அழைத்தேன்.

அவன் சிறிது யோசித்து தயங்கினான்.

“பரவாயில்ல வாங்க.. யாரும் உங்களை ஒண்ணும் பண்ணிர மாட்டாங்க வாங்க” என்று அவனை வற்புறுத்தி வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றேன். இப்படித்தான் நாங்கள் இருவரும் அறிமுகமானோம்.

நான் கொடுத்த கப் டையை வாங்கிக் கொண்டு, “நீங்க மட்டும் தனியாவா இருக்கிறீங்க..?” என்று கேட்டான் ரமீஸ். முகம் கை, கால் கழுவியபின் இன்னும் கம்பீரமாகத் தெரிந்தான். என் கணவரின் சேர்ட் அவனுக்கு வெகுசக்சிதமாக இருந்தது.

“இல்லியே.. உலகத்தலைவர்கள், சாமி களெல்லாம் என்னோடதான் இருக்காங்க.. பாருங்க” என்று ஹோல் சுவரைக் காண்பித்துவிட்டு அவன் சிரிப்பதற்கு காத்திருந்தேன்.

அவன் சிரிக்கவில்லை.

“எங்க வேலை செய்யறீங்க..?” என்று கேட்டான்.

“பில்லிங் டிப்பார்ட்மெண்ட்.. எஸ்டிமேட் செக்ஷன்ல. நீங்க?”

“நான் கல்ச்சரல் மினிஸ்ட்ரில் அட்மின்ல.. உங்க ஸ்கூட்டி புதுசா..?”

“ஓம், எடுத்து இப்ப தீர் வீகஸ்தான் ஆகுது. நல்லவேளை ஒண்ணும் ஆகல்ல.. பாவம் உங்க பைக்தான் நொறுங்கிட்டுது. திருத்தியெடுக்க எவ்வளவு செலவாகும்..?”

“தெரியல்ல. மெக்கானிக்கிட்டதான் கேக்கணும்..”

“என்னாலதானே.. நான் அதைத் தாறேன்..” என்றபடி பேர்வைத் திறந்தேன்.

“பரவாயில்ல.. இப்ப வேணாம். மெக்கானிக் ஷொப்ல கொடுத்திட்டு செலவு கூடுதலாயிருந்தா மட்டும் கேட்கிறேன்..”

“எப்படிக்கே பீங்க.. என்னோட நம்பர்தான் உங்களுக்கிட்ட இல்லையே?” என்று சிரித்தேன்.

“அதுதான் இந்த வீடு தெரியுந்தானே...?”

“வேற வீடு மாறிப்போயிட்டா..?” என்று நான் குறும்பாய்க் கேட்டேன்.

“அதுக்குள்ளவா மாறிடுவீங்க.. அதுசரி, உங்க ஹஸ்பண்ட் எங்க..?” என்று கேட்டான் கழுத்திலிருந்த தாலியைப் பார்த்துவிட்டு.

“அவர் கனடாவில்.. வாற ஓகஸ்ட்ல நானும் போறேன்” என்றதும் அவன் பார்வை ஹோலிலிருந்த காலண்டரில் படிந்தது.

“ஓகே.. எதுக்கும் நம்பரை எடுத்துக்கோங்க.. எப்ப வேணும்டாலும் போன் பண்ணிட்டு வாங்க. நாய் கிடையாது. ஆனா மாமி இருக்காங்க..” என்றேன் அழுத்தமாக. எனது நகைச்சுவை புரியாமலே விடை பெற்று சென்றான்.

000

இரண்டொரு வாரம் கழிந்து அந்த சம்பவத்தை நான் ஏறத்தாழ மறந்துவிட்ட நேரத்தில் ஒரு புதிய இலக்கத்திலிருந்து அழைப்பு வந்தது.

“ஹலோ யாரு?” என்றேன் பைல்களைப் புரட்டியபடி.

“என்ன அதுக்குள்ள மறந்திட்டீங்களா..?” என்றது ஆண்குரல்.

“ஓ! ரமேஸ். எப்படி மறக்கேலும். முழங்கை இன்னும் வலிக்குதே.. பிறகு என்னாச்சு.. பைக்

செய்திட்டீங்களா.. எவ்வளவு செலவாச்சு..?”

“என்ட பேர் ரமேஸ் இல்ல ரமீஸ். ஹெட்லைட் சிக்னல் லைட் மாற்றிருக்கு.. ஹெண்டில்பார், முன்வீல் பெண்ட் நிமிர்த்த என்று நிறைய செலவாயிட்டுது.. நானும் அரைவாசி போட்டிருக்கிறேன்.. மீதியை மட்டும்”

“ஓக்கே.. ரமேஸ்.. ஓ.. லொறி! ரமீஸ், அதுதான் நான் காசு தர்ரேன்னு சொல்லிட்டேனே”

“பரவாயில்லையா.. மிஸ்... உங்க பேர்?” என்று இழுக்கவே

“மிஸஸ் சனீத்தா முரளிதரன். சனீத்தா என்றே கூப்பிடுங்களேன். இண்ணைக்கு ஈவ்னிங் ஸிக்ஸ்க்கு வீட்டுக்கு வாங்க. பேசுவோம்.. ஓக்கே?” என்று ஆவலோடு கேட்டேன்.

அவன் பதில் கூறாமலே வைத்துவிட்டான்.

அன்று மாலை அலுவலகத்திலிருந்து திரும்பியதும் உடனடியாகக் குளித்து முடித்து வெளியில் செல்வதற்கு தயாரானேன்.

நேரம் மாலை 6:14

ரமீஸ் தேடி வருவானென்று தெரிந்தும் வேண்டுமென்றே வீட்டைப்பூட்டி ஸ்கூட்டியைக் கிளப்பினேன். சற்றுத் தள்ளியிருந்த தெருமுனையின் ஓரமாய் ஸ்கூட்டியை நிறுத்திவிட்டு என் வீட்டு வாசலை நோட்டமிட்டவாறு நின்றிருந்தேன். சிறிது நேரத்தில் யாரோ ஒருவன் தன் பைக்கில் ரமீஸை வாசலில் இறக்கிவிட்டுச் செல்வது தெரிந்தது. நான் எதிர்பார்த்தது போலவே, ரமீஸ் இறங்கியதும் பூட்டியிருந்த வீட்டின் கேற்றைப் பார்த்து அதிர்ந்து போனில் என்னை அழைத்தான்.

“ஹலோ.. மிஸஸ் சனீத்தா, உங்க வீடு பூட்டியிருக்கே..?”

“அப்பிடையா..? நான் வேற வீடு மாறிட்டேனே.. தெரியாதா?”

“விளையாடாதீங்க.. எங்கருக்கிறீங்க சொல்லுங்க?”

“நான் ஒரு வேலையா அலஸ் தோட்டத்துக்கு வந்திருக்கிறேன். அங்க வரமுடியுமா ரமீஸ்?” என்றேன், தூரத்தில் நின்றிருக்கும் அவனைப் பார்த்தபடியே.

“ஆண்டவனே..?”

“ஏன்.. என்னாச்சு?”

“நான் பைக்ல வரல்ல..”

“அப்போ எதுக்கு கையில ஹெல்மெட்டெல்லாம் வச்சிருக்கிறீங்க?” என்று கேட்டு விட்டேன் வாய்தவறி.

“அதுவா..? அது வந்து ஒரு ப்ரெண்ட்டோட பைக்ல.. ஆ.. கொஞ்சமிருங்க.. அது எப்பிடி உங்களுக்குத் தெரியுது? ஓஹோ.. வெளியில் பூட்டிட்டீ உள்ளே இருக்கிறீங்களா என்ன..?” என்று காதில் போனை வைத்துக்கொண்டே கேற்றினுடாக உற்று உற்றுப்பார்த்தான்.

“சேச்சே.. சும்மா ஒரு கெஸ்ஸிங்தான். ரமீஸ், ஒரு தீர்விலரைப் பிடிச்சு “சாயாப்ளு ஹோட்டல்” சந்திக்கு வாங்க.. நான் அங்க நிச்சிதேன்.. சரிசரி, ஓட்டோவுக்கு நான் காசு தர்ரேன்டாப்பா..” என்று வைத்தேன்.

அடுத்த கணம் என் ஸ்கூட்டி அலஸ்

தோட்டத்திற்கு பறந்தது.

000

ஓங்கியடிக்கும் அலைகளின் இடைவெளிகளின் ஓரே ஓன்றையொன்று ஓடிப்பிடித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தன சின்னஞ்சிறு மணல் நண்டுகள்.

“ரமீஸ், எவ்வளவு விசயத்தை நான் உங்ககிட்ட மனம் விட்டுப் பேசியிருக்கிறேன்.. நீங்க எதுவுமே பேசாம இருக்கிறீங்க..?”

“எனக்கு என்ன சொலறது என்றே தெரியல்ல. உங்க ஹஸ்பண்ட் முரளி கனடாவுக்குப் போய் செய்திருக்கிற துரோகத்தை மன்னிக்கிறதா அல்லது பிரிந்திருக்கிறதா என்றதை நீங்கதான் முழுசா தீர்மானிக்கணும் மிஸஸ் சுனீத்தா. இதுல நான் ஏன் அபிப்பிராயம் சொல்லணும்..? தவிர, பைக் செலவைத் தந்து என்னை அனுப்பிவிடுறதை விட்டுட்டு இதைப்போய் எனக்கிட்ட சொல்லணும்னு ஏன் நெனைச்சீங்க..”

“ஒருத்தரைப் பார்த்தாலே காரணமில்லாம ஒரு நம்பிக்கை வரும் தெரியுமா? அப்படித்தான் உங்க மேலயும் ஏனோ வந்தது.. ஒபிஸஸ் கூட வேலை செய்யிற கேள்விகளுக்கிட்ட கூட இது எதையும் நான் சொன்னதில்ல. ஆம்பிளைகளைப் பத்தி பேசவே வேணாம். அழகான பொம்பிளைகளைக் கண்டால் போதும். உதவிக்கு வர உயிரை விடுவாங்க. தெரியுந் தானே..?”

“அப்படிப்பார்த்தா நானும் ஒரு ஆம்பிளை தானே?”

“அதான் சொன்னேனே.. ரமீஸ், அண்டைக்கு உங்க பெறுமதியான பைக் என்னால ஓடைஞ்சு நொறுங்கின போதும் அதைவிட்டுட்டு நீங்க ஓடிவந்து முதல் ஓட்டை என்னைத்தான் தூக்கினீங்க.. தவிர, இதோ இந்த நிமிஷம் வரைக்கும் நீங்க என்னிடம் வழியவேயில்லை.. அது போதாதா? நான் என் ஹஸ்பண்ட் முரளிதான் உலகம் என்று வாழ்ந்திட்டிருந்தவ.. அவரே இனி எனக்கு இல்லைன்னு ஆனபிறகு இனிமேல் யாரை நம்பி என்னோட மீதி வாழ்க்கையைத் தொடருறது..?”

“உங்க சொந்த பந்தத்தில யாராவது..?”

“எனக்கு இங்க சொந்தங்கள் என்று யாருமில்லை. நான் குழந்தையிலிருந்தே பராமரிப்பு இல்லத்தில வளர்ந்தவ.. அண்டைக்கு ரோடல் அடிபட்டுக் கிடந்த என்னை தூக்கிவிட்டது போல நீங்க நெனைச்சா வாழ்க்கையிலயும் தூக்கிவிடேலும் ரமீஸ்”

“இருந்தாலும்.. எப்பிடி சுனீத்தா ரெண்டு தடவைதான் சந்திச்ச முன்பின் தெரியாத ஒருத்தருக்கிட்ட இவ்வளவு நம்பிக்கை வைக்கிறீங்க..? எனக்கு ஏற்கனவே கல்யாணமாகி குழந்தைகூட இருக்கு சுனீத்தா.. என்னோட சம்பளத்தை நம்பித்தான் என் குடும்பமே இருக்கு”

“தெரியும். உங்க வைஃப் நேர்சரி டீச்சரா இருக்கிறா. வாப்பாவுக்கு பைபாஸ் செய்ய வீட்டை பேங்க்ல அடமானம் வச்ச லோன் எடுத்திருக்கிறீங்க.. நான் எல்லாம் விசாரிச்சுட்டேன்.. ரமீஸ்..”

அவன் விக்கித்துப்போனான்.

“இதெல்லாம் எப்படி சுனீத்தா உங்களுக்கு..? சரி, இதெல்லாம் தெரிஞ்சு பிறகுமா நான் உதவியா இருக்கலாமெண்டு நெனைக்கிறீங்க..?”

“நான் உங்களுக்கு வேண்டிய சகல உதவியும் செய்வேன்.. என்னை நம்புங்க.. நாளைக்கே உங்க எக்கவுண்டுக்கு ஒரு பெரிய கேஷ் எமெளண்ட் போட்டு விடுறேன். அதை வச்ச எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் முடிச்சிடுங்க ரமீஸ். யாருக்கும் சொல்ல வேணாம்.. கண் சரியாத தெரியாத மாமியை நான் சமாளிச்சுக்கிறேன்.. என்வீட்டுல என் கூடவே இருங்க. உங்க குடும்பத்தையும் பாருங்க..” என்று கெஞ்சியவாறு நெருங்கியமர்ந்தேன். பின்பு அவனுடைய முழங்காலின்மீது தலையைச் சரித்தேன். அவன் சட்டென எழுந்து விலகிக் கொண்டான். சிறிது முன்னோக்கிச்சென்று கடலையே வெறித்தவாறு அமைதியாக நின்றுருந்தான். பலமாக வீசிய கடல்காற்று அவனுடைய கேசத்தை அலைக் கழித்தவாறிருந்தது.

எனது முழங்கால்களுக்குள் தலையைப் புதைத்தபடி நான் விசம்பியமுதுகொண்டிருக்க வானில் மெல்ல இருள்கவிய ஆரம்பித்தது. எவ்வளவுநேரம் அழுதேனோ தெரியவில்லை, விரல்களில் ஏதோ ஊர்வது போலிருக்கவே சட்டெனத் தலையை உயர்த்திப் பார்த்தேன். அருகிலே ரமீஸ் அமர்ந்திருந்தான். கண்ணீர்க் கன்னங்களை விரல்களால் துடைத்து என்னைத் தன் மார்பில் சரியவிட்டு அவன் தாங்கிக் கொண்டபோது...

சோபையிழந்த நிலவு தொடுவானில் முளைத்திருந்தது.

000

சிலவாரங்கள் கழிந்து ஒரு சனிக்கிழமை மாலையில் நானும் ரெமீஸும் அவனுடைய பைக்கில் பெரிய குளத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டோம்.

அங்குள்ள சிறுகோயில் ஒன்றில், எனக்கு தக்க துணையொன்று கிடைக்க வேண்டி நேர்த்தி ஒன்று வைத்திருந்ததை நினைவுபடுத்தி அதை இருவருமாகச் சென்றுதான் நிறைவேற்றிவிட்டு வரவேண்டும் என்று ரமீஸைக்கு கூறியிருந்தேன். இதிலெல்லாம் அவனுக்கு நம்பிக்கை கிடையாதென்றாலும் எனக்காக கூட வருவதற்கு உடன்பட்டிருந்தான்.

சாம்பல்தீவு பாலத்தை கடந்து விஷ்ணு கோயிலைத் தாண்டியதும் எனக்கு அழைப்பு வந்தது. எடுத்துப் பேசினேன்,

“ஹலோ.. சொல்லுங்க!”

“.....”

“ஆமா.. பைக்லதான். சரி, நீங்க சொன்னபடிதான் எல்லாம் நடக்குது..”

“.....”

“ஓமோம் வந்திட்டிருக்கு.. நீங்க ரெடி பண்ணுங்க!” என்று விட்டு போனை அணைத்தேன். பைக் சித்தார் இறக்கத்தை அடைந்ததும் தார் வீதியிலிருந்து க்றவல் பாதையினுள் நுழைந்தது. மஞ்சள் சூரியனின் கிரணங்கள் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை பரந்திருக்கும் வயல்களிலும் சிறுகாடுகளிலும் ஒளி வெள்ளம் பாய்ச்சிக்கொண்டிருக்க மேய்ச்சல் முடித்த மாடு கன்றுகள் புழுதிகிளப்பியபடி சாரிசாரியாக சென்று கொண்டிருந்தன.

“யார் சுனீ போன்ல?”

“அதுவா..? அது வந்து என்னோட ஸ்டாப்ஃ”

மயூரா” என்றேன்.

“ஆனா.. ஆம்பிளையோட வொய்ஸ் மாதிரி லேசா கேட்டிச்சு..”

“அ.. ஓமோம். அவன்ற குரலே அப்படித்தான்.. நாங்க கூட ஓஃபிசுல பகிடி பண்ணுவோம்”

“சரி, சனீத்தா இன்னும் எவ்வளவு தூரம் போகணும்.. கோயிலுக்கு..?”

“பெரியகுளக்கட்டுல ஏறி பண்ட்லேயே நேரப்போனா உயரமான பாறைக்கல்லு ஒண்ணு வரும். அதிலருந்து இறங்கி..”

“சரி, இருட்டுறதுக்குள்ள திரும்பிடலாந்தானே..?”

“நிச்சயமா!” என்றேன் புன்னகையுடன்.

ஒருபுறம் சரிவாக இருந்த குளக்கட்டில் பைக் ஏறியதும் நீரில் விழுந்து வந்த காற்று சில்லென்று இருவரையும் ஊடறுத்துச் சென்றது. அதுவரை இருந்த பயணக்களைப்பு நீங்கி புத்துணர்ச்சி உண்டானது. ஒருபுறம் குளமும் மறுபுறம் நெடிதுயர்ந்து கிளை பரப்பியிருந்த மருதமரங்களும் வரிசையாக நின்றிருந்தன. ஆளரவமே இல்லாத அந்த அணைக்கட்டின் கிறவல் வீதியில் அமைதியைக் குலைத்தபடி பைக் ஓடிக் கொண்டிருக்க, இன்னும் சிறிதுநேரத்தில் கல்லுக் கோயிலில் நடக்கப்போவதை நினைத்து மனம் லேசாய் வலித்தது.

“பாவம் எனக்காக இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கின்றான்”

நான் அப்படியே ரமீஸின் பக்கவாட்டில் இரு புறமும் கைகோர்த்து அவன் முதுகோடு மார்புகளைச் சேர்த்து இறுக்கி அணைத்துக் கொண்டேன். அதை அவனும் விரும்பியதுபோல பின்புறமாகச் சாய்ந்து என்னைக் கொஞ்சுவதுபோல அபிநயித்தான்.

சிறிது தூரம் சென்றதும், யாரோ வேண்டுமென்றே நிமிர்த்தி வைத்ததைப்போலத் தோன்றும் உயரப்பாறையொன்று குளக்கரையோரமாக நின்றிருந்தது. சூரியன் தாழ்நங்கி காடுகளுக்குள் மறைவதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்க பறவைகள் கீச்சிட்டுக் கொண்டிருந்தன. குளத்தினுள் சிறியதும் பெரியதுமாய் முதலைகள் ஆங்காங்கே நீர்மட்டத் திற்கு மேல் மூக்கை வைத்தபடி நீந்திக்கொண்டிருந்தன.

“சனீத்தா, அங்க பாரு, எவ்வளவு பெரிய முதலை.. பயங்கரமாயிருக்குல்ல..?” என்று ஒரு சிறு குழந்தையின் ஆர்வத்துடன் என்னிடம் காட்டினான் ரமீஸ். அவனது குதூகலிப்பைப் பார்க்க பாவமாக இருந்தது எனக்கு. பேசாமல் அவனிடம் பைக்கைத் திருப்பக் கூறிப்போய்விடுவோமா என்று கூட நினைத்தேன்.

ஆனால் காலம் கடந்து விட்டது.

திடீரென அணைக்கட்டில் ஓரத்தில் இருந்து இருவர் வெளிப்பட்டு பைக்கை வழிமறித்தனர். அவர்கள் கண்கள் தவிர தமது முகத்தை கறுப்புத்துணியால் மூடிக்கட்டியிருந்தார்கள். காதுகளில் பூச்செருகி வெற்றுடம்பில் விபூதிப்பட்டைகள் பூசி இருப்பிலே காவியுடை தரித்து பூசாரிகள் போலிருந்தனர்.

ஒருவனுடைய கையில் நீண்ட வாள் கத்தியொன்று

பளபளக்க மற்றொருவன் கழுத்தில் சிறிய பைனாகுலர் போல எதையோ அணிந்திருந்தான்.

நான் சிறிதும் பயப்படாமல் அப்படியே பைக்கில் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தேன். அதைப் பார்த்து ரமீஸ் குழப்பத்தோடு, “யாரு இவங்கள்லாம்..?” என்று கேட்டபடி பைக்கை நிறுத்தினான். நாங்கள் இறங்கி நின்றதும் அந்த முகமூடிகள் இருவரும் என்னை விட்டுவிட்டு ரமீஸை வான்முனையில் பயமுறுத்திப் பணிய வைத்தார்கள். அவன் மிரண்டுபோய் திமிற ஆரம்பித்ததும் ஒருவன் தன் கையிலிருந்த வாளை மற்றவனிடம் கொடுத்துவிட்டு, ரமீஸின் பின்புறமாக கிடுக்கிப்பிடி போட்டு அவனை அசையாமல் பிடித்து வைத்துக்கொண்டான். ரமீஸின் கண்கள் பிதுங்கி முகம் பயத்தில் வெளிறிப்போயிருந்தது. அவன் வாய்க்குள் எதையோ விடாமல் முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

நாங்கள் நின்றிருந்த இடத்திலிருந்த மண் அணையின் சரிவின் கீழேயிருந்த குளத்து நீர் “சளக் புளக்” கென்ற ஓசையுடன் கரையை மோதிக் கொண்டிருந்தது. அதற்குச் சிறிது தள்ளி ஏறத்தாழ சுமார் ஆறு அல்லது ஏழு அடிகள் நீளமுள்ள பயங்கரமான முதலைகள் ஒன்றை யொன்று துரத்தி விளையாடி நீந்திக்கொண்டிருந்தன.

பைனாகுலர் அணிந்திருந்தவன் ரமீஸை தலைமுதல் கால்வரை பார்த்துவிட்டு பின்பு அசையாமல் நின்றிருந்த என்னிடம் வந்தான். அவன் கையில் வாளுடன் என்னை நெருங்க ஆரம்பித்ததும்,

“டேய் பொம்பளையை ஒண்ணும் செய்யாதடா நாயே..!” என்று வெறிகொண்டவன் போல உரத்துக் கத்தினான் ரமீஸ். எனக்கு அவன் மேல் பரிதாபமாக இருந்தது. அதைக்கேட்டதும் என்னை நெருங்கி வந்தவன் ஒருகணம் திசைத்து நின்று பின்பு அடக்க முடியாமல் சிரித்துவிட்டு ரகசியமாய், “பரவால்லயே சனீத்தா அக்கா, உன்ட ஹீரோ உன்னில படு பாசமாத்தான் இருக்கிறான்” என்றபடி தன் முகத்திரையை அகற்றினான்.

நானும் சிரிப்பை கஷ்டப்பட்டு அடக்கியபடி, “அடப்பாவி ராஜன், நீயாடா இது? முகத்தை மறைச் சிருக்க நான் உன்னை காமினி என்று நெனைச்சிட்டேன்டா. அதுசரி ராஜன், முரளி அத்தான் எங்க..?” என்றேன்.

“கீழ கல்லுக்கோயிலில் பலி பூசையிலிருக்கிறாரு.. இதுதான் கடைசி.. மத்த பூசையெல்லாம் பக்காவா முடிச்சிட்டோம். இந்த ஆள் போனமுறை நீ கொண்டு வந்தவனை விட நல்ல வாட்ட சாட்டமாத் தானக்கா இருக்கிறான். முதலைக்கெல்லாம் இரவுக்கு நல்ல தீனிதான்”

“அதெல்லாம் இருக்கட்டும் ராஜன், உண்மையில் சரி வந்திருமாடா..? சே.. இது எவ்வளவு நாள் எடுத்த வேலை?”

“இல்லக்கா இந்தமுறை நம்ம பொட்டுச் சாத்திரி வச்சிருக்கிற குறி தப்பாதக்கா.. புதையல் எப்படியும் கெடைச்சிரும்” என்று பேசியவாறு அணையிலிருந்து கீழிறங்கியபடி நாங்கள் மருதமரத்தோப்பினூடாக கல்லுக்கோயிலை நோக்கி நடந்தபோது..

மேற்கு வானில் பிறை நிலவு சரிந்து கொண்டிருந்தது.

■ பேராசிரியை சீம்மன்கிளி முருகதாஸ்

ஈழத்து நவீன கவிதை - வரலாறும் வளர்ச்சியும் பாவலர் துரையப்பா பிள்ளையின் பாடல்கள்

நவீன இலக்கியத் தோற்றம்

நவீன இலக்கியம் என்பது 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்கெனவே இருந்த சிந்தனைகளிலிருந்து வேறுபட்ட அரசியல் பொருளாதார சமூக சிந்தனைகளை முன்னிறுத்திய நவீன சிந்தனைகளை உள்வாங்கி எழுதப்பட்ட இலக்கியமாகும். அதாவது மக்களாட்சி, மற்றும் பொதுமக்களின் நல்வாழ்வு அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் பாரம்பரிய மூடநம்பிக்கைகளிலிருந்தும் விடுதலைபெறல் போன்ற விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வெகுசன வாசிப்புக்குரிய எழுத்துகளைக் கொண்டதாக அதற்குரிய ஊடகத்தையும் இலக்கியவடிவங்களையும் கொண்டதாக அது அமைந்தது.

தமிழில் நவீன இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு 19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் ஏற்பட்ட பின்வரும் அரசியல் சமூக மாற்றங்கள் காலாகின

1. கல்வி பரவலாக கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையும் அதனால் புதிய கல்வித்திட்டங்களும் உருவானமையும் பாடநூல்கள் உருவாக்கப்பட்டமையும்.
2. ஆங்கில நிர்வாகஸ்தர்களுக்கான தேவையும் கைத்தொழில் வளர்ச்சி கொடுத்த நகரமயமாக்கம் மற்றும் போக்குவரத்து வளர்ச்சி போன்றனவும் புதிய மத்தியதரவர்க்கம் ஒன்று தோன்ற வழிவகுத்தமை
3. ஜனநாயக அரசியற் கோட்பாடுகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை
4. ஏழுதா எழுத்து என அறியப்பட்ட அச்செழுத்தின் உபயோகம் பரவலாக்கப்பட்டமை

5. அதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகள் வெளியிட வாய்ப்பு உண்டானமையால் அவை அதிகமான பொது மக்களைச் சென்றடைய வழி ஏற்பட்டமையும் வாசிப்புயிற்சியும்

6. இதன் பிரதிபலன்களில் ஒன்றாக பத்திரிகைக் கைத் தொழில் வேகமாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியமை

ஐரோப்பியர் காலத்தில் ஏற்பட்ட இந்த சமூக மாற்றங்கள் காரணமாக சொல்லும் முறையிலும் சொல்லும் பொருளிலும் சொல்லும் ஊடகத்திலும் மாற்றம் பெற்று புதியவகையினதாய்த் தோற்றம் பெற்ற தமிழ் இலக்கியங்கள் நவீன தமிழ் இலக்கியங்கள் எனப்பட்டன. சமூக மாற்றங்கள் காரணமாக தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் இலக்கியத்தில் நவீனத்தை வெளிப்படுத்தும் தன்மை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் ஆரம்பித்து விட்டது.

நவீன கவிதையும் பாரதியும்

நவீன இலக்கியம் பிரக்ஞை பூர்வமாக பாரதியாலே முன்னிறுத்தப்பட்டது. தமிழ் இலக்கிய மரபிலே பாரதி தான் புதிய விடயங்களைப் புதிய முறையிலே எழுதுகிறார் என்பதை அவ்வப்போது தன் கவிதைகளிலே எடுத்துக் கூறுகின்றார் சொல்புதிது சுவை புதிது பொருள் புதிதாய் எனிய நடை எனிய சந்தம் யாவரும் விரும்பும் மெட்டினைக் கொண்ட பாடல்கள், ஓரிரண்டு வருசத்து நூற்பழக்க முடையோரும் எனிதில் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய பாடல்கள் எழுதப்பட வேண்டும் புது நூல்கள் இயற்றப்பட வேண்டும் என விரும்பினார். சாதிய விடுதலை தொழிலாளர் விடுதலை

பெண்விடுதலை மொழிவிடுதலை நாட்டு விடுதலை போன்ற விடுதலைச் சிந்தனைகளை பாடுபொருளாகக் கொண்டார். ஏற்கெனவே நாட்டிலிருந்த மூட நம்பிக்கைகளை ஒழிக்க வேண்டும் எனக் கருதினார். அதனால் அவர் தமிழின் நவீன கவிதையின் முன்னோடி என அழைக்கப்பட்டார்.

ஈழத்தில் நவீன இலக்கியம்

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை நவீன இலக்கியம் தமிழகத்தை விடச் சற்றுப் பிந்தியே ஆரம்பிக்கிறது. நவீன இலக்கியத்தில் சிறுகதை கவிதை, நாவல் ஆகியன முக்கியமானவை. நவீன கவிதை என்று நோக்கும் போது அக்காலத்தில் பாரதியினளவுக்கு மிகத் தீவிரமான முறையில் நவீன சிந்தனைகளை தமது கவிதைகளில் ஈழத்தவர் வெளிப்படுத்தவில்லை எனினும் நவீன இலக்கியத்துக்குரிய சிற்சில தன்மைகளை தமது கவிதைகளில் 20ஆம் நூற்றாண்டில் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த ஈழத்துக் கவிஞர்கள் மேலோட்டமாகவேனும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அந்த வகையில் பாவலர் தெல்லிப்பழை அருளம்பலவனார் துரையப்பா பிள்ளை முதலில் கவனத்திற்குள்ளாகிறார். தெ.அ. துரையப்பாபிள்ளையை ஈழத்து நவீன தமிழிலக்கிய முன்னோடி எனக் குறிப்பிடுவார் கைலாசபதி (கைலாசபதி.க.2002:23) ஈழத்து நவீனத்தின் ஊற்றுக் கால்களில் ஒருவராக தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளையைக் குறிப்பிடுவார் சிவத்தம்பி ஈழத்துக்கவிதை மரபைப் பாரம்பரியப் போக்கிலிருந்து நவீனத்தின்பால் வழிநடத்தியவர்களில் ஒருவராகக் கொள்வார் அவர் (சிவத்தம்பி 2007:223)

பாவலர் தெ.அ. துரையப்பாபிள்ளை பின்னணி

1872 இல் பிறந்த பாவலர் தெ.அ. துரையப்பா பிள்ளை தெல்லிப்பழையில் மிசனரிமாரால் நடத்தப்பட்ட பள்ளியிலும் பின்னர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் பயின்றவர். கேம்பிரிஜ் கலாசாலைத் தேர்விலே தனது 19வது வயதில் ஆங்கிலம் முதலிய பாடங்களிலே விசேட புள்ளிகள் பெற்றுத் தேர்ச்சியுற்றவர். அதன் பின்னர் அரசாங்கக் கணக்காளராகக் கடமையாற்றியவர். இரண்டாண்டு காலம் பாணந்துறையிலே ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய பின்னர் 1894 இல் இந்தியாவுக்குச் சென்று பம்பாயிலுள்ள கோலாப்பூர் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் பின்னர் பெல்காம் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் கடமையாற்றினார் பின்னர் தாயின் விருப்பப்படி இலங்கைக்கு வந்த துரையப்பாபிள்ளை இலங்கையிலே ஆசிரியப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தினார். பொதுத் தொண்டுகளிலே முக்கியமாக கல்வித்தொண்டிலே ஈடுபாடுடையவராக இருந்தார்.

அக்காலத்தில் பெரும்பாலும் ஆங்கிலக் கல்வியில் ஈடுபட்டோர் பத்திரிகைகளிற் கடமை யாற்றியதுடன் இலக்கியங்களிலும் ஈடுபாடுள்ளோராக இருந்தனர். துரையப்பாபிள்ளை அக்காலத்திலே பாடல்கள் இயற்றுவதிலே கவனஞ் செலுத்தினார்.

துரையப்பாபிள்ளையைப்பற்றி கைலாசபதி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

நவீன ஈழத்து இலக்கியத்தைப் பற்றி எழுதுவோர் பலர் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு விட்டே தமது பணியைத் தொடர்வர். ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடி இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இலக்கிய முதல்வர் நவீனத்துவத்தின் விடிவெள்ளி என்றெல்லாம் பலரால் பாராட்டப்பட்டுள்ள துரையப்பா பிள்ளை (1972-1929) சுப்பிரமணிய பாரதியின் சம காலத்தவர் என்பதும் அவ்வப்போது சுட்டிக் காட்டப்படுவதொன்று. (கைலாசபதி: 1986: 107)

துரையப்பாபிள்ளை இலங்கை யாழ்ப்பாணத்திற் பிறந்தவரெனினும் அவர் வட இந்தியாவில் கற்றவர் கற்பித்தவர். இந்திய விடுதலைப் போராட்டங்களில் ஈடுபாடுடையவர். சாமுவெல் ஹற்சின் ரெயிலர் என்ற பெயரில் கிறிஸ்தவராக மாறிப் பின்னர் மீண்டும் சைவத்துக்கு மாறியவர்..ஆசிரியராகவும் சமூக விடயங்களில் ஈடுபாடுடையவராகவும் விளங்கினார். தெல்லிப்பழை மகாஜனாக்கல்லூரியை ஆரம்பித்தவரும் இவரே. ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்தவராக இருந்த படியால் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியால் வெளியிடப்பட்ட உதய தாரகையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்ததுடன் பல்வேறு விடயங்கள் பற்றியும் உதயதாரகையில் எழுதியுள்ளார். 1901 இல் உதயதாரகைப் பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினார். 1921 இலிருந்து இந்து சாதன பத்திரிகைக் குழுவின் அங்கத்தினராகப் பணி புரிந்து வந்தார். இந்த அனுபவங்களின் தாக்கங்களை அவரது ஆக்கங்களில் காணலாம். சமூகத்திலும் இலக்கியத்திலும் ஒரு செயற்பாட்டாளராக (activist) இயங்கி வந்துள்ளமையை அவரது வரலாறும் இலக்கியங்களும் தெரிவிக்கின்றன.

அவரது பாடல்கள் சிந்தனைச்சோலை எனும் நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளமையை நாமறிவோம். சிந்தனைச் சோலையில் பின்வரும் பாடல்தொகுதிகளும் நாடகம் ஒன்றும் சில தனிப்பாடல்களும் இடம் பெறுகின்றன.

1. இதேர்பதேச கீதரசமஞ்சரி 1901 (கிறித்தவ கீதங்கள்)
2. சகலகுண சம்பன்னன் 1905(நாடகம்)
3. சிவமணிமாலை 1927
4. யாழ்ப்பாண சுவதேசக்கும்மி
5. எங்கள் தேசநிலை

சிந்தனைச் சோலையில் இப்பாடல்கள்: பக்திமலர், தேசிய மலர், சமூகமலர், சீலமலர், உணர்வு மலர், நாடகமலர் என வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவரைப் பற்றி பிறர் எழுதியவை இறுதியில் இணைப்பு மலராக தரப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ 1900 முதல் 1927 வரையில் எழுதிய பாடல்களைக் கொண்டதாக சிந்தனைச் சோலை அமைகிறது.

துரையப்பாபிள்ளையின் பக்திப்பாடல்கள்

முதன்முதலாக தமிழில் நவீன கவிதைகளை எழுத முற்பட்ட எல்லோருமே பக்திப்பாடல்களையும்

இயற்றியுள்ளனர் இதற்கு துரையப்பாபிள்ளை விதி விலக்கானவரல்ல. துரையப்பாபிள்ளை ஆன்மீக ஈடுபாடு கொண்டவர். 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலக் கல்வி பெற்ற பலர் கிறித்தவத்தின்பால் ஈர்க்கப்பட்டது போல இவரும் கிறித்தவத்தின்பால் ஈர்க்கப்பட்டவர் ஆயினும் மனந் திரும்பி மீண்டும் சைவத்திற்கு வருகிறார். இந்த மத அனுபவங்கள் அவரது பாடல் களிற் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. சிந்தனைச் சோலையில் வரும் பக்திமலரில் அமைந்துள்ள பாடல் கள் பக்திப் பாடல்களாகவுள்ளன. அவர் கிறித்தவராக இருந்தபோது இதோபதேச கீதரசமஞ்சரி என்ற பெயரில் கிறித்தவ பக்திப் பாடல்களையும் பின்னர் சைவத்துக்கு மாறி சிவமணிமாலை என்ற பெயரி லமைந்த பக்திப்பாடலையும் பாடியுள்ளார். பக்திப் பாடல்களாக இவை அமைந்தாலும் சமூக சீர்திருத்தம் பற்றிய கருத்துக்களை உள்வாங்கியே இவை இயற்றப் பட்டுள்ளன.

இதோபதேச கீதரச மஞ்சரியிலிருந்து (கிறித்தவ மத துதிப்பாடல்) பின்வரும் பாடலை சமூக சீர்திருத்தக்கருத்துகளை உள்வாங்கிய பாடலாக உதாரணம் காட்டலாம்.

துய்ய தேவனை மெய்யன்போடு
தொழுது வருவாய் மனமே
மனமே அனுதினமே
பரன் சினமே வருமுனமே

உன்னைப்போலப் பிறரை நேசித்
துண்மை சொல்ல நாடு
நாடு அன்பு கூடு
தவிர்கேடு வரும் வீடு

இவ்வடிகளிலே கிறித்தவக் கொள்கையான உன்னைப் போல் பிறரையும் நேசி என்பதனை எடுத்துக் கூறுகிறார் நற்குண நற்செய்கைகள் என்ற பாடலிலே சற்குணனாக இருக்க வேண்டும் துஷ்டருடன் சேரக் கூடாது என்பது போன்ற அறக்கருத்துகள் பலவும் கூறப்படுகின்றன.

அவரது பக்திப்பாடல்கள் அமைப்பில் பண்டைய பக்திப்பாடல்களை நினைவுறுத்துகின்றன. உதாரணமாக சிவமணிமாலையிலிருந்து ஒரு பாடலைக் காட்டலாம். அருணகிரிநாதரின் கந்தரலங்காரப் பாடல்களில் ஒன்றான நாளென் செய்யும் வினைதான் என்செய்யும் என்றபாடலை துரையப்பாபிள்ளையின் பின்வரும் பாடல் நினைவூட்டுகிறது

நோயென்ன செய்யுதரித்திரமென் செய்யுந்நாறெனுமென்
ணாய்வரும் இன்னலென் செய்யுந்நிமனமே.
(சிவமணிமாலை 18)

மாணிக்கவாசகரின் பாடல்களின் செல் வாக்கையும் இவரது பாடல்களிற் காணமுடியும்.

தமிழ்மொழி பற்றிய கரிசனை

ஆங்கில ஆட்சிக்கெதிராக சுயமொழி சுய தேசம் பற்றிய சிந்தனை இக்காலத்தில் தோன்றிய

இலங்கை இந்திய மத்தியதர வர்க்கத்தினரிடையே காணப்பட்டது. புதிதாய் வந்துள்ள பிரித்தானிய ஆட்சி இலங்கை மக்களின் இயல்பான வாழ்க்கையையும் சமயம், மொழி ஆகியவற்றைப் பாதிக்கிறது என்ற பயம் அவர்களிடையே முளைவிட்டது அத்துடன் தமது மொழியில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய மாற்றங்களைப் பற்றியும் அவர்கள் உணர்ந்தனர். அந்த வகையில் துரையப்பா பிள்ளையும் இக்காலக் கவிஞர்கள் போன்றே தன் தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழி பற்றிய கரிசனை உடையவராக இருந்தார்

அவரது தமிழ் மாதின் பிரலாபம் என்ற கவிதை ஆங்கிலம் கற்போரைப் பார்த்து தமிழைக் கற்குமாறு கேட்பதாக அமைந்தது. அடிகள் பின்வருமாறு.

எனதருமைப் புத்திரரே என்றனைக் கைவிட்டுவிட்டு
பன்னரிய அன்பாய் பரஅங்லோ மாது தன்னை
பொன்னிகரு மன்னையெனப் பூசனை செய் தேற்றுவர
என்ன பவம் செய்தெனே ஏற்குமீதோ உங்களுக்கே

முன்னொரு காலம் முழுவதுமனுக்கலம்
முத்தமிழெனக் கது மணக்கோலம்
பின்னவகாலம் பிறந்த வலங்கோலம்
பெருகிடச் செய்ததிக் கலிகாலம்

பெற்றவள் மேலே பிள்ளையவள் பாலே
பிறதொரு ஸ்தீரி தாயென்றவள் பாலே
பற்றுறல் போலே பர விங்லிகுடி நூலே படித்தீர்
எனைப் பேணும் இனிமேலே

தமிழ்ப் பாசையின் மகத்துவம் என்ற தலைப்பிலும் ஒருபாடல் உள்ளது அதிலே தமிழ் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து பிறந்ததென்பது பொய் இராமகாதை, புகழேந்தியின் பாடல்கள் ஓளவையின் பாடல்கள் என்பன தமிழிற் சிறந்தவை என்பன போன்ற கருத்துகளை முன்வைக்கிறார். அதே நேரம் ஆங்கிலக் கல்வி அவசியம் என ஆங்கிலோ கல்வி அவசியம், ஆங்கிலோ கல்வி தரும்படி மகன் கேட்டல் என்ற கவிதைகளில் அவர் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

சமூக சீர்திருத்தப் பாடல்கள்

சமயப்பாடல்கள் தவிர யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி எங்கள் தேசநிலை ஆகியவை சமூக சீர்திருத்தப் பாடல்களாகவும் சுயதேசம் பற்றிய கரிசனையைக் கொண்டுள்ளதாகவும் உள்ளன.

இதற்கு உதாரணமாக யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மியிலிருந்து ஒருசெய்யுளை இங்கே காட்டலாம். அது அவரது சீர்திருத்தச் சிந்தனைக்கும் ஆங்கில மோகத்திலே தமிழர் வீழ்க்கூடாதெனச் சிந்தித்தமைக் கும் எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது..

தமிழருடுத்திடும் வேட்டி விட்டு-சிலர்
சாரமுடுக்கிறார் மானங் கெட்டு
அமிதமாய்ப் புறதேச வேஷமிட்டு-சிலர்
அந்நியராகிறார் அதனையிட்டு

சிகறெற்றெனு மொரு புதுச்சூட்டு
 இது சீமையால் வருமொரு பெருமருட்டு
 பகருமொன்பது நஞ்சுசேருட்டு
 கொஞ்சப்பணம் போகுதோ சீமைக்கதன் பொருட்டு

ஆங்கிலம் கற்று ஆங்கிலேயர்போல நடித்தல் தம்மிலும் பெரியவரில்லை எனக்கருதுதல், ஆண்கள் வேட்டி யுடுத்துவதை விட்டு சார முடுத்தல், சிகரெட்டுப் புகைத்தல் போன்றவற்றை வெறுத்துக் கூறும் அவர் ஆங்கிலேயாட்சியால் இளைஞரிடையே ஏற்பட்டு வந்த சமூக மாற்றத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்

வாலிபர் பெரியோரை ஏசுகிறார்- அவர்க்கு
 மரியாதை செய்திடக் கூசுகிறார்
 போலி நியாயங்கள் பேசுகிறார்-சொல்லும்
 புத்திகளை யப்பால் வீசுகிறார்

துரையப் பாபிள் ளையின் பாடல் கள் பழைமையை முற்றாக வெறுக்கவில்லை. பழைமையில் நின்றே புதுமையை ஏற்க முயல்கிறார். துரையப்பாபிள் ளை பாரதியினளவுக்கு சாதிக் கொடுமையை வெறுத்தவரில்லை. துரையப்பாபிள் ளை ஆங்கிலேயரையும் முற்றாக வெறுத்தவரில்லை. ஆனால் மேலை நாகரிகங்கள் தமிழரின் உணவில் உடையில் பழக்க வழக்கங்களில் கலப்பதை வெறுக்கிறாரா என்பதைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

பெண்கள்

துரையப்பாபிள் ளை பெண்கள் கல்வி பெற வேண்டும் என்று விரும்பியதை பெண்கள் கல்வி என்ற கவிதை காட்டுகிறது. கல்வியில்லா மங்கையோடு மணாளன் இன்பமாக வாழ முடியாது புத்திரர்களுக்கு கல்வியூட்ட முடியாது என்பது அவர் கருத்தாகும் எனினும் பெண்கள் பாரம்பரியத்தைக் காக்க வேண்டும் என்பது அவரது கொள்கையாக இருந்தது.

ஆங்கில நாகரிகத்தின் காரணமாக பெண்களில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றத்தை இவ்வாறு விவரிக்கிறார்.

கொண்டைக்குப் பூச்சூட்டும் குணம் போச்சு- நாடாக்
 கொண்டு மயிர் முடிக்குங் காலமாச்சு
 தண்டை பாதசரங்கள் தவிப்பாச்சு- பெண்கள்
 சப்பாத்துள் நொண்டும் அவகாலமாச்சு

எண்ணெய்க்குப் பதிலாகப் போடுகிறார் - வஸ்லின்
 எதற்கும் அந்நியப் பொருள் தேடுகிறார்.
 கண்ணைக் கண்ணாடியால் மூடுகிறார்- மோடி
 காட்டும் போலிப் பொருள் தேடுகிறார்

பெண்கள் பற்றி பாரதி கொண்டிருந்த கருத்துக்கும் துரையப்பாபிள் ளை கொண்டிருந்த கருத்துக்கு மிடையே வேறுபாடுள்ளது. நாணும் அச்சமும் நாய் கட்டு வேண்டுமாம், ஆணுக்குப் பெண் இளைப்பில்லை என்று பாடியவர் பாரதி, மாறாக துரையப்பாபிள் ளையோ

நாண் மட மச்சம் பயிர்ப்பென வான்றோர்
 நவினுமரும் லட்சணங்கள் சற்றும்

புண்டிலராய் சில நவீனஸ்தீரிகள்
 புரிசெயல் கேளடி சங்கமின்னே

ஆண்களுக்குத் தமக்கும் மென்வித்யாசமென்
 றார்க்கு மஞ்சாத அகந்தை கொண்டு
 வீண்காங் கணங்கட்டும் பெண்களா லிந்நாடு
 வெட்கமடையுமே சங்கமின்னே

பெண்கள் வீணாகக் கங்கணங் கட்டக்கூடாது என்று கூறுகிறார் அத்துடன் ஆண்கள் செய்யும் வேலைகளை ஆண்கள் செய்ய வேண்டும் பெண்கள் செய்யும் வேலைகளைப் பெண்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதும். பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாக வேலை பார்க்கக் கூடாது வீட்டுவேலையையே பார்க்க வேண்டும் என்பது அவர் கருத்தாகும் அவ்வாறு பெண்கள் வேலை பார்த்தால் ஆண்களின் வேலையைப் பறித்ததாகும் என்கிறார் மேலைத் தேசத்தில் நவீன ஸ்தீரிகள் மேவுந் தாறுமாறுகள் அனந்தம் வேலைத் துறைகளிலாண்களைப் பெண்கள் விழுத்தத் துணிகிறார் சங்கமின்னே

அதுமட்டுமல்லாது ஆண்களாலேயே படிப்பதற்குக் கஷ்டமான விடயங்களைப் பெண்கள் கற்பதானால் புத்திரர் பெற்று வளர்த்திடப் போதுமான பலத்தை இழக்கிறார்கள் என்ற கருத்தையும் அவர் கொண்டிருக்கிறார். பெண்களின் வேலை இல்லங்களைப் பேணுதல் கணவரைப் பேணுதலே தவிர ஆண்களின் உத்தியோகத்தினைப் பறித்தல்லல என்கிறார் இப்போக்கானது அவர் பெண்கள் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்தியலையும் சார்ந்திருந்த சமூகத்தின் சிந்தனையையும் காட்டுகிறது.

சமூகத்தின் வேறு குறைபாடுகள்

விவசாயத்தில் புதிய தொழில் நுட்பங்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கூறும் அவர் புதிய கல்வி முறையால் பழைய தொழில்கள் கைவிடப்படும் அபாயத்தையும் கூறுகிறார்.

கற்றவர் கமந்தனை விரும்பவில்லை அல்ல
 கல்வியாலவர் மனம் திரும்பவில்லை.
 நற்றிறனதனா லரும்பவில்லை கம
 நல பேறுகள் நிரம்பவில்லை

அவர் ஆங்கிலேயரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட புதிய மாற்றங்களை விரும்பவில்லை. எனினும் அவ்வப்போது ஏலவே தமிழ்ச் சமூகத்தில் இருந்த சமூகக் குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறத் தவறவில்லை.

கோயில்திருவிழாக்கள்

கோயில்களில் வாண விளையாட்டு
 தாசிக் கூத்தெனும் அருவருப்பானவாட்டு
 மாயிரு மொங்கள் சைவ வளநாட்டுத் தெய்வ-
 மதத்துப் பதிகள் விட்டதனை யோட்டு
 வாண வேடிக்கைகள் சமய வழிபாட்டுக்கு
 தீங்கானவை என அவர் கருதுவதை இது காட்டும்.
 தேவரடியார் களால் கோயில்களில் ஆடப்பட்ட

ஆட்டங்களை நாவலர் தன்காலத்தில் வெறுத்த தொதுக்குவதை நாம் அவதானிக்கலாம். அக்கருத்தையே துரையப்பாபிள்ளையும் கொண்டிருந்தார் என்பதனை முற்குறிப்பிட்ட அடிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

சீதனம்

அக்காலத்தில் தமிழரின் திருமணத்தில் சீதனம் முக்கியம் பெற்றிருந்ததை துரையப்பாபிள்ளையும் தன் கவிதைகளில் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

சீதனம் வரவர ஏறுகுது“நகை

திகழ் தங்கம் வயிரமாய் மாறுகுது“

நீதிநெறி தன்னை மீறுகுது

தான் விரும்பாத அல்லது தனக்குப் பிடிக்காத விடயங்களை நடப்பு விடயங்கள் பற்றி கூறும்போது இது இவ்வாறு நடக்கிறது என்று கூறுவது அக்காலத்திலேயே சீதனத்துக்கான எதிர்ப்பு காணப்பட்டதைத் தெரிவிக்கிறது. இந்தியாவில் வாழ்ந்த காலத்தில் இந்திய தேசியவாதிகளின் கொள்கைகளினால் அவர் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தார். கோகலேயின் செல்வாக்கு அவரில் அதிகமாகக் காணப்பட்டதென்பார் கைலாசபதி. அதன் காரணமாக இந்தியாவில் காங்கிரசாரினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்நியப் பொருள்களுக்கெதிரான தடை மது ஒழிப்பு ஆகியன துரையப்பாபிள்ளையைக் கவர்ந்திருக்கின்றன. கடையில் அந்நிய தேச பொருள் வாங்குதலால் எங்கள் காசு அங்கே (அந்நிய தேசத்துக்கு) ஓடுகிறது. என்று தெரிவிக்கிறார் (சி.சோ பக்: 80) சுயராஜ்யம் பற்றிய சிந்தனையையும் அவர் முன்வைக்கிறதைக் காணலாம்.

சுயராஜ்யம் சுயராஜ்யம் என்ற சத்தம் - எங்கும்

தொனிக்குதே எங்கள் காதுகளில் நித்தம்

நயமாகச்சனங்களை அதற்கே சித்தம் -செய்ய

நாம் காணோ எங்குமேதும் ஆயத்தம்

இலந் கையில் சுயராஜ்யத்துக் கான போராட்டங்கள் தீவிரமாக எழவில்லை என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. சனங்கள் கிளர்ந்தெழுந்தால் தான் தலைவர்களால் சுயராஜ்யம் பெறமுடியும் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (சி.சோ பக்: 81)

மதுபானத்தினால் ஏற்படுந் தீமைகள்

மதுவிலக்கு பற்றிய கருத்துகள் தேசியத்துடன் முனைவிட்டன. துரையப்பாபிள்ளை அளவெட்டி மது விலக்குச் சங்க வருடாந்த விழாவில் பாடிய பாடல்கள் மதுவினால் வருங்கேடுகள்பற்றி எடுத்துக் கூறுகின்றன. தேவைக்காக எழுதப்பட்ட பாடல் என்றாலும் மேலைத் தேய மதுபானம் கள் போன்றவை சமூகத்தைச் சீரழிப்பதை எடுத்துக் கூறுகிறார். (சி.சோ பக்: 155-157) சாராயம் விஸ்கி போன்றவை நச்சு மருந்துகள் எனவும் கள்ளுண் பவன் மட்டுமல்ல கள்ளிற் கருத்துறச் செய்பவனும் பாவி அதைக் கொள்ள முயற்சி செய்வோன் பாவி கள்ளுக் குதக்காரன் மாபெரும்பாவி எனவும் அதனால் ஏற்படும் தீமைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

நாடகம்

அக்காலத்தில் கவிதை எழுதுவதில் ஈடுபட்ட பலர் நாடகங்களை எழுதுவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். உதாரணத்திற்கு பாரதிதாசனைக் குறிப்பிடலாம். பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை சகலகுணசம்பன்னன் என்ற நாடகத்தை உரையும் செய்யுளும் கலந்து எழுதியுள்ளார். உரையிடையிட்ட பாடல் என நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

துரையப்பாபிள்ளை தனது கவிதைகளிலே எடுத்தாண்ட விடயங்களைப் பின்வருமாறு வரையறுக்கலாம்.

பக்தி

தேசியம் தமிழ் மற்றும் தமிழ்ப்பண்பாடு பற்றிய உணர்வு

மது சுருட்டு சீதனம் போன்றவற்றை எதிர்த்தல்

ஒழுக்கத்தை வற்புறுத்தல்

ஆங்கிலம் கற்றல் அவசியம்

பெண்கல்வி

எனலாம். இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் துரையப்பாபிள்ளை கவனத்திற் கொண்டாலும் பாரதி போன்று தீவிரமாக சொல்லவில்லை. தனக்குப் பிடிக்காத விடயங்களை எடுத்துக்கூறி அவை தவிர்க்கப்பட வேண்டியது எனக் கூறுகிறார் தவிர ஆங்கில ஆட்சியால் சமூகத்தில் நடை உடை பாவனைகளில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்கள் அவருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை. பெண்கல்வியைக் கூட கணவனைப் பேணவும் குழந்தைகளை சீராக வளர்க்கவும் உதவ வேண்டும் என்பதற்காகவே விரும்புகிறார்.

கவிதையில் எளிய மொழி நடையைக் கையாண்டுள்ளார் எனினும் சிலவேளை வலிதில் சொற்களைப் புணர்த்தி எழுதயிருப்பதனால் வாசகன் சில சந்தர்ப்பங்களில் இடர்ப்பட வேண்டியும் உள்ளது. யாழ்ப்பாண வழக்குச் சொற்களை ஆங்காங்கே காணலாம். இடம்பங்கள், இலேசு, கமக்காரர், பிரயாசை, வடிவு, மோடி போன்றவற்றை உதாரணமாகக் கூறலாம். சமஸ்கிருதச் சொற்களையும் ஆங்காங்கே கையாண்டுள்ளார்.

இறுதியாக துரையப்பாபிள்ளையின் கவிதைகள் பற்றி கைலாசபதியின் கருத்து இங்கே முக்கியமானது.

பாரதியாருக்குப் பத்து வயது மூத்தவரான துரையப்பாபிள்ளை பல வழிகளில் பாரதி சென்ற இலக்கியப் பாதையிலே சிறிது தூரம் நடந்தார். ஈழத்தில் அவரே சமூக சிந்தனையைக் கவிப் பொருளாக்கியவர். எளிமையைக் கவிதைப் பண்பாக்கிக் காட்டியவர். சீர்திருத்தத்தை சீரிய முறையில் எடுத்தியம்பியவர். தேசியத்தை கல்வி கவிதை ஆகியவற்றில் புகுத்தியவர். இவையெல்லாம் இருந்தும் பிற்காலத்தில் பின் தங்கி நின்றார். அதனால் புரணத்துவம் பெறத் தவறிவிட்டார்.

(கைலாபதி 1986)

இன்று அந்தப் பாடசாலையின் குழல் என்றுமில்லாதபடி களைகட்டிப் போயிருந்தது.

அதிபர் ஆசிரியர்கள் முதல் மாணவர்கள் வரை ஏதோ குதூகலத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்தனர்.

அங்குமிங்கமாக ஓடியாடி வேலைகளில் மூழ்கி பொறுப்புடன் நடப்பதாக ஒருவருக்கொருவர் காட்டியபடி இருந்தார்கள்.

பாடசாலைச்சமூகமே அங்கு கூடி நின்று மண்ணில் கால்கள் பாவாது அந்தரத்தில் அலைந்து கொண்டிருப்பது போல பரபரத்து போயிருந்தது.

வேறொன்றுமில்லை.

புதிய மாடிக்கட்டிடத்தின் திறப்பு விழா இன்று.

காலை ஒன்பது மணிக்கு விழா ஆரம்பிக்க ஏற்பாடாகியிருந்தது.

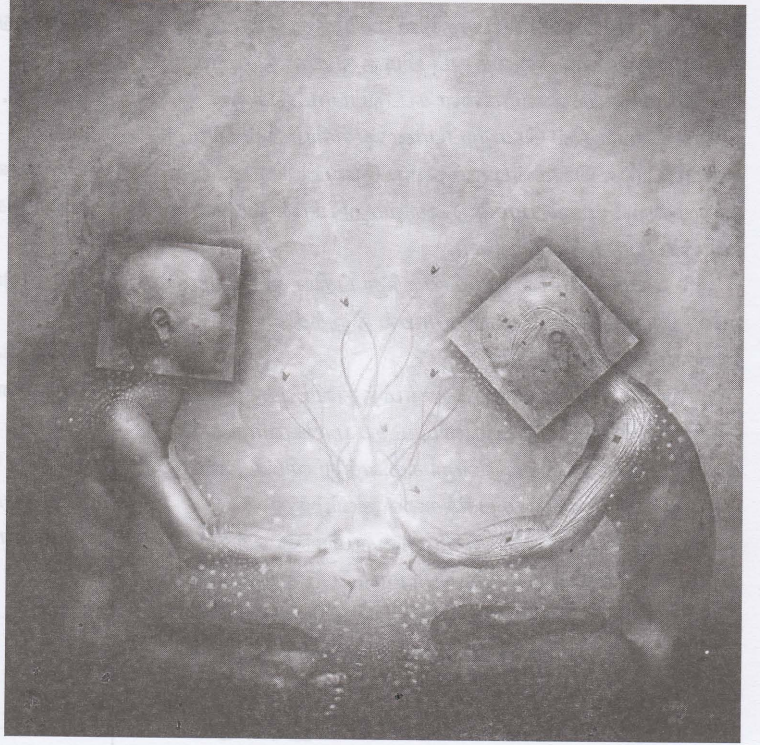
பாடசாலை வளவின் தெற்குப் பக்கத்தே புதிதாக முளைத்த அந்த இரண்டு மாடிக் கட்டிடம் கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நின்றது. அது வெள்ளையடிக்கப்பட்டு வண்ண வண்ணமான மாலைகள், தோரணங் களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு புதுப்பொலிவு தந்தது.

சமூக நலன் விரும்பிகளின் வேண்டு கோளின் வேண்டுகளின் பேரில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனமொன்றின் நிதிக்கொடையில் கட்டப்பட்டது. அதுவும் அப்பாடசாலையின் சுற்றத்திலிருந்து வருகின்ற ஏழைப்பிள்ளைகளின் பேரில் தவமாகக் கிடைத்த கட்டிடம் அது.

இன்று வழமைக்கு மாறாக, பாடசாலை வளவு, நடைபாதைகள் துப்பரவு செய்யப்பட்டிருந்தது. வளவில் மண்டிக் கிடந்த புல் செடிகள், இறைந்து கிடந்த கடதாசிகள், சொப்பிங் பைகள், பெருமரங்களிலிருந்து உதிர்ந்து விழுந்த இலை குழைகள் என ஆங்காங்கே குவிந்திருந்த குப்பைகள் எல்லாம் மாணவர்களின் சிரம பணியினால் அகற்றப் பட்டிருந்தன. பாதைகளை மூடி வளர்ந்திருந்த பூச்செடிகள் அளவாகக் கத்தரிக்கப்பட்டு ரம்மியமாக காட்சியளித்தது.

வழக்கமாக, நேரம்பிந்தி வருகின்ற ஆசிரியர்கள் கூட நேரத்துக்கே ஆஜராகி யிருந்தனர்.

அவர்களது மெச்சும்படியான கடமையுணர்வுக்கு காரணம், மாகாணசபையின் பேராண்மைக்குரிய அரசு நிர்வாகி பிரதமவிருந்தினராக வருகை தர விருப்பது

பலி ஆட்கள்

தான். அவர் ஏக அதிகாரங்களையும் தன்னகத்தில் கொண்டு மாட்சிமை தாங்கிய குறுநில மன்னர் போல் செயற்பட்டு வருபவர். மாகாணத்தின் சகல விடயங்களிலும் அவர் தான் இறுதி முடிவு எடுப்பவர் என்பது சகலரும் அறிந்தது தான்.

இந்தப் பரபரப்பில், அதிகாரிகளை ஏற்றியிறக்கும் திணைக்கள வாகனங்கள் திணைக்களத்துக்கும், பாடசாலைக்கு மாக அலைந்த படியிருந்தன.

இந்த நிகழ்வில் கலந்து கொள்வதற்காக அதிகாரிகள், உத்தியோகத்தர்கள் வேறு நேரத்துடனேயே கூடிவிட்டனர். அவர்களும் தமக்குரிய அதிகாரத்தோரணையை முகங்களில் அணிந்து கொண்டு விறைப்பாக நின்றனர். அவர்களில் பலருக்கு பாடசாலை புதிது. இன்று தான் முதன்முதலாக பாடசாலையை தரிசிக்கிறார்கள்.

அவர்களில் சிலர், பேராளுமைக்குரியவர் கலந்து கொள்ளும் இப்படியான நிகழ்வுகளில் பவ்வியம் பேணி அவரிடம் நல்ல பெயரை சம்பாதித்துவிட வேண்டுமென்பதில் குறியாக நிற்பதில் வல்லவர்கள். ஓரிருவர் இன்னும் சில மாதங்களில் ஓய்வு பெற வயதால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு நொந்து போயிருப்பவர்கள். தொடர்ந்தும் தமது பொன்னான சேவையை நீடிப்பதற்காக அவரது தயவை நாடி வந்திருக்கிறார்கள். தமது பதவி சுகத்துக்காக எதனையும் இழக்கத் துணிந்தவர்கள்.

புதிய கட்டிடத்தின் உள்ளேயும், வெளியேயும் ஆசிரியர்கள் சிலர் ஓடிக்கொண்டும் நடந்தகொண்டும் பரபரத்துப் போயிருந்தனர்.

மேடையமைப்பு, மண்டப ஒழுங்கு, அலங்காரம் பற்றிய அக்கறையும், மேலதிகாரிகளை மகிழ்விக்கும் அங்கலாய்ப்பும் அவர்களில் தெரிந்து.

சூழலின் களேபரத்தில் மகிழ்ந்து போய், ஒருவரை ஒருவர் கலைத்துப் பிடித்து சுதந்திரமாக ஓடித்திரிந்த மாணவர்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருதில் பொறுப்பான ஆசிரியர்கள் பிரயத் தனப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இடையிடையே வன்முறையை கையாண்டு ஒருவாறு மாணவர்களை வரிசைப்படுத்திவிட்டனர்.

பாடசாலை வாயிலிருந்து புதிய கட்டிடம் வரை இருமருங்கும் அசையாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

நேரம் ஒன்பதை அண்மித்துவிட்டது. வெயில் வேறு தகிக்கத்தொடங்கிவிட்டது. மாணவர்கள் நீண்ட நேரமாக கால் கடுக்க நின்று களைத்து விட்டனர். பலரது முகங்களிலும் பசிக்களை கவிழ்ந்து போயிருந்தது. காலை ஆகாரத்தை மறந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் பொருட்படுத்துவதாக இல்லை. இது மாணவர்களுக்கான விழாவல்லவே.

எல்லோருடைய குறியும் ஒன்றுதான். அரசு விருந்தினரை வரவேற்பது, அவர் தயவில் தங்கள் நலன்களை சேவிப்பது என்பதில் தான் இருந்தது.

இதைவிட வேறு பணி அவர்களுக்குக் காத்துக்கிடக்கவில்லை.

எல்லோரும் கண்களில் ஆவலைத்தேக்கிய படி, வாசலைப் பார்த்தபடி தவமிருந்தனர்.

அந்நேரம்...

செம்மண் புழுதியைக் கிளப்பியபடி வாகனம் ஒன்று வாசலில் வந்து நின்று. அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் பரபரத்துப் போய் தங்களை சுதாகரித்துக்கொண்டு எழுந்து நின்றனர்.

அது திணைக்கள மேலதிகாரியின் வாகனம். முன் கதவைத் திறந்து கொண்டு, இறங்கி வருவது அல்போன்ஸ்.

மேலதிகாரியின் அலவலக உதவியாளன். பேரளுமைக்குரியவருக்கு நெருக்கமானவன். அவரது இணைப்பாளரென ஒலு பதவியையும் தனக்கென சூடிக்கொண்டவன். அவர் கலந்து கொள்ளும் எந்த விழாவிலும் கமராவுடன் அலைந்து எல்லாவற்றிலும் தலையிட்டு பந்தா காட்டுபவன். இத்தனைக்கும் அவனிடம் உள்ள தகுதி சிங்கள மொழிப் பரிச்சயம் ஒன்று தான். பல தருணங்களில் மேலதிகாரிகள் கூட அவன் தயவில் தங்கள் காரியங்களை சாதித்திருக்கிறார்கள். அதனால் பயங்கலந்த மரியாதை அவன்மேல் அவர்களுக்கு.

அல்போன்ஸ் பேரளுமைக்குரியவருக்கென்று விசேடமான கதிரை ஒன்றை அவன் கொண்டு வந்திருந்தான்.

நீல வெல்வெட் துணியனால் கவரிடப்பட்ட சிம்மாசனம் போன்ற உயரமான கதிரை அது. அவர் அமர்வதற்கு பாடசாலைக் கதிரைகள் செளகரியம் கெடாது என்பது அவனது நம்பிக்கை. சமீப காலமாக, அவர் கலந்து கொள்ளும் விழாக்களுக்கெல்லாம், உடையார் வருகைக்கு முன் அவரது பொல்லு வந்து

சேர்வது போல, அந்தக் கதிரையும் வந்து சேர்ந்து விடும். அது மாணவர்களால் சிரமப்பட்டு இழுத்துப் பறித்து, மண்டப அரங்குக்கு சுமந்து செல்லப்பட்டது.

வெளியே, கழுத்துப்பட்டி அணிந்து தோற்றப் பொலிவு காட்டி புன்முறுவலுடன் நிற்கும் மேலதிகாரிகளிடம்,

“பெரியவற்றை வாகன அணி வெளிக்கிட்டிட்டு தாம் இப்ப வந்திடுவார் எல்லாரும் ஆயத்தமாக இருங்கோ”

பேரளுமைக்குரியவரை தரிசிக்க வந்தவர்கள் அவருக்கான மரியாதையை அல்போன்சுக்கு கொடுத்து புன்னகைத்தனர்.

ஏற்பாடுகளை ஒவ்வொன்றாக கவனித்தபடியிருந்த கோட்டக்கல்வி அதிகாரியைக் கடந்து செல்லும் போது அதனைக் கூறிவிட்டு அவசரமாக போனான் அல்போன்ஸ்.

இதனை அவதானித்த அதிபரும் கோட்டப்பணிப்பாளரிடம் ஓடி வந்து,

“அல்போன்ஸ் என்னவாம் சேர்...”

“வெளிக்கிட்டிட்டாராம் எல்லோரையும் அலேட் பண்ணிவையும்”

இத்தகவலை அதிபரும் தனக்குக் கீழுள்ள வரிடம் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டார்.

“சேர்... நீங்கள் கேட்டபடி எல்லாம் கிறான்டாதான் செய்திருக்கிறீர். பாருங்கோ எல்லாம் அந்த மாதிரி”

அதிபரின் முகபாவனையில் அதிகாரியை திருப்திப்படுத்தும் சாமத்தியம் வெளிப்பட்டது.

முன்னரும் ஒரு தடவை பிள்ளைகளின் மதிய உணவுக்கான பொருட்களை, பக்கத்துக்கடைக்கு விற்கப்போய், அந்த விவகாரம் பலருக்கு தெரியவர விசாரணைக்கென வந்த அவர்தான் அதிபருக்கு அபயமளித்தவர் என்பது வெளியே வராத சங்கதி.

அந்த நன்றிக் கடனுக்காக என்றும் நெஞ்சக் கோயிலில் ஏற்றி வைத்துப் பழகுவது அதிபரின் வழக்கம். சரி...சரி... நீர் உந்தப்பிள்ளைகளை ஒருக்கால் அடக்கி வையும் பாப்பம். எல்லாம் கத்திக்குளறுதுகள். பான்ட் வாத்தியக்குழுவை ரெடி பண்ணி வாசலுக்கு அனுப்பும்”

எனக் கூறிவிட்டு கைபேசியில் யாருடனோ தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு முகத்தை சீரியசாக வைத்துக் கொண்டார்.

இடையில், அதிபர் மனையியல் ஆசிரியையை அழைத்து,

“ரீச்சர்... விழா முடிய வாறவைக்கு லன்சு குடுக்க வேணும். அவையளைக் கூட்டிக்கொண்டு நேரை கோலுக்குத்தான் வருவன். அங்கை எல்லாம் ஒழுங்காயிருக்கணும், பரிமாறுறதுக்கு பொலிவான ரீச்சர்மாரை விடுங்கோ சரிதானை...”

மனையியல் ஆசிரியை இணக்கத்துடன் தலையாட்டிக்கொண்டார்.

பக்கத்தில் நின்ற மேலதிகாரி ஒருவர், “அதிபர் தேசிய கீதம் என்ன மாதிரி, தமிழிலை பாடக்கூடாது. சிங்களத்தில தான் பாட வேணும், தமிழில் பாடிக்கீடி

பெரியவரை குழப்பிப்போடாதையுங்கோ. அவரைப் பற்றித் தெரியும் தானை... முந்தி கந்தபுரத்து பள்ளிக் கூடத்திலை நடந்ததெல்லாம்”

“ஓம் சேர்... சிங்களத்தில பாடின கசெற் எடுத்து வைச்சிருக்கிறம் அதிலை பிரச்சினையில்லை”

அதிபரின் ஏற்பாட்டில் திருப்திப்பட்டுக் கொண்டார் மேலதிகாரி.

திடீரென மாணவர் பக்கமிருந்து சிறு சலசலப்பு எழுந்தது. கண்டிப்புடன் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டவர்கள் மரநிழல்களை நாடிக் கலையத்தொடங்கினர். கலவரத்துடன் வேடிக்கை பார்ப்பதில் முனைப்புக் காட்டினர்.

வரிசையில் நின்ற மாணவி ஒருத்தியை சிரேஸ்ட மாணவிகள் இருவர் தூக்கிக் கொண்டு வகுப்பறையை நோக்கி நடந்தனர்.

இடையே, இன்னொரு மாணவனையும் கைத்தாங்கலாக பிடித்தபடி இரு ஆசிரியர்கள் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

நீண்ட நேரம் வெயிலில் நின்றதால் மயக்கம் வந்ததாக கூட்டத்தில் சிலர் பேசிக்கொண்டனர்.

“காலையிலை சாப்பிடாமல் வந்ததுகளாம். எப்படித்தான் சொன்னாலும் கேளாதுகள் சேர். இதுகளை வைச்சுக்கொண்டு நான் எப்படி பள்ளிக் கூடம் நடத்தறது. அடைவு மட்டத்தை உயர்த்திக் காட்டுறது. நீங்கள் பாக்கிறியள்தானை சேர்...”

அதிபர் கோட்டப்பணிப்பாளரைப் பார்த்து சலித்துக்கொண்டார்.

“சேர்... உதுகள் உந்தப்பண்ணைப் பக்கத்திலையிருந்து வாறதுகள். அவை ஒரு மாதிரி. வேறை ஆக்கள். திருத்தேலாது சேர். எங்கட மதிய உணவை நம்பித்தான் வாறதுகள். காலேலை சாப்பிடாமல் வந்து பழகிவிட்டுதுகள்.”

மதிய உணவுக்குப் பொறுப்பான ஆசிரியை அதிபரை ஆமோதித்துக் கூறினார்.

பாடசாலைக்கு அருகில் இருக்கும் அந்த ஆசிரியை அதிபரின் போஷிப்பில் சலுகைகளை வரமாக பெறுபவர். அதிபருக்கு விசுவாசமானவர் அதனை எல்லா விடயங்களிலும் நிரூபிப்பதில் முந்திக் கொண்டு நிற்பவர்.

மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை தென்பட, “எல்லோரையும் ஒழுங்கு வரிசையா நிப்பாட்டி வையுங்கோ...”

மீண்டும் ஆசிரியர்களை அதிபர் கடிந்துக் கொண்டார்.

அவ்வேளை பட்டுச்சாறி சரசரக்க ஓடி வந்த மனையியல் ஆசிரியை,

“சேர், மினரல்வோட்டர் வாங்கேல்லை, மறந்தெல்லே போனம். மயூரன் சேறட்டையல்லே பொறுப்புக் கொடுத்தது. அவர் மறந்து போனார். பிள்ளையளை விட்டு வாங்குவம் சேர்...”

அதிபர் தவறை உணர்ந்து நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டார்.

“என்ன... இந்தச் சின்ன விசயமெல்லாம் உமக்குச் சொல்லித்தர வேணுமோ. வாறவர் ஆரெண்டதை மறந்திட்டீர்போலை. ஆமிலை இருந்தவர். எல்லாத்திலையும் ஒழுங்கு பாக்கிறவர். ஏதும் பிழைபாடு நடந்தால் என்னிலை குறைசொல்லக் கூடாது.”

அருகில் நின்ற கோட்டக்கல்வி அதிகாரி அதிபர் மேல் சீறிப்பாய்ந்தார்.

அதிபர் சிரித்து சமாளித்தபடி காசை எடுத்து மனையியல் ஆசிரியையிடம் நீட்டினார்.

கைபேசியில் அடிக்கடி அல்போன்ஸ்குடன் தொடர்பு கொள்வதில் கோட்டக்கல்வி அதிகாரி குறியாக இருந்தார்.

நேரம் மதியத்தை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது.

மேலதிகாரிகள் மரநிழல்களில் தஞ்சமடைந்திருந்தனர். வெயிலை உச்சியில் தாக்கிகொண்டு பெரு மரங்கள் நிழலை பரப்பியிருந்தன. வீசிய மென்காற்றில் இலுப்பை பூக்களின் வாசனை நிரம்பியிருந்தது.

மாணவர்களிடையே மீண்டும் சலசலப்பு தெரிந்தது. நீண்ட நேரமாக கால்கடுக்க நின்று காத்திருந்த அசதி அவர்களுக்கு. சோர்ந்து போய் அலுத்துக் கொண்டனர்.

கட்டுப்பாட்டை இழக்கும் சூழலின் தன்மை கோட்டக்கல்வி அதிகாரியையும் பொறுமையிழக்கத் தூண்டிற்று. கைபேசியில் அல்போன்ஸ்குக்கு அழைப்பை ஏற்படுத்தினார்.

அவனது கைபேசி துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. அலுத்துப்போய் சிறிது நேரத்தில் திரும்பவும் முயற்சித்தார். தொடர்பு கிடைத்தது.

“பெரியவர் முக்கியமான சந்திப்பொண்டிலை நிக்கிறார் முடித்துக் கொண்டு முதல் உங்கதான் வாறாம்.” பதில் வந்தது.

அங்கு கூடியிருந்தவர்களிடம் மீண்டும் பரபரப்பு. தங்களை தயார்ப்படுத்துவதில் கரிசனை காட்டினர்.

வாசலில் விருந்தினரை வரவேற்க ஒழுங்கு செய்யப்பட்டவர்கள் தயார் நிலையில் நின்றனர். கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர் கையில் சந்தன மாலையுடன் நின்றார். மற்ற அதிகாரிகளின் கைகளிலும் கனத்தபடி மாலைகள் இருந்தன.

பான்ட் வாத்தியக்குழு தயார் நிலையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

வரவேற்பு நடனக்குழு தங்களை வண்ணமாய் அலங்கரித்துக்கொண்டு, அதிகாரிகளுக்கு முன் இடமெடுத்து நின்றது.

இரும்புக்கிலும் நின்ற மாணவர்களின் கைகளில் பூத்தட்டுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

ஒழுங்கமைப்புக்கு பொறுப்பான ஆசிரியர்கள் தமது பணியில் தீவிரம் காட்டியபடி இருந்தனர்.

அதிபர் எல்லாவற்றையும் கவனித்தபடி புன்முறுவலுடன் பெருமிதம் காட்டி நின்றார். எல்லாம் நிறைவு கண்டு விட்ட திருப்தி அவருக்கு.

அடிக்கடி தனது கழுத்துப்பட்டியை சரிசெய்த படி சூழலைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியில் மிதந்து போயிருந்தார்.

பேராளுமைக்குரியவரை வரவேற்கின்ற தடல்புடல்கள் களைகட்டிப்போயிருந்த வேளையில், சடுதியாக, கோட்டக்கல்வி அதிகாரியின் கைப்பேசிக்கு அழைப்பொன்று வந்தது. அவசரமாக தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். அது வேறு யாரிடமிருந்தல்ல. இணைப்பாளர் அல்போன்சின் அழைப்பு. “இண்டைக்கு உங்கடை புறோக்கிறாமை கான்சல் பண்ணியாச்சு. திடீரெண்டு அறிவித்தல் வந்திட்டுது. கிளிநொச்சியிலை அபிவிருத்திக் குழுக்கூட்டமாம். அமைச்சர்மாரும் அங்கை வருகினம். பெரியவர் அங்கை கட்டாயம் நிற்க வேணுமாம். உதை இன்னொரு நாளைக்கு பாப்பம்”

கோட்டக்கல்வி அதிகாரியின் முகபாவனையில் ஏமாற்றம் தெரிந்தது. உவப்பற்ற செய்தியை ஜீரணிக்கமுடியாத அவஸ்தை அவரிடம் வெளிப்பட்டது. அதனை அருகில் நின்றவர்களும் நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டனர்.

“சரி...சரி... நான் அதிபருக்கு சொல்லுறன் நீர் என்றை விசயத்தையும் மறந்திடாதீர். பெரியவரோடை கதைச்சு அதைச் செய்துதாரும். உம்மை நான் கவனிப்பன். சரி நான் இஞ்சை சமாளிக்கிறன். நேரிலை கதைப்பம்.”

பேச்சை அளவுடன் நிறுத்திக்கொண்டு அதிபரை அழைத்து தகவலை தெரியப்படுத்தினார். சன்னமாக இழைந்து வந்த அக்குரல் அவர் மனதில் சம்மட்டியாய் அடிப்பது போலிருந்தது. செய்தி சிறிது சிறிதாக கசியத்தொடங்கியது. அங்கு கூடியிருந்தவர்களையும் பற்றிக் கொண்டது. எல்லோரது முகங்களிலும் ஏமாற்றம். அதிர்ச்சி. மாலையும் கையுமாக நின்ற அதிகாரிகள் வேகமாகப்போய்தங்களது வாகனங்களில் ஏறிக் கொண்டனர். தாங்கள் எண்ணி வந்த காரியத்தை சாதிக்க

முடியாமல் போன வெப்பிரசாரம் அவர்களுக்கு. “இண்டைக்கு ஆசிரிய நிலையத்திலை விசேடகல்வி ஆசிரியர் செமினார் ஒண்டு நடக்குது. அவசரமாக அங்கே போக வேணும், நாளைக்கு ஒருக்கா என்னை வந்து சந்தியும் பாப்பம்..”

அதிபரிடம் கூறிவிட்டு பதிலுக்கு காத்திராமல் சருகுக்கள் மறையும் அரவம் போல ஓடி மறைந்தார் கோட்டக்கல்வி அதிகாரி.

வெய்யிலில் காக்க வைத்து சோர்ந்து போன மாணவர்கள் விட்டு விடுதலையாகி கலைந்து சென்றனர். அவர்களின் சத்தம் கூச்சலாய் பிரவகித்து பாடசாலையை அதிர வைத்தது.

நடந்தவற்றை உடனடியாக ஒப்புக்கொள்ள முடியாத அவஸ்தையில் அதிபர் யாரைப்பார்த்தாலும் வெறுப்பற்றவராய் அலுவலகம் நோக்கி நடந்தார்.

“சேர்... சேர்... சோட் ஈநஸ் சாப்பாடு எல்லாம் அப்படியே கிடக்கு அதுகளை என்ன செய்வம். பிள்ளையளுக்கு...”

அரக்கப்கரக்க ஓடிவந்த மனையியல் ஆசிரியையை அதிபரிடம் உருகி நின்றார்

“என்னப்பா இதையெல்லாம் போய் அதிபரிடம் கேக்கிறீர். அவர் இருக்கிற குழப்பத்திலை. எல்லா ரீச்சேசுக்கும் பார்சலா கட்டும் நானும் வாறன்”

அருகில் நின்ற அதிபருக்கு விசுவாசமான மதிய உணவுக்குப் பொறுப்பான ஆசிரியை பொறுப்புடன் திருவாய் மலர்ந்தார்,

அதிபரின் அலுவலகத்துக்கு வெளியே சுவரில் மாட்டப்பட்டு வர்ணம் உதிர்ந்து போய் மங்கித் தெரியும், “பிள்ளை நேயப்பாடசாலை யுனிசெவ் செயல்திட்டம்” என்ற பெயர்ப்பலகை தனது இருப்பின் அர்த்தத்தை இழந்து கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தது.

பேசும் இதயங்கள்

கருணாகரன் அவர்களுடனான கோமனின் நேர்காணல் மிகவும் நேர்த்தியானதாகவும் பல சமகால, கடந்த கால நிகழ்கள் பற்றிய ஒளி வீச்சுகளாகவும் அமைந்திருந்தது.

முழுமையாக போராட்டத்தில் இருந்த ஒருவர் “சிங்களவர்களை பகை நிலையில் பார்க்கும் நிலையில் இருந்து விடுபட வேண்டும்” என்று சொல்வது ஆச்சரியமாக இருந்தபோதும் பொறுப்புமிக்க பரந்த நோக்காக இருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. அதுவே எமது பிரச்சனைக்கு யதார்த்தத்துடன் கூடிய தீர்விற்கான முதற்படியாக அமையும் என நம்புகிறேன். சிறுவர் இல்லங்களுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர்கள் பணத்தை அள்ளிக் கொடுப்பதால் அதை ஒரு லாபம் ஈட்டும் தொழிலாக்க பலர் முயல்கிறார்கள். இதை விடுத்து அவர்களும் அவர்களது குடும்பத்தினரும் தொழில் செய்து வாழக்கூடிய வாய்ப்பு களை உருவாக்க வேண்டும் என்று கருணாகரன் சொல்வதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

பல துறைகளில் மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரம் இருந்த போதும் அதைப் பயன்படுத்தி மக்களுக்கு சேவை செய்ய முடியும். செய்ய வேண்டும் என அவர் சொல்வதை முற்று முழுதாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

“மேலதிக அதிகாரங்கள் தேவை என்பது உண்மை. அதற்காக இருக்கிற அதிகாரங்களை பயன்படுத்தாமல்” இருப்பவர்களை பற்றி என்ன சொல்வது.

இன்னும் பல நல்ல விடயங்களை தருகிறது அந்த நேர்காணல்.

சமூக அக்கறையுள்ளவர்கள் ஆழ்ந்து படிக்க வேண்டியது அது.

- எம்.கே.முருகானந்தன்.

பல்கலை ஆற்றலுள்ள “கலாபூசணம்” திரு.வ.கந்தசாமி

■ க.புனிதவித்தகன்

திரு.கு.வயிரமுத்து (கலைஆர்வமுள்ளவர்), திருமதி. வ. இலட்சுமி (பாடுமாற்றலுள்ளவர்) ஆகியோரின் முதல் மகனாக 1941.08.10 இல் பிறந்தார். சிறுவயதிலிருந்தே பாடுதல் (கேள்விஞானம்), ஆடுதல், நடிக் தல், சித்திரம் வரைதல், உருவங்களாக்குதல் போன்றவற்றில் ஈடுபாடுடையவராக இருந்தார். இவரது பேரனார் “மூனிச்செல்லர்” எனப் பட்டப் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட பிரபலமான அண்ணாவியாராவார். கல்வியாற்ற சிறந்து அரசாங்க உத்தியோகத்தராக ஆக வேண்டுமென்பதே இவரது பெற்றோரது நோக்கமாக இருந்ததால் கலைத்துறையில் ஈடுபடுவதை ஊக்கு விக்காது இருந்தனர். இயல்பாகவே இருந்த கலை ஆர்வத்தால் முடிந்தளவு சுயமாகவே அவற்றில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளார்.

ஐந்தாம் வகுப்பிற் சித்திர ஆசிரியர் வரைய முடியாதிருந்த படத்தை வரைந்து காட்டிப் பாராட்டைப் பெற்றதோடு அன்று முதல் பாடசாலையிற் பேசப்படும் ஒருவராக இருந்தார். தனித்தனி பென்சில், பேனா, வண்ணம் தோய்த்த தூரிகை என்பவற்றால் அறிஞர்கள், தலைவர்கள், நடிக் நடிகையர், காட்சிகள், திருவள்ளுவர், புத்தர், யேசு மற்றும் தெய்வங்கள் ஆகியவற்றை வரைந்து பலரதும் பாராட்டைப் பெற்றார்; இவர் வரைந்த ஆளளவு உயரமான M.G.R இன் தோற்றப்படம், நெல்லியடி மகாத்மா திரையரங்கினால் விளம்பரத்திற்காக (படம் - தாய் மகளுக்குக் கட்டியதாலி) ஊர்தியிற் பவனியாக கொண்டு செல்லப்பட்டதால் இவரது பெயர் நெல்லியடி உட்படபல இடங்களில் பேசப்பட்டது. இவர்களின்மண்ணால் உருவாக்கிய தாமரைப்பூவைத் தோழிற்

தாங்கியுள்ள ஒரு பெண்ணின் உருவம், கவிஞர் திரு.வீரமணி ஐயரவர்களின் கவிதைக்கும் கருவானது (நல்லூர் ஆசிரியர் கல்லூரி விழாவில்).

படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில், தமிழ் வாணனின் “கல்கண்டு” மாத இதழின் கடிதப்பகுதியில் முதற்கடிதமாகப் பெரியதலைப்பிட்டு “புலித்தேவன் கணேசன் ஆகவேண்டும்” என்ற இவரது கடிதம் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஈழத்து நாளேடுகளிலும், சங்கம், ஞானம், ஜீவநதி, அகிலம் சிறப்பு மலர் போன்றவைகளிலும் கவிதைகள் எழுதிவந்துள்ளார். கவியரங்குங் களிலும் பங்குபற்றியுள்ளார். தென்மராட்சி பச்சிலைப் பள்ளியில் நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் “விடுதலைப் பெண்” என்னும் தலைப்பில் எழுதி முதலாம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார். ஆகில இலங்கைப் போட்டியில் “திருக்குறளிலிருந்து ஒருசில தெரிந்து” என்னும் தலைப்பிற் கவிதையெழுதி, முதலாம் பரிசைப் பெற்றுள்ளார். இரு கவிதைகளும் போட்டிவிண்ணப்ப முடிவுத்திகதியின் முதல் நாளிரவு எழுதியவையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இலங்கை வானொலியிலும் அவ்வப்போது குரல் கொடுத்துள்ளார் (கவிதை, கட்டுரை, கடிதம், நடிக்ப்பு). வவு/செட்டி குளம் மகா வித்தியாலயம், யா/வரணி வடக்கு அ.த.க. பாடசாலை என்பவற்றிற் கடமையாற்றிய போது, இவற்றிற்கான பாடசாலைக் கீதங்களை ஆக்கிக் கொடுத்துள்ளார்.

விழாக்களிற் பாடியும் வந்துள்ளார். T.M.சௌந்த ரராஜனைப்போற் பாடுவதாகவும் பலரும் பாராட்டி யுள்ளார்கள். சங்கீத விரிவுரையாளர் திரு.ஆனந்தராஜா அவர்களும் அப்படியே பாராட்டி, ராஜ பாட்டுக்கு ஏற்ற

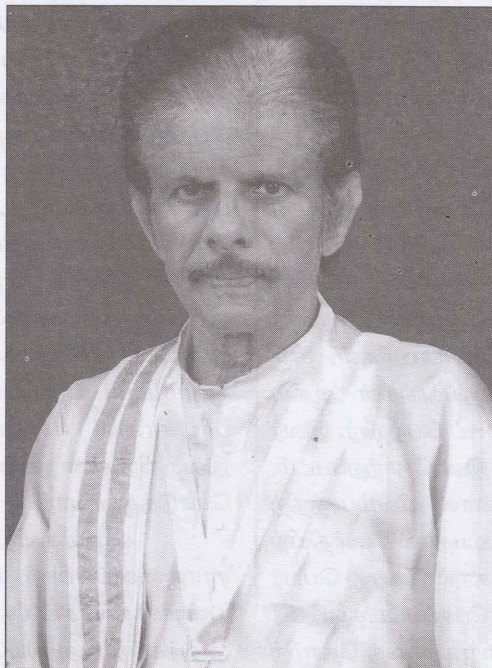
குரலெனவும் கூறியதாக பெருமைப்பட்டுள்ளார். தமிழ் நாட்டுக் கல்விச் சுற்றுலாவில் புகைவண்டியில் இவர் பாடிக்கொண்டிருந்ததைக் கேட்டு, அடுத்த பெட்டியிலிருந்து வந்தவர், தான் “கற்பகம்” படத் தயாரிப்பாளர் மல்லியம் ராஜகோபாலின் மைத்துனரென்றும், அடுத்த படத்திற் பாட வாய்ப்புத்தருவதாகவும், தன்னுடன் வரும் படியும் அழைத்திருந்தார். அதிபரின் கட்டுப்பாட்டில் ஆசிரிய மாணவனாகச் சென்றதால் (நல்லூர் ஆசிரியர் கல்லூரி) அவரோடு செல்ல முடியவில்லையென மிகவும் வருத்தப்பட்டிருந்தார்.

பெற்றோர் விருப்பப்படி ஆசிரியரான பின்னரே முழுமையாக கலைத்துறையில் ஈடுபட்டார். பாடசாலைகளிலும் பாடசாலைக்கு வெளியிலும் நாடகங்களை அரங்கேற்றியுள்ளார். எழுதுதல், நெறிப்படுத்தல், நடித்தல், பாடுதல் போன்ற பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளார்.

“புரட்சி ஏன்?” என்பதே இவர் எழுதி நெறிப்படுத்திய முதல் நாடகமாகும். இது இன, மத, வர்க்க ஒற்றுமையைக் கருவாகக் கொண்டது. பூண்டிலோயா தமிழ்ப் பாடசாலை விழாவில் (1962) அரங்கேற்றப்பட்டு பலரதும் பாராட்டைப் பெற்றது. யாழில் நான்கு ஆசிரியர் கல்லூரிகளும் இணைந்து எடுத்த கலைவிழவில் தமது கல்லூரியின் “எப்படி நாடகம்” என்னும் நாடகத்திலேயே இவர் முதல் முதலில் நடித்திருந்தார் (கதாநாயகி ரஜனியாக - 1964). அதிபர்கள், விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரிய மாணவர்கள் எனப் பலரதுபாராட்டும் இவருக்குக் கிடைத்திருந்தன. அப்பாத்திரத்தில் நடித்த இவர் உண்மையிலேயே பெண்தானென ஆசிரியமாணிவியர் கதைத்து வியந்து சென்றதை நினைவுபடுத்தியிருந்தார். “யாரிடமும் பயிலாமல் ஒரு பெண்ணின் நளினத்துடன் எப்படி நடனமாடமுடிந்தது” என நடன விரிவுரையாளர் திரு.வீரமணியையர் அவர்கள் வியப்புடன் பாராட்டியுள்ளார். தொடர்ந்தும் ஆசிரியர் கல்லூரிக் கலை விழாவில் “அணையாவிளக்கு” என்னும் நாடகத்திற் கதாநாயகியாகவே நடிக்க வைக்கப்பட்டார்.

வரணியிலே முதன் முதல் நாடகமன்றமமைத்து, “ஒன்றிய உள்ளம்” என்னும் முதற் சமூக சீர்திருத்த நாடகத்தை எழுதி, நெறிப்படுத்தி, நடித்து (கதாநாயகி), அரங்கேற்றி (1966) இவ்வூர் நாடக வரலாற்றிலேயே ஒரு மாற்றத்தை, எழுச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இதைத் தொடர்ந்து பல நாடக மன்றங்கள் தோன்றி, நாடகங்களை அரங்கேற்றி நாடகக் கலையினை வளர்க்கலாயின.

“காசியப்பன்” வரலாறு

மாத்தளை; “பாசத்தின் வெற்றி” - இலக்கியம் - செட்டிகுளம், வவுனியா; “சேமிப்பின் சிறப்பு” சமூகம் - செட்டிகுளம்; “வசந்தவாழ்வு”, “அழகியமலர்” சமூகம் - வரணி, பளை, சாவகச்சேரி, மந்துவில்; “நாட்டுக்கு நான் என்ன செய்தேன்?” சமூகம் (போட்டிகளில் முதலாமிடங்கள்) கொடிகாமம், வரணி; “சிந்தனைக் கதவு” வரலாறு தெகிவளை; “தடுமாற்றம்” (முதன் முதலிற் பெண் பாத்திரங்களுக்கு பெண்களையே நடிக்கவைத்தார்) சமூகம் வரணி; “தாடிச்சாமியார்” வானொலி நாடகம் - S.S.கணேசபிள்ளையுடன் நடித்தமை; “சங்கிலியன்” வரலாறு சாவகச்சேரி; “சிரிசிந்தி” நகைச்சுவை, சமூகம் - வரணி, மந்துவில்; “உயர்வு” சமூகம் (சிந்துநடை, போட்டியில் முதலாமிடங்கள்) வரணி, சாவகச்சேரி; “காத்தவராயன்” - புராணம் (சிந்துநடை, போட்டியில் முதலாமிடங்கள்) - வரணி, மந்துவில், சாவகச்சேரி, உசன்; “பண்டாரவன்னியன்” வரலாறு (முதன் முதலில் பழைய மாணவியர் மட்டும்) வரணி; “புரட்சித்தலைவன்” கற்பனை வரலாறு வரணி ஆகியன இவரால் அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகங்களாகும். இவற்றுள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகள் அரங்கேறிய நாடகங்களும் உண்டு.

கதாநாயகியாக அறிமுகமாகிய இவர் பின்னர் “ஒன்றிய உள்ளம்”, “அழகிய மலர்”, “நாட்டுக்கு நான் என்ன செய்தேன்?”, “தடுமாற்றம்” (உரையாடல்கள், திரைப்படப்பாடல் வரிகளால் ஆனவை), “சங்கிலியன்” என்பவற்றிற் கதாநாயகனாகவும் புரட்சித்தலைவனில் வில்லனாகவும் (கதாநாயகன் - மகள்) நடித்துள்ளார்.

முருகேசு அண்ணாவியார், செல்லத்தம்பி அண்ணாவியார், நடிகமணி V.V.வைரமுத்து ஆகியோரால் இவரது பாடல், நடிப்பு, நாடகம் என்பன பாராட்டப்பட்டது. சிறுவயதில் நடிகமணி V.V.வைரமுத்து அவர்களின் மடியிலிருந்து பாடிய இவர் பின்னர் அவருடன் ஒரே மேடையில் நாடகத்தை அரங்கேற்றிய போது அவரின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளார்.

பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான தமிழ்த்தினக் கூத்து, நாடகப் போட்டிகளுக்கு நடுவர்களில் ஒருவராக; கோட்ட, வலய, மாவட்ட, மாகாண, தேசிய மட்டங்களிற் கடமையாற்றி வந்துள்ளார் (சிந்துநடை, தென்மோடி, வடமோடி, இசை, விசேட கூத்து, சமூக நாடகங்கள்).

வரணியில் முதன் முதலில் கலைச் சேவைக் காக அரசாங்கத்தின் உயர்விருதான “கலாபூசணம்” விருது (2008) இவருக்குக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது.

கொலோசெயர் - 3: 25

“ஆ...! அழிவானே... முறிவானே... உனக்கு கொஞ்சம் கூட ஈனரக்கம் இல்லையாடா... ஊர் முழுக்க தண்டிக்கொண்டு வந்து, ஏதோ காய்ச்சி வைச்சால் பொரியல்; கரியல் இல்லையெண்டு இப்பிடிப் போட்டுடைக்கிறியே... எங்கையெண்டாலும் துலைஞ்சு போ... தூத்தேறி”

மன ஆற்றாமையின் வெளிப்பாடு... அவளது வாயிலிருந்து வார்த்தைகளாக வெடித்துக் கிளம்புகின்றன.

“சத்தம் போட்டியோ முன்பல்லுமுழுக்க உடைச்சுத்தருவன். பேசாமல் வாயைப் பொத்திக் கொண்டிரு...”

பதிலுக்கு அவளும் சொற்பிரயோகங்களை கடுமையாக்கி... பேசிக்கொண்டிருந்தான்.

இது எனது வீட்டிற்கு அடுத்த வீட்டில் நடக்கும் வழமையான நிகழ்வுதான். இதில நான் உட்பட அயலவர்கள் எவருமே தலையிடுவதில்லை ஏனெனில், அவர்கள் நமக்கு எந்தவிதத்திலும் உறவுமுறையல்ல தலையிடுவதாலும் நமக்கு ஏற்படும் அசௌகரியங்கள் அதிகமாகவே இருக்கும்.

அங்கு நடக்கும் பிரச்சினை குறித்து, ஒரு நாள் பக்கத்து வீட்டுக்காரன்... என்ற முறையில் நான் தலையிடப்போய், முடிவில் பொல்லுக்கொடுத்து அடிவாங்காத ஒரு குறையாக அவமானத்துடன் அந்த வீட்டை விட்டு வெளியே வரவேண்டியிருந்தது எனக்கு.

பிரச்சினை என்னவெனில் -

அன்று மதியச்சாப்பாட்டிற்காக சமைத்த வாழைக்காய்க்கறிக்கு உப்புச் சிறிது அதிகரித்து விட்டதில் தாய்க்கும் மகனுக்கும் வாய்த்தர்க்கம் முற்றியிருந்தது. இதன் நிமித்தம், சோற்றுப்பாணையோடு கறிச்சட்டி இரண்டும் குசினிக் கொட்டிலின் வாசலில் வந்து விழுந்து.... உடைந்து சிதறின.

தாய் இதைச் சற்றும் எதிர்ப்பார்க்காத நிலையில்... அடுத்த கணம் அயலெங்கும் எதிரொலித்தது அவளின் ஒப்பாரி ஓலம்.

எனக்கு இருப்புக்கொள்ளவில்லை. மனம் அந்தரிக்கத்தொடங்கியது. எழுந்து சென்று... அவர்களின் வீட்டுப்படலையைத் திறந்து, முற்றத்தில் போய் நின்றேன்.

குசினிக்கொட்டிலின் வாசலின் முன்பு சிதறிக் கிடந்த சோற்றுப்பருக்கைகளை கோழிகள் இரண்டு கொத்தித் தின்று கொண்டிருந்தன. சாப்பாட்டுப் பீங்கான் உடைந்து கிடந்தன நான்கு துண்டுகளாக. அதற்குப்பக்கமெங்கும் பரவிக்கிடந்த வாழைக்காய் கறியினை அவர்களின் வளர்ப்பு நாய் நக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அன்றாடம்... வாழ்வில் ஒரு நேரமாவது, பசிக்கும் வயிற்றுக்கு ஏதாவது ஆகாரம் கிடைக்காதா... என மக்கள் படுத்துயர் அனுபவிக்கும் வேளையில்... இங்கே ஒரு திமிர்த்தனத்தின் வெளிப்புடாக நிலமெங்கும் சிதறிக்கிடக்கும் சோற்றுப் பருக்கைகளைக் கண்டதும், எனக்குள் பரவிக்கொண்டது மனச்சினம்.

நான் முற்றத்தில் நின்றபடி... நிலைமையை அவதானித்துக் கொண்டிருந்ததை குசினிக்கொட்டிலுக்குள் இருந்த தாயும் மகனும் கவனிக்கவில்லை.

“வாழைக்காய் கறிக்கு ஏன் இண்டைக்க உப்புக்கூடினது? உனக்கு அளவாய்ப்போடத் தெரியாதே...?” தாயை அதட்டியபடி... கேட்கிறான் மகன்.

“ஒவ்வொரு நாளும் ஏதோ காய்ச்சிதாறன் தானே... உப்புப்புளி கூடினதே...? ஏதோ இண்டைக்கு எப்பன் கூடிப்போய்ச்சுது. அதுக்கு உந்தத் தாண்டவம் ஆடிப்போட்டு நிற்கிறாய்...”

தன் புறங்கையால் விழி நீரைத்துடைத்த படி... கூறுகிறாள் தாய்.

தாய் அழுவதைப் பார்க்க என்னால் மனதை ஒருமுகப்படுத்தி, அவ்விடத்தில் நிற்கமுடியவில்லை. நிலத்தில் சுடுமணல் வேறு என் பாதம் இரண்டையும் பதம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

“கடவுளே! இண்டைக்கு காலமை எழும்பி,

எங்கை போறதெண்டு தெரியாமல், உந்த வீடுவீடா அலைஞ்சு திரிஞ்சு, ஒரு வீட்டில் தூளிடிச்சுப்போட்டு, அதுகள் தந்த வாழைக்காயை கறிகாய்ச்சி வைக்க, ஆ... அழிவானே...! உந்த வேலையைச் செய்து போட்டு இருக்கிறியேடா... இனி இராச சாப்பாட்டுக்கு நானெங்க போறது...?"

இரு கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வழிந்தோட, தாய் கூறி அழுவதை என்னால் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. மெதுவாக குரல் கொடுத்தேன்

“தம்பி...”

குசினிக் கொட்டிலுக்குள்ளிலிருந்து தாயும் மகனும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

“என்ன பிரச்சினை..?”

நான் சற்றுத் தயங்கிய படி கேட்கிறேன்.

மகன் குசினிக்கொட்டிலை விட்டு வெளியே வந்து வீட்டுக்கொட்டிலுக்குள் சென்று மறைந்தான்.

என்னைக் கண்டதும்... அயலவன் என்ற வகையில், தாய் தனது மனப்பொருமல்களையெல்லாம் என்னிடத்தில் கொட்டி அழுதான். அவள் எனக்குச் சொல்லி அழுவதை மகன் தனக்கு அவமானமாக நினைத்திருக்க வேண்டும். திடீரென் வீட்டுக் கொட்டிலை விட்டு வெளியே வந்தான்.

“அண்ணை! இது எங்கட குடும்பப் பிரச்சினை. அது மனிசி வயசு போனநேரம் அறளை பேந்து ஏதோ உளறுது நீங்கள் போட்டுவாங்கோ”

மகன் கூறிய வார்த்தையில் கடுமை சற்று மேலோங்கியிருந்ததை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. ஆயினும், நான் நகரவில்லை. முற்றத்தில் நின்றபடி... தாய் மனிசியின் முகத்தைப் பார்த்தபடி.... அவள் கூறுவதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்.

மகன் மீண்டும் கூறினான்.

“அண்ணை! திரும்பவும் சொல்லுறன் இது எங்கட குடும்ப விசயம் இதெல்லாம் உங்களுக்குத் தேவையில்லை. நீங்கள் உங்கட வீட்டைபோங்கோ” என்றவன். தன் தாயைப் பார்த்து. “வாயைப் பொத்திக் கொண்டிரு. இல்லாட்டி வாங்கிக் கட்டுவாய்...”

பெற்ற தாயை மரியாதையில்லாமல் பேசுவதைக் கண்ட எனக்கு, மேலும் பொறுமை காக்க முடியவில்லை. நானும் வாயைத் திறந்தேன்.

அவனுக்கும் எனக்கும் வாய்த்தர்க்கம் முற்றுவதைக் கண்ட தாய், பதற்றத்துடன் எழுந்து வந்து என்னைச் சமாதானப்படுத்தி படலைக்கு வெளியே அனுப்பி வைத்தான்.

வீட்டிற்கு வந்த எனக்கு மனம் ஒரு நிலைப் படாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. விடயமறிந்த என் மனைவியும் போதாக்குறைக்கு என்னை பேசி விட்டுப்போனான்.

“அவர்கள் என்ன ஒட்டோ உறவோ? நீங்கள் ஏன் போய் அதுக்குள்ளை தலையைக் குடுக்கிறியன். கொஞ்சம் கூடப்பொறுப்பில்லாத தடிமாடு மாதிரிப் பொடியன் வளர்ந்து நிற்குது. ஆத்தாக்காரி பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு வந்து சமைச்சுப்போடுது.

சமையல்ல உப்புப்புளி சரியில்லையெண்டு காலாலை உதைச்சு... உடைக்கிற உந்தப்பழி எங்கை போய்த் தீரப்போகுதோ... ஆர் கண்டது?”

மனைவி கூறிய வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் யதார்த்தமாக இருந்ததால், அவற்றுக்கு மாற்றுத்தரமாக எந்தப்பதிலையும் வெளிப்படுத்த முடியவில்லை.

சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்த மகனுக்கு, வளரும் போது எவருடைய கட்டுப்பாடுகளும் வழி நடத்தல்களும் இருக்கவில்லை. தான் தோன்றித்தன மாகவே வளர்ந்தான். அரும்பு மீசை முகத்தில் துளிர்க்கத்தொடங்கிய போது, கூடாத கூட்டங்கள் அவனோடு நட்பாகிக் கொண்டன. பார்வை தவறிய பாதைகள் வழியே அவனது பயணம் தொடர்ந்த போது, தாயினால் அவனைக் கட்டுப்பாட்டுக்கள் கொண்டு வரமுடியாமல் போய்விட்டது.

அம்மா... என்ற உறவுமுறை ஒன்றைத்தவிர, வேறு எந்த பந்த பாச நெருக்கம் அவனுக்குக் கிடைக்க வில்லை. அன்பை ருசித்து வளராத அவனது இதயத்துள் அசைவற்றுக்கிடந்தன வன்ம உணர்ச்சிகள்.

இந்நிலையில் -

மகனைத்தவிர, வேறு ஆதரவு இல்லாத வழியில், அவனது அத்து மீறிய செயற்பாடுகளைச் சகித்துக் கொண்டு, அவனுக்காகவே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான் தாய்.

தாய்க்கும் மகனுக்கும் பாச உறவில் விரிசல் வரும் நாளில், பாணை சட்டிகள் உருளும்; உடையும்! தாயின் அவலக்குரல் மிக உச்சமாக அயலெங்கும் எதிரொலிக்கும். எந்தவொரு பொருட்களையும் கைகளால் தூக்கி எறிவதைவிட, காலினாலே உதைத் துடைப்பது மகனின் வழக்கமாக இருந்தது. தாய்க்கு கூட காலால் அடிப்பது; உதைப்பது போன்ற செயல்களைச் செய்வதாக ஒரு முறை தாய் என் மனைவியிடம் சொல்லி அழுதிருக்கிறாள்.

இன்றும் வழமை போன்று அந்த வீட்டில் ஏற்பட்டிருந்தது ரகளை.

நான் இதைப்பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. வீட்டிலுள்ள எனது வேலைகளில் கவனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தேன்.

இச்சம்பவம் நடந்து ஒரு மாதத்திற்கும் மேலாகி விட்டிருந்தது. இப்பொழுதெல்லாம் பக்கத்து வீட்டில் எதுவித சத்தங்களோ அன்றி, சட்டி பாணை உடைபடும் நிகழ்வுகளோ ஏற்படாததையிட்டு எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. இது குறித்து ஒரு நாள் என் மனைவியிடம் விசாரித்துக்கொண்டேன்.

“அதாப்பா... பொடியன் பந்தடிச்சு விளையாடப் போன இடத்தில் காலில கிளுவங்கட்டை குத்திப் போட்டுது. இப்பகால் வீங்கின நிலையில் ஆஸ்பத்திரியில் கிடக்கிறான். அதுதான் வீடு அமைதியாகக் கிடக்குது...”

எனக்கு பொடியனின் தாயை நினைக்க மிகவும் கவலையாக இருந்தது.

“பாவம் மனிசி... பொடியனைப் போய்

ஆஸ்பத்திரியில் பார்க்கா விட்டாலும், தாய்க்காரிக்கு ஏதாவது காசுகளஞ்சைக் கொடுத்து உதவவேணும்...” என என் மனைவிக்கு கூறிவிட்டு, நானும் என்பாடுகளுமாக இருந்து விட்டதில், மேலும் ஒரு மாதம் சென்று விட்டது.

ஒரு நாள் - மாலைக்கும் மதியத்துக்கும் இடைப்பட்ட நேரம்...

பக்கத்து வீட்டுக்கு முன்பாக முச்சக்கர வண்டியொன்று வந்து நிற்கும் சத்தம் கேட்கிறது. முற்றத்தில் நின்ற என் மனைவி எமது தெருவோரக் கேற்றைத் திறந்து வெளியே சென்றாள். சிறிது நேரத்தின் பின் அவள் வந்து சொன்ன தகவல் எனக்குள் மிகுந்த மன அதிர்வை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

“பொடியனுக்கு கிளுவங்கட்டை குத்தின இடத்தில் சிரல் (சீழ்) பிடிச்சு புண்ணாகிப்போட்டுதாம் புண்பெருத்து.... அது மாறாத நிலையில், டாக்டருத்தர் மார் கால்பாதத்தைக் கழற்றி விட்டிருக்கினம். இப்ப ஊன்று கோலோடை பொடியன் வந்து நிற்குது...”

என்னால் நம்ப முடியவில்லை என் மனைவி கூறிய வார்த்தைகளை.

இந்த இளம் வயதில் ஏன் இப்படி நடந்தது...? புண் மாறாமல் இருந்த காரணி என்ன...? சலரோக

வியாதியா...? அன்றி கிளுவங்கட்டையில் உள்ள விஷத்தன்மையா...?

நான் கடுமையாக யோசித்துக்கொண்டிருப்பதை மனைவி கவனித்துவிட்டுக் கேட்டாள். நான் விடயத்தைக் கூறினேன்.

“அதுவேறே ஒண்டுமில்லை! முற்பழி; பிற்பழி!”

நான் ஆச்சரியத்துடன் அவளைப் பார்த்தேன்.

“ஓமப்பா! தாய் மனிசி தன்னை வருத்தி யுழைத்து... வாய்க்குள்ள போடுறுதுக்கெண்டு ஆக்கி வைச்ச சோறுகறியளை சட்டிபானையோடு நெடுகக் காலாலை அடிச்ச வீசின முற்பழி.... இனி அப்பிடி அடிக்கிறதுக்கு கால்பாதம் மட்டும் கழண்ட நிலையில் பிற்பழியாக வந்து நிற்குது. கறிசோத்துக்கு உப்புப்புளி காணாதெண்டால், இனி எந்தக்காலாலை பொடியன் உதைக்கப்போகுது....? உடைக்கப்போகுது...?

அவள் கூறிவிட்டுச் சென்றுவிட்டாள்.

தாய் விட்ட கண்ணீருக்கான நியாயத்தீர்ப்பின் பலன்... எதுவென்பது மெல்லப்பறிந்து கொண்டது எனக்குள் இப்போது!

அநியாயஞ்செய்கிறவன், தான் செய்த அநியாயத்துக் கேற்ற பலனை அடைவான். பட்சபாதமே இல்லை.

(கோலோசெயர் - 3:25)

நடந்து ஓடினேன்

ஓடிப் பறந்தேன்

சிறுகடைந்து வீழ்ந்த இடத்திலும்

நீ இல்லை

சிறுகை கீர்செய்து

உயிர் கலங்கும் வலியுடன்

பறக்கிறேன்

என் பறத்தலின் வேகம்

விமானங்களை அதிரச்செய்கின்றது

பறவைகள்

நிலைக்குலைந்து துவண்டன

மேகம்

காய்ந்த பஞ்சக்காய்களாய்

வெடித்துச் சிதறியது

என் உஷ்ணம்

கோடைப்பகலை

வறுத்துச் சிவக்க வைத்தது

என் வியர்வையில்

நட்சத்திரங்கள் சீனிபோல்

கரைந்துப் போயிற்று

நிலா திரிந்துகெட்ட பாலாகி

கடலையில் உதைவாங்குகின்றது

இரவு

உயிர் பிரிதல் போல பறந்தவள்

மையத்தின்

ஆடை ஆயிற்று

என் உணர்வும் வேகமும்

தற்கொலை செய்துகொள்ள

அந்தரத்தில் தலைக்கீழாய்

நான் தொங்கிய போதுதான்

அந்த அதிசயம் நிகழ்ந்தது

எனக்காக காத்திருந்தவள் போல

தேடல் தொடங்கிய இடத்தில்

நிலுவாக நீ இருக்கிறாய்

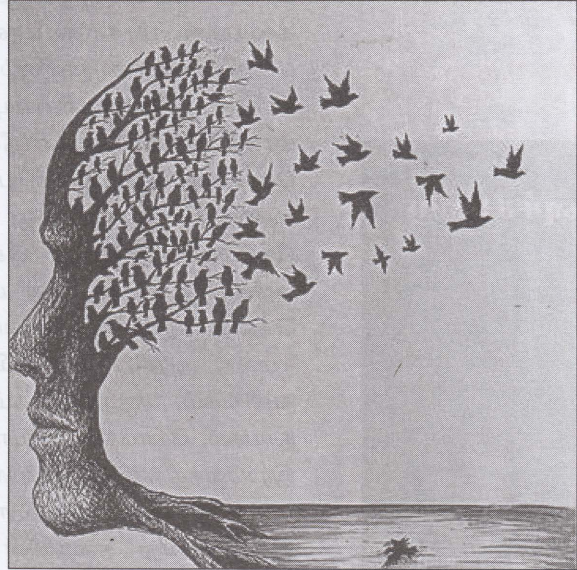
நூலறுந்த மின்னலாய்

உன்னருகில் வீழ்கிறேன்

எதுவும் பேசாமல்

வேகமாக பறந்தாள்

உயிர் பிரிதல் போல.

ராமுக்கவி

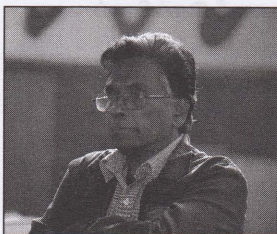
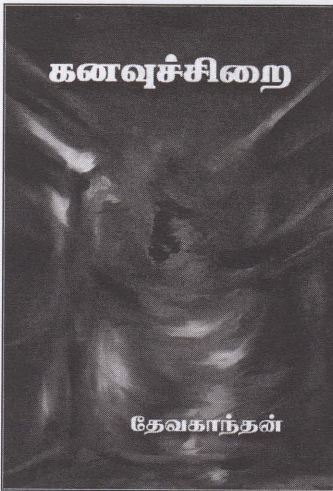
தேவகாந்தனின் கனவுச்சிறை (நாவல்) ஓர் மதிப்பீடு

தேவகாந்தனின் கனவுச்சிறை கதாபாத்திரங்கள் யாவுமே தமது இயல்பில், காலவோட்டத்தில் ஆளுமைகளையும், சிதைவுகளையும் உள்வாங்கியபடியே நகர்வதனைத் தத்துவரூபமாகச் சித்தரிக்கின்றார். நாவலின் கதை நகர்வுக்கான தூழ்நிலைகளை மையமாகக் கொண்டு கதைப்பின்னல் இரண்டு தளங்களில் நகர்த்தப்படுவதனைக் காண முடிகின்றது. முதலாவது கதையின் பிரதான மான பெண்பாத்திரங்களான ராஜியும் அவளது தாயார் மகேஸ்வரியையும் மையமாகக் கொண்டு, நயினாதீவிலிருந்து சென்னைக்குப் புலம்பெயர்வதும், அதைத் தொடர்ந்து கனடா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் செல்வதும், அக்காலத் துக்கு முன்பின்னாகச் சென்ற சரஸ்வதி, மாலா, ஷீலா, கமலா, அரசி, வடிவாம்பிகை, விசுவலிங்கம், சுந்தரலிங்கம், இராஜநாயகம், யோகேஸ், தியாகு, சுதன், இராஜேந்திரன், சந்திரமோகன், பிரபு என ஒரு பட்டியலாகிறது. இரண்டாவது கதையின் பிரதான பாத்திரங்களாக திரவியம், உதயன், சிவா, சங்கரானந்தர், குணானந்தர், நிமால் பெரேரா, அனில், சுகுணா என அமைகின்றது.

முதலாவது கதை நகர்வுக்குரிய பகுதியை நோக்குமிடத்து ராஜியும், மகேஸ்வரியும் முக்கியமான பாத்திரங்கள். ராஜி தனது கால இயலாத தங்கையினைப் படிக்க வைப்பதற்காக வேலைதேடும் முயற்சியில் இறங்கியவன். தனது வேலைதேடும் முயற்சியால்

கொழும்பு சென்று, அவப்பெயரைச் சம்பாதித்துக் கொள் கிறான். மொட்டைக் கடித்தால் பேசி முற்றாக்கிய திருமணம் தடைப்படுகின்றது. இதனால் குடும்பம் நிலை குலைகின்றது. கொழும்புக்கு உடன் சென்ற சுதனுடனே பதிவுத் திருமணம் நடைபெறுகிறது. காலச் சுழல் அவன் இயக்கத்தில் இணைந்து இந்தியா போகின்றான். அவனைத்தேடி ராஜி சென்னை செல்கிறான்.

சுதன் வங்கிக் கொள்ளையில் கிடைத்த பணத்துடன் இயக்கத்தினை விட்டு விலகி விட்டேற்றியாகத் திரிகின்றான். போராட்டம், இயக்கம் என்பன பற்றிய பிரஞ்சை இல்லாமல் சராசரித் தீவகத்து கட்டுப்பெட்டியாக இருந்த ராஜியை, யாழ்க்குடா நாட்டில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் விபரம் தெரிந்த, தமிழ் ஈழத் திற்கான இலட்சியப் போராட்டத்தினை ஆதரிப்பவளாகக் கட்டமைக்கிறது. அதிலும் பல இயக்கங்களிலும் புலி இயக்கத்தினையே ஆதர்ஸனமான விடுதலை இயக்கமாக வரித்துக் கொள்கின்றான். தனது வருங்காலக் கணவனான சுதன், அந்த இயக்கத்தில் இல்லாவிட்டாலும் ஈழப் போராட்டத்தில் இணைந்தான் என்று சமாதானம் அடைந்தவள், ஆனால் அவன் அந்த இயக்கத்திற்கே துரோகம் செய்து, ஈழப் போராட்டத்தினையே கொச்சைப்படுத்தி விட்டதாக குமுறுகிறான். அதனை ஏற்றுக்கொள்ள மனம் ஒப்பாமல் சுதன்மீது வெறுப்பினை

உமிழ்கின்றாள். அவனை விட்டு விலகி ஓடுகிறாள் நானி.

தனது இலட்சிய இயக்கத் திற்கு ஓட்டியாக இருக்கும் மாமன் மகன் யோகேசுடன் இணைகின்றாள். அதனையும் நிரந்தரமாக ஒப்பமறுத்து பிரிகின்றாள். சென்னையில் உள்ள சொந்த பந்தங்களைத் துறந்து நிம்மதியைத் தேடி அகதி முகாமில் தஞ்சம் அடைகின்றாள். அங்கு ஈழ ஏதிலியர் கழகத்தில் சேர்ந்து, முகாமில் உள்ளோர்க்கு மருத்துவத் தொண்டாற்றுகிறாள். அங்குள்ள அனைத்துக் கஷ்டங்களையும் அனுபவிக்கின்றாள். மாமன் சுந்தரலிங்கத் தார்க்கு அந்திமகாலச் சேவையினையும், அந்திமக் கிரியையும் செய்கின்றாள். அங்கும் தொடர்ந்திருக்க முடியாமல் வெளியேறுகிறாள். தன்னை முன்னிறுத்தி தனது இலட்சியத்தினை மட்டும் சிந்திக்கின்ற அதேவேளை, களச் செயற்பாடு எதுவும் இல்லாமல், பிறர் குறைகளை மட்டுமே பார்க்கின்ற செயலினால், இயக்கமற்றுப்போய் அகமன உணர்வுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதிதாய்மை வாதத்துள் முடங்குகின்றாள். இறுதியில் தனிமனித சிதைவு என்னும் சகதிக்குள் புதைந்து மீளமுடியாமல் அதுவே வாழ்வும் ஆகிப்போகின்றாள்.

நாஜியின் தாய் மகேஸ்வரி கணவனை இழந்த மூன்று பிள்ளைகளுடன் தனித்து விடப்பட்ட நாற்பது வயதேயான சாதாரண தீவகத்துப் பெண். வெளி உலகத் தொடர்பு பெரிதாக இல்லாதவள், தனது குடும்பத்து இரண்டு பெண் பிள்ளைகளையும், தனது மகனையும் சுற்றியே அவளது இலட்சியம், கனவு, வாழ்வு எல்லாம் ஆனவள். சராசரி கிராமத்துப் பெண்களின் குணம்சங்களைக் கொண்டவள். தமது மூத்தமகள் நாஜியை தனது அண்ணன் மகனுக்கு திருமணம் செய்துவைத்து தனது ஒரு பாரத்தினை இறக்குவதற்கு முயன்று கொண்டிருந்தவள். சூழ்நிலையால் சென்னை, கனடா என்று சென்ற போதிலும் தனது நடை உடை

பாவனையை மாற்ற முடிந்த அளவுக்கு, அடிமனதில் ஊறிப்போன சிந்தனை முறையி லிருந்து மீள முடியாதவளாகிறாள்.

கட்டாயமாக கனடா அனுப்பிவைக்கப்பட்ட இராஜேந்திரன் மனக்குழப்பத்தால் மது போதையில் வாகனமோட்டி விபத்தில் மரணிக் கின்றான். தனது மகனின் இழப்பு மகேஸ் வரியைச் சிந்திக்கவைக்கின்றது, அப்போதும் தனது மகனின் வாரிசாக ஆண் குழந்தை இருப்பதனால், அந்த அஸாம் பெண்ணுக்கு கழுவாய் தேடிச் சமாதானம் அடைகின்றாள். ஆரம்பத்தில் அனுதாபத்துக்குரிய ஆதரிக் கப்பட, இரக்கப்பட வேண்டிய விதவைப் பெண்ணான மகேஸ்வரி, கனடாவுக்குப் போய்குடும்ப நிமிர்வும், பண்பலமும், அந்தஸ்த்தும் கிடைத்தவுடன் சராசரியாழ்ப்பாணத்து ஆதிக்க வர்க்கத்தின் குணம்சத்துடன் திகழ்வதைச் சித்தரிக்கிறார் தேவகாந்தன். இது வலிந்து கொள்ளப்பட்டதாய்ப் படவில்லை, கதை ஓட்டத்துடனும், யாழ்ப்பாணத்தின் இயல் பினையும் ஓட்டியே அமைந்தமையினைக் காணலாம்.

சுந்தரலிங்கத்தாரின் மகள் அரசியின் ஆளுமையும் அவளது வாழ்வின் நிமிர்வும் கட்டாயமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். நாஜி அளவுக்குப் படிக்காவிட்டாலும் தன்னையும், தன்னைச் சுற்றியும் நிகழ்வன வற்றினை நிதானமாக அவதானிக்கின்ற, அவற்றின் மையப்பொருளை நுணுகி ஆராயும் திறன் உள்ள வளாகத் தன்னை வளர்த்துக் கொள்கின்றாள். ஏழ்மையினையும் வாழ்வின் தார்ப்பரியத் தினையும் தனது தாய் வடிவாம் பிகை மூலமும், தனது நயினாதீவு கிராமத்தின் மூலமும் கற்றுக் கொள்கின்றாள். திருமணமாகி கச்சாய் கிராமத்தில் வாழச் சென்ற போது கணவனும், தோழி ராகினியும் அவளிடமுள்ள படைப் பாற்றலைத் தூண்டி விடுவதோடு, அதற்கான சூழ்நிலையினையும் அமைத்துக்கொடுக்கின்றனர்.

சாதாரண கிராமத்து உழைப்பாளியான அரசியின் கணவன், பிறர்

துயர்கண்டு இரக்கப் படவும், ஈனச் செயல் கண்டு கோபப்படவும் செய்கின்றார். தன் மனைவியை வேலைக் காரியாயும், போகப்பொருளாகவும் நோக்காமல் உயிரும், சதையும், உணர்வும் உள்ள ஜீவன் என்பதை உணர்ந்து, அன்பும் காதலும் இணைந்த வாழ்வினை வாழ்கின்றான். குடிசை க்குள்ளும் ஒரு இராஜ வாழ்க்கை கச்சாயில் நடைபெறுகின்றது. உண்மையாகவே அவள் அரசியாகவே இருக்கிறாள்.

காலைமுதல் மாலைவரை தோட்டத்தில் வேலை செய்கின்றாள். ஓய்வுகிடைக்கும் போது, இலக்கியம் பற்றிப் பேசுகின்றாள். தனது கணவன் இறந்தபோதிலும், அவன் ஒரு பெண்ணுக்கு உதவப் போயே கொல்லப்பட்டான் என்பதைக் கேட்டுக் கர்வப்படவும் செய்கின்றாள். நிஜத்தினை ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவமும் அவளை உசரவைக்கின்றது. மேலும் தனது தோழி இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டு காணாமல் போன போது, யுத்தத்தின் கொடுரத்துக்கு எதிராக, "தோழிக்கு!" என்று எழுதும் கவிதை வீச்சுப் பெறுகிறது. அதற்காகவே புலிகளால் அன்பாக எச்சரிக்கப்படுகின்றாள். அதனையும் பொருட்படுத்தாமல், சகலவிதமான ஓடுக்குதலுக்கும் எதிராகத் தோழி ராகினி எழுதிய, கவிதையினை வெளிக் கொணர எத்தகைய சவாலையும் எதிர்கொள்ளத் தயாராகின்றாள்.

தனது கிராமத்து முற்போக்குச் செயற்பாட்டாளனான திரவியத்தின் மீது ஏற்கனவே மதிப்புக் கொண்டிருந்த அரசிக்கு, அவனுடன் சூழ்நிலைகளால் நெருக்கம் ஏற்படுகிறது. தன்னைப் போலவே அவனும் மனைவியினைப் பறிகொடுத்து, இரு குழந்தைகளோடு, நம்பிக்கையோடு வாழ்வை எதிர்நோக்குபவன். இந்தியாவுக்குச் சென்ற அரசி, அங்கும் திரவியத்தினைக் சந்திக்கின்றாள். இறுதியாக நாவலாசிரியர், அரசி திரவியத்துடன் செல்வதாக (கொழும்புக்கு) முடிக்கின்றார். கனவுச் சிறைக்குள் இருந்த படியே கனவினையும் ஆள்கின்றாள்

அரசி. இது தேவகாந்தன் படைப்பின் முதிர்வினைக்காட்டுகின்றது.

விசுவலிங்கம் என்ற பாத்திரம் இதில் மிகவும் முக்கியமானது. நயினாதீவு, கொழும்பு, சென்னை ஆகிய இடங்களில் பல துன்பங்களைப்பட்டு, இடம்பெயர் வாழ்வினைக் கொண்டபோதிலும் தன்னிலை மாறாமல் பிறர் ஈனநிலைக்குக் கொதிப்பதும், துன்பப்படுவதும், இரக்கப்படுவதும் இறுதிவரை காட்டப் பட்டுள்ளது. நயினாதீவில் சங்கக்கடை முகாமையாளராக இருந்து, நேர்மையாகச் செயற்பட்ட போதிலும் காழ்ப்புணர்ச்சியில் குற்றஞ்சாட்டிய போது, பதவியைத் துறந்து கொழும்பிலுள்ள சாப்பாட்டுக் கடையில் சர்வராகச் சேர்ந்து கஷ்டப்பட்டவர். 1983 யூலைக் கலைவரத்தில் உயிர்தப்பிச் சென்னை சென்றும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் சாதாரண கூலித் தொழிலாளி. இவரது வருமானம் சிறிய தொகை. மூன்று குமரப்பிள்ளைகளை உள்ளடக்கிய பெரிய குடும்பத்திற்கு போதுமானதல்ல. இக்காரணத்தால் குடும்பத்தோரால் வெறுக்கப்படுகிறார். ஆனாலும் அதே குடும்பத்திற்காக மாடாய் உழைக்கின்றார். சுதனையும், றாஜியையும் இணைத்துவைப்பதற்கு ஆதாரமார்த்தமாகப் பாடுபடுகின்றார். இராஜேந்திரன் குடும்பத்தினை சிதைக்க மகேஸ்வரி முற்படும்போது, கொதித்துப் போகின்றார். மனதாரச்சுபிக்கின்றார். திரும்பவும் அந்த அலாம் அபலைப்பெண்ணுக்கு உதவுவதற்கு ஒடோடிப் போகின்றார். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தன்னிலை பிறழாத மனிதராகச் விசுவலிங்கத்தார் உயர்ந்து நிற்கின்றார்.

நயினாதீவின் நாகவிகாரை தேரர்களான சங்கரானந்தர் - குணானந்தர், இளைஞர்களான திரவியம் - நிகால் பெரேரா - அனில் ஆகியோரது கருத்தாடலுடன் தமிழர் தாயக வரலாறும், தமிழர்களின் சுயாதிபத்தியம் பற்றியதும், பௌத்த சிங்கள பெருந் தேசியம் பற்றியதுமான விவாதம் தொடர்கிறது. வதுணையில் அசிரிய ராகப்

பணியாற்றி, இனக்கலவரத் தினால் தொழிலைத் துறந்து, ஊருக்குவந்து சங்குக்கடை நடாத்திக் கொண்டிருக்கும் ஆங்கிலம் படித்த இளைஞர் திரவியம். நிறைய வாசிப்பவன், சிந்திப்பவன். இவனது நண்பர்கள் உதயன் கொழும்பில் வேலை. அடுத்த நண்பன் சிவா வவுனியாவில் வியாபாரம் செய்பவன்.

83 யூலைக் கலைவரத்தில் உதயன், குணானந்த தேரரின் தூண்டுதலால் கொல்லப்படுகிறான். அவன் கொல்லப்படுவதற்கான காரணம் தனது முறைப் பெண்ணான சுகுணாவை உதயன் திருமணம் செய்தமையேயாகும். உதயன் இறந்தபின் தனது குழந்தை அபயனுடன் வவுனியா செல்லும் சுகுணா, சிவாவைக் கண்டு, திரவியம் பற்றி விசாரித்து, உதயன் இறப்பதற்கு முன்னர் எழுதிய கடிதத்தினை ஒப்படைக்கின்றான். திரவியம் அவளுக்குப் பாதுகாவலாக இருக்கச் சம்மதிக்கிறான். இப்பிணைப்பு இரண்டொரு வருடங்களில் காதலாகப் பரிணமிக்கிறது.

ஊடகத்துறையில் ஈடுபடும் திரவியத்திற்கும், நிமால் பெரேரா, அனில் என்னும் சிங்கள நண்பர்களுக்கும் இடையில் நட்பு உண்டாகின்றது. அவர்கள் தமிழ், சிங்கள உறவுபற்றிய முற்போக்குச் சிந்தனை உடையவர்கள். திரவியம் தனது தமிழ் தேசிய உணர்வுடன் முற்போக்கு வாதியாக இவர்களுடன் உடன்படுகின்றான்.

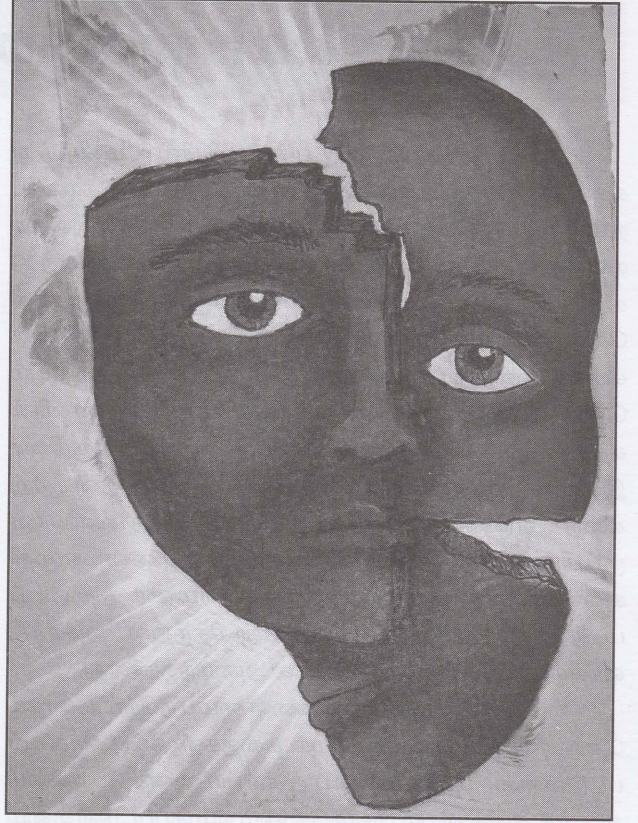
நாவலில் மொழிநடை வாசகரைப் பிரமிக்க வைக்காமல் சரளமாக வாசிக்கவும், புரிந்து கொள்ளவும் ஏற்றதாக அமைந்துள்ளது. கிராமியச் சொற்களையும் அவர்களது வாழ்வியலோடு ஒன்றிப்போன வார்த்தைகளை சூழ்நிலைக் கேற்பப் பிரயோத்தமையும் நாவலாசிரியரின் புலமையினைக் காட்டுகின்றது. மேலும் பாத்திரங்களின் நுண்ணுணர்வுகளையும் அவர்தம் உணர்ச்சிகளையும் தாபங்களையும் துசுகமாகச் சொல்வதிலும் ஆசிரியரின் உத்தி போற்றுவதற் குரியதே. விரசமான சமாச்சாரங்களைக் குறியீடுகளையும், இயற்கையையும்

காட்டி நகர்த்துவது தமிழர் பண்பாட்டை மீறக்கூடாது என்ற அக்கறையைக் காட்டுகிறது. தமிழர் தாயகப் போராட்டம் ஆரம்பகாலத்திலிருந்து இற்றைவரையான காலம்வரை ஆசிரியருக்குள்ள அக்கறையும் அதுபற்றிய புலமையும், தமிழ் - சிங்கள இனத்தின் பூர்வீக வரலாறு பற்றிய ஆழமான வாசிப்பும், தேடலும் நாவல் முழுவதும் நீக்கமற நிறைந்து கிடக்கின்றன என்றால் மிகையிலலை.

கனவுச் சிறை நாவலை எப்படிப் பார்த்தாலும் அரசியல் பேசாத அரசியல் நாவலாகவே திகழ்கின்றது. அரசியலை பிரச்சாரமாகப் பாவிக்காமல் கதையோட்டத்தின் பொருத்தம் கருதிச் சொல்வது தேவகாந்தனின் வெற்றி தான். பதத்திற்கு ஒன்றை இங்கு சுட்டுதல் தகுமென எண்ணுகின்றேன். றாஜியை எல்லோருமாக வற்புறுத்தி சென்னை செல்வதற்கு சம்மதம் பெற்றுப் பயண ஏற்பாடுகள் நடைபெறும்போது, கொழும்புக்கு உடன் பயணம் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. தாமதிகின்ற ஒவ்வாரு நிமிடமும் இவள் மாறிவிடுவாள் என்ற படபடப்பு தாய் மகேஸ்வரிக்கு. இந்த இடத்தில் அந்தச் சூழ்நிலைக் கான காரணமாக “அலன் தம்பதியினர்” கடத்தப்பட்டு, பதட்டமான அரசியல் நிலை, பின்னர் ஆறு நாட்களில் எவ்வித பிரச்சினையும் இன்றி விடுவிக்கப்பட்டமை சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இவ்விதமே பலசந்தர்பங்களில் செய்தியோடு செய்தியாகவும் சூழல் வர்ணனையோடும், கதாபாத்திரங்களின் மனவோட்டத்தோடும், உரையாடல்களோடும் பேசுபொருளாகின்றது.

இலக்கியத்தில் அரசியல் வரலாறு பற்றிப் பேசிய நாவல்களில் “கனவுச் சிறை” வாசகர்களிடத்தும், விமர்சகர்களது பார்வையிலும் முதல் நிலையில் நிற்பதோடு, அடுத்த சந்ததியினரின் ஆதர்ஷமாகவும் இருக்கும் என்பதும் எனது கணிப்பாகும். இவரிடமிருந்து காத்திரமான படைப்புக்களை தாயகம் அவாவி நிற்கிறது. ●

கூட்டிப் பெருக்கிக் கூழங் குப்பைகளை
 அள்ளி யெடுத்து அழுக்ககற்றும்
 வண்டியிலே இட்டுத் தூய்மை
 காட்டித் தமது தொழில் செய்குவார்
 செய்யுந் தொழிலுக்குத் தெய்வ அந்தஸ்து
 அளித்தவர்கள் அவர்கள், எந்தப்
 பொய்யும் போலித்தனமு மில்லாமல்
 தம் தொழிலைச் செய்தவர் தாமவர்.
 குப்பை வாரி ஈர்க்குள் கட்டு
 கூடை, சிறுதகடு, மண்வெட்டி
 இவை சகிதம்
 ஆஜராகுவார் அவர்தம் பணியை
 அழகுபடச் செய்யவே.
 நேர்த்தியாய்ச் செய்தேதான் சம்பள
 நிதியைப் பெற்றார்
 அற்றைநாட் தொழிலாளர்
 ஆமாம் அவரும் தோட்டி தாம், நகரின்
 அழுக்ககற்றும் தோட்டிதாம்.
 நகரத் தூய்மையொடு நாடோறும் மின்னிற்று
 வெருங் குறை கூற இயலாத வண்ணம்
 தெருவெல்லாங் கூட்டி யள்ளித் தூய்மைப்படுத்தித்
 தருவதல்லால் வேறில்லை தம்பணி யென்றே
 வேலை செய்தேதான் வேதனம் பெற்றார்
 ஒவ்வொரு
 சாலை தோறும் தூய்மை தோன்றிற்று.
 அன்றொருநாள்
 எங்கள் தெருவுக்கு வந்திருந்த கங்காணி
 என்னைச் சொன்னது இன்னுமென் நினைவிலுள்ளது
 ஜயா
 இன்னும் கொஞ்ச நாளில் எங்களைக் காணமாட்டார்
 இந்தத் தொழிலுக்கு எங்களுக்குப் பின்னர்
 உங்கள் ஆட்கள் தாம் வருவார்கள்
 ஆச்சரியமில்லை அய்யா உங்கள்
 கண்களுக்கு அக்காட்சி காலக்கிரமத்தில்
 காணக் கிடைக்கும் நாங்கள் போய் வருவோம்
 என்றார் அக்கங்காணி காலமுஞ் சென்றது
 பீயள்ளும் வேலையென்றாலும் பின்னடிப்போம்
 நாமள்ளிச் சுத்தம் செய்வோம் எமக்கு
 வேலைதான் வேண்டும் வேதனந்தான் வேண்டும்.
 இங்ஙனம் சொன்னவர்கள் தமதுரைச் சுத்தம்
 பண்ண வந்திருக்கும் படையணிதான்
 புதிய படையணிதான் ஆனால்
 படையணியின் கைகளிலே படைக்கலன் ஏதுமிரா!
 யு(சு)த்தம் நடக்குமா? வெற்றிதான் கிடைக்குமா?
 குப்பை வாரிஇரா! கூட்டிப்பெருக்கும் ஈர்க்குள் கட்டிரா!
 கூடைஇரா கூடைக்குள் கப்பை கூழங்களை
 அள்ளிப் போடும் சதுரத் தகடுஇரா!

மண்வெட்டி இரா! இவை ஒன்றுமே இரா!
 வேலைக்கு வருவார் வெறுங்கையோ டொவ்வொரு
 சாலைக்கும் வருவார்
 சுத்தம் கிடைக்குமா? சுத்தம் என்கின்ற
 வெற்றி கிடைக்குமா? வேதனத்தை மட்டும் கைப்
 பற்றிக் கொள்கின்ற படையணியால் ஊர்தான் நாளும்.
 பீயள்ளும் வேலை என்றாலும் பின்னடியோம்
 யாமள்ளிப் போடுவோம் என்னும் முனைப்போடு
 வேலைக்கு வந்தவர்கள்!
 பைகளிலே போட்டு வைத்த குப்பைகளை மட்டும்
 கைகளிலே எடுத்து வண்டியிலே கொட்டிவிட்டாற்
 போதுமா! குப்பை கூழங்களைக்
 கூட்டுவது யாரு? கூடைக்குள் அள்ளிக்
 கொட்டுவது யாரு? தெருத்தோறும் சுத்தத்தைக்
 காட்டுவது யாரு? நூங்கள் கடமை யாது?
 முன்னைய தொழிலாளர் முற்றிலும் நகரத் திற்
 பண்ணிய சுத்தத்தைப் பார்த்திருப்பீரே
 ஆமாம்—
 படைக்கலன் இல்லாதில்லை யுத்தம்!
 நீவிர் மனங்கொண்டு
 பண்ணாது வரமாட்டா சுத்தம்!
 ஆகவே நீங்கள்
 தோட்டி வேகம் போட வரவில்லை
 தொழிலுக்கு வந்துள்ளீர்
 நாய் வேடம் போட்டால்.....

நூல் அறிமுகக்குறிப்பு

ராஜாஜி ராஜகோபாலனின் “குதிரை இல்லா ராஜகுமாரன்”

பருத்தித்துறைப் புலோலியில் முகிழ்ந்து கனடாவை தற்போதைய வாழ்விடமாகக் கொண்ட ராஜாஜி ராஜகோபாலன் எழுதிய “குதிரை இல்லா ராஜகுமாரன்” சிறுகதைத்தொகுப்பு பதினைந்து சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. ராஜாஜிராஜகோபாலன் அவர்கள் 2014 இல் “ஒரு வழிப்போக்கனின் வாக்கு மூலம்” என்ற கவிதைத்தொகுப்பொன்றினையும் வெளியிட்டுள்ளார். காலச்சுவடுகள் கண்ணனின் சுதர்ஸன் புகல்” மூலம் பதிப்பிக்கப்பட்ட “குதிரை இல்லாத ராஜகுமாரன்” தொகுதிக்கு, ஈழத்தின் சிறுகதை ஆளுமைகளில் மிக முக்கிய மேதாவனியான குப்பிழான் ஜ.சண்முகன் நட்புரையினை எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வசீகரமான அட்டைப் படத்தோடு களிற்றுத்தந்தரக காகிதத்தில் அச்சாகி வாசிக்கத்தூண்டும் வகையிலே அமைந்துள்ளது.

ஆண்-பெண் உறவுகளை மையநீரோட்டமாகக் கொண்டே பெரும்பான்மைக் கதைகள் கட்டி எழுப்பப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின் போலிமைகளைத் துகிலுரியும் நோக்கோடும் எழுதப்பட்டுள்ளமை வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. தத்துவ விசாரணைகளும், நீதிபோதனைகளும் விரவியவாறு கதைகளை நகர்த்திச் செல்கிறார். ராஜாஜி ராஜகோபாலனின் தனித்துவமான முத்திரையினை வருணனைகளில் இனங்காணமுடிகிறது. ஒவ்வொரு கதாபாத்திரமும் வாசகனில் பூரணமாகச் சுவறும் வகையிலே அலாதியாக வருணித்துச் செல்கின்றார் “பத்தியம்” சிறுகதையானது அகிலமயமாக்கலினால் கிராமியத் தொழில்கள் நலிந்து போனமை குறித்து அங்கலாய்க்கிறது. மிகமுக்கிய செய்தியினை மேலும் விரிவான பரிமாணத்தை எய்தியிருந்தால் இக்கதை இன்னொரு பரிமாணத்தை எய்தியிருக்கும் எனினும் இத்தகைய கதைக்கருவினை சிந்தித்தமைக்காகவே கதாசிரியர் விதந்து பாராட்டப்பட வேண்டியவராகிறார்.

“குதிரை இல்லாத ராஜகுமாரன்” “அந்த ஒருவனைத்தேடி” “தெற்கால போகும் ஒழுங்கை” போன்ற கதைகளில் தமிழ்த்திருமண உறவுகள் விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகின்றன. பெண்தேடும் படலத்தினை மறுவிசாரணை செய்கின்றன. திருமணச்சடங்கின் பின்புலத்திலுள்ள உபநிகழ்வுகளை கேள்விக்குட்படுத்துகின்றன. “மேலும் சில கேள்விகள்” “நிழலைத்தேடும் நிழல்கள்” என்னும் இருகதைகளும் தமிழ்சினிமாவின் இறுதிக்காட்சித் துண்டுகள் போலவே தென்படுகின்றன. “மேலும் சில கேள்விகள்” கதையில் இடம்பெறும் “சுகுதி” என்னும் கதாபாத்திரம் தமிழ்ச்

சமூகத்தின் யதார்த்தத்திலிருந்து புறந்தள்ளிப் போயுள்ளதாக எனக்குப்படுகிறது. இன்மையில் இத்தகு கதாபாத்திர இருப்பினை நானும் கதாசிரியரின் வேணவாவின் வெளிப்பாடாகவே கருதமுடிகிறது.

“பௌருஷம்” “ஆதலினால் காமம் செய்வீர்” என்பன காமத்தின் வடிகால் இயற்கையாக காணப்படவேண்டும் எனவும், இயல்பான கருத்தாலுக்கான விடயங்களாக அதனை கொள்ள வேண்டுமெனவும் வெளிப்படுத்துகின்றன. புதுமைப்பித்தனின் “கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும்” ஜெயகாந்தனின் “நிந்தாங் துதி” “கடவுளும் கோபாலபிள்ளையும்” அமைந்துள்ளது.

ராஜாஜி ராஜகோபாலனின் மொழியாட்சி அவரது பலத்தின் உச்சமாகும். “நிறுதாழி” போன்ற வட்டார வழக்குகள் அற்புதமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளதோடு, நுட்பமான உவமைகளும் ஆங்காங்கே விரவியுள்ளன. முன்பின் அறியாத கதாபாத்திரங்களின் அலைவரிசை ஒரே மையப் புள்ளியில் துரிதமாகக் குவிவதை இவர் கதைகளில் பல இடங்களில் தரிசிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. பெண்மையின் மேன்மைபற்றிய பேசு விரும்பு கதைகளில் கூட “பெண்மையை” இழிவுபடுத்துவது இவரது பலவீனங்களில் ஒன்றெனக் குறிப்பிடலாம். “கறுத்தக் கொழும்பான்” சிறுகதையில் “செல்வ ராசாதனது இருப்பைச் சுற்றி வளைத்திருந்த கையில் தான் ஆடு போல் அகப்பட்ட இனிமையான வேளையை என்னமாய் அனுபவித்தான் என்பதை விஷயமறிந்தவர்கள் தான் அனுமானிக்க முடியும்” என்று சரசுவதி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். இந்நிகழ்வு நடந்த நாளிலே தான் சரசுவதியின் கணவன் பிணமாகக் கிடக்கிறான். அவள்கிணற்றுக்குள்ளே குதிக்க முயல்கிறான். அப்போது செல்வராசா அவளைக் காப்பாற்ற அனைத்துத் தூக்கி தற்கொலையைத் தடுக்கிறான். இந்நேரத்தில் பிணத்தின் அருகே மனைவி பிறிது ஒருவனின் தொடுகையின் கிளுகிளுப்பினை உணர்கிறான் என்பது பெண்மையெறுமனே போகப் பொருளாக மட்டுமே கருதும் மனோநிலையே ஆகும். இத்தகைய தவறுகளை நீக்கி விட்டு நோக்கினால் “குதிரை இல்லாத ராஜகுமாரன்” சிறுகதைத் தொகுப்பானது அற்புதமான வாசிப்பு அனுபவங்களைத் தருமென்பதில் எதுவிதமான ஐயமுமில்லை. ●

www.sivilima.com
www.lpanel.lk

சிவிலிம்

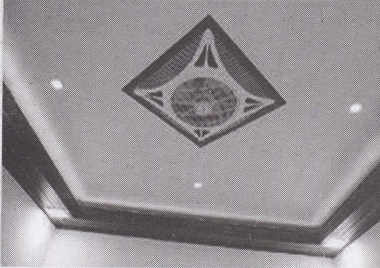
NO-1 CEILING IN SRILANKA

இலங்கையின் முன்னணி சீலிங் நிறுவனமாகிய எங்களின் நெல்லியடி கிளையினூடாக உங்களுக்கு தேவையான சகல சீலிங் தேவைகளையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்

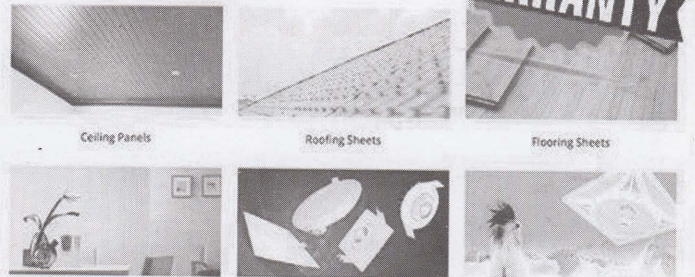
உலக தரம் வாய்ந்த
சீலிங் உற்பத்திகள்
இப்பொழுது எமது
யாழ் மண்ணில்

உங்கள் வீடு, கட்டிடங்களுக்கு நீங்கள் அதிக தரம் கொண்டதும், பொருத்தமான சீலிங்கை தேடுபவராக இருந்தால் அதற்கு தேவையான தீர்வுகள் எங்களிடம் மட்டுமே.

- ✓ சீலிங் பலகை (Ceiling Boards)
- ✓ சுவர்களிற்கான Wall Panels
- ✓ குளியலறை சுவர்களிற்கான Icotiles
- ✓ தரைக்கான Floor Panels
- ✓ Carpet Tiles
- ✓ மின்விசிறி, மின்குமிழ் குறைந்த மின்பாவனை (Low Energy Consumption LED Bulbs)

பல சர்வதேச தர சான்றிதழ்களை பெற்றுள்ள ஒரு தரமான தயாரிப்பு.

100% கழலுக்கு பாதுகாப்பானதும், உத்தரவாதம் கொண்டதுமான பல்வேறு தெரிவுகளையும் வரப்பிரசாதங்களையும் கொண்டது.

மேலதிக விபரங்களுக்கு.
0720400691 , 0773245814
அல்லது
நேரடியாக எங்கள் காட்சியறைக்கு வாருங்கள்.
J/N.M.M.V Road, Nelliady

உங்கள் இல்லங்களில் நடைபெற
இருக்கும் மங்களகரமான
நிகழ்வுகளுக்கு...

மதி கலர்ஸ்

தருமண அழைப்பீழை
காட்சியறை

MATHI
COLOURS

WEDDING CARD SHOW ROOM

15/2, Murugesar Lane, Nallur, Jaffna.

T.P: 021 2229285, 077 7222259

இச் சஞ்சிகை அல்வாய் கலையகம் வெளியீட்டு உரிமையாளர் கரைநிதி கு. கராமணி அவர்களால் மதி கலர்ஸ் நிறுவனத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.